

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
88/C 42/01	nr. 548/85 van de heer Fritz Gautier aan de Commissie Betreft: Discriminatie van de Europese Instellingen door de deelstaat Nedersaksen (Aanvullend antwoord)	1
88/C 42/02	nr. 1616/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche (Aanvullend antwoord)	2
88/C 42/03	nr. 1969/87 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: De economische aspecten van de veiligheid	2
88/C 42/04	nr. 2264/86 van de heer Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Zuid-Jutland en de rest van Denemarken — grenshandel	3
88/C 42/05	nr. 2302/86 van de heer Heinz Schreiber aan de Commissie Betreft: Regionale steunmaatregelen in de Europese Gemeenschap	3
88/C 42/06	nr. 2416/86 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Toekenning van gelden uit het Europees Sociaal Fonds	4
88/C 42/07	nr. 2829/86 van de leden Elmar Brok, Horst Langes en Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen ten gunste van de textiel- en kledingindustrie	5
88/C 42/08	nr. 2908/86 van de heer André Fourçans aan de Commissie Betreft: Vestiging buiten Europa van dochters van Europese maatschappijen	5
88/C 42/09	nr. 2994/86 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Gevolgen van wetgeving voor de begroting	6
88/C 42/10	nr. 2999/86 van de heer François Musso aan de Commissie Betreft: Preferentiële regeling sociale zekerheidsbijdragen bij tewerkstelling van bepaalde categorieën seizoenarbeiders in de landbouw	6
88/C 42/11	nr. 62/87 van de heren Petrus Cornelissen en Hans Poetschki aan de Commissie Betreft: Discriminatie van grensoverschrijdend personenvervoer per trein en per bus	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/12	nr. 67/87 van de heer Otmar Franz aan de Commissie Betreft: Verliezen van openbare staalbedrijven in de EG	8
88/C 42/13	nr. 136/87 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de ramp van Tsjernobyl voor de schapenteelt in Noord-Wales	9
88/C 42/14	nr. 153/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Bomen in plaats van melk	9
88/C 42/15	nr. 162/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Kapitaaluitgaven in de Lid-Staten	10
88/C 42/16	nr. 169/87 van mevrouw Petronella van Dijk aan de Commissie Betreft: Investeringsubsidies in het Belgisch/Nederlands grensgebied	12
88/C 42/17	nr. 174/87 van de heer Ioannis Boutos aan de Commissie Betreft: Bevordering van het gebruik van olijfolie	12
88/C 42/18	nr. 186/87 van de heer Eusebio Cano Pinto aan de Commissie Betreft: Automatisch stabiliserende heffingen	13
88/C 42/19	nr. 214/87 van de heer Eisso Woltjer aan de Commissie Betreft: Medeverantwoordelijkheidsheffing granen	13
88/C 42/20	nr. 216/87 van de heer Willy Vernimmen aan de Commissie Betreft: Financiële onregelmatigheden bij vergoeding van communautaire landbouwoverschotten	14
88/C 42/21	nr. 217/87 van de heer Willy Vernimmen aan de Commissie Betreft: Graanoverschotten	15
88/C 42/22	nr. 239/87 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van het Waalse decreet over de bescherming van de oppervlaktewateren en het uitvoeringsbesluit betreffende de belasting op sommige wateroverbrengsten buiten het gewest	16
88/C 42/23	nr. 244/87 van de heer Rüdiger Hitzgrath aan de Commissie Betreft: Post voor leden van het Europese Parlement te Brussel	16
88/C 42/24	nr. 264/87 van mevrouw Barbara Castle aan de Commissie Betreft: Invoer van peren en perziken uit Zuid-Afrika	16
88/C 42/25	nr. 323/87 van de heer Olivier d'Ormesson aan de Commissie Betreft: Subsidies aan SOS-racisme	17
88/C 42/26	nr. 353/87 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Statistieken betreffende het vervoersbeleid van de Gemeenschap	17
88/C 42/27	nr. 428/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Drugsdoden	18
88/C 42/28	nr. 434/87 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Prijsafspraken in de luchtvaart	19
88/C 42/29	nr. 446/87 van de heer Andrea Raggio aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende het arbeidsmilieu	19
88/C 42/30	nr. 456/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de resolutie van het Europese Parlement van 19 februari 1986 over landbouw en milieu	20
88/C 42/31	nr. 463/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Misbruik van EG-subsidies — controle — onvoldoende controleurs	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/32	nr. 477/87 van de heer John Iversen aan de Commissie Betreft: Het grote gevaar van kernenergie	21
88/C 42/33	nr. 478/87 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Vrijheidsstraffen in de EEG	22
88/C 42/34	nr. 490/87 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Toegang tot de Japanse markt voor produkten van geloid leer	22
88/C 42/35	nr. 497/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Gemeenschappen van niet-communautaire immigranten in Europa	23
88/C 42/36	nr. 517/87 van de heer Wilhelm Hahn aan de Commissie Betreft: Toekenning van kredieten uit de begroting van de EEG voor de door de Europese opleidings- en actiegemeenschap (EOAG) geplande „Bonner Sommer Akademie”	23
88/C 42/37	nr. 518/87 van de heer Benedikt Härlin aan de Commissie Betreft: Octrooiverlening op levende organismen	23
88/C 42/38	nr. 523/87 van de heer André Fourçans aan de Commissie Betreft: Vergrijzing van de bevolking in de Europese Gemeenschap	25
88/C 42/39	nr. 924/87 van mevrouw Anne André aan de Commissie Betreft: Vaststelling van een communautair gezinsbeleid	25
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 523/87 en nr. 924/87	25
88/C 42/40	nr. 524/87 van de heer Claude Wolff aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van het gebruik van de Ecu	25
88/C 42/41	nr. 525/87 van de heren Egon Klepsch en Isidor Früh aan de Commissie Betreft: Wettelijke voorschriften inzake de omschrijving van mousserende wijn en „Euroblends”	26
88/C 42/42	nr. 526/87 van de heren Horst Langes en Egon Klepsch aan de Commissie Betreft: Gecorrigeerd druivemostconcentraat (RTK)	27
88/C 42/43	nr. 528/87 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: Portugal en het vrije verkeer van personen	28
88/C 42/44	nr. 582/87 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: In- en uitreisstempel in Portugal	28
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 528/87 en nr. 582/87	29
88/C 42/45	nr. 553/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Deense regeling inzake de verpakkingen van dranken en het Gemeenschapsrecht	29
88/C 42/46	nr. 556/87 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Wapenwetgeving in de diverse Lid-Statens	29
88/C 42/47	nr. 584/87 van mevrouw Martine Lehideux aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan de slachtoffers van de apartheid	30
88/C 42/48	nr. 590/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Onbepaalde verkrijgbaarheid van gevechtswapens	30
88/C 42/49	nr. 595/87 van de heer Reinhold Bocklet aan de Commissie Betreft: Hormonen in geïmporteerd vlees en geïmporteerde dieren	31
88/C 42/50	nr. 608/87 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Noordzeevervuiling en zure regen	31

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/51	nr. 630/87 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: 24-Uurs opening belangrijke grensposten	32
88/C 42/52	nr. 632/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Uitstappen tijdens tussenlanding	32
88/C 42/53	nr. 679/87 van mevrouw Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Toelating buitenlandse studenten aan universiteiten en hogescholen in België	33
88/C 42/54	nr. 691/87 van de heer Eisso Woltjer aan de Commissie Betreft: EOGFL-nieuwbouwsubsidie voor visserij schepen	33
88/C 42/55	nr. 697/87 van de heer Michael Hindley aan de Commissie Betreft: Gevaarlijke stoffen in cosmetische produkten	34
88/C 42/56	nr. 725/87 van mevrouw Ludivina Garcia Arias aan de Commissie Betreft: Spaanse en Portugese NGO-projecten	34
88/C 42/57	nr. 730/87 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Nieuwe luchthaven van Kansai (Osaka, Japan)	35
88/C 42/58	nr. 750/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Opneming van de Spaanse peseta en de Portugese escudo in het EMS	36
88/C 42/59	nr. 752/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Vossen — uitroeiing van de hondsdoelheid in België, Luxemburg, Frankrijk en West-Duits-land	36
88/C 42/60	nr. 753/87 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Octrooi in de Verenigde Staten voor diersoorten die door genetische manipulatie worden „geschapen” — houding van de Gemeenschap	37
88/C 42/61	nr. 775/87 van de heer Michael Hindley aan de Commissie Betreft: Maatregelen met het oog op gelijke behandeling van mannen en vrouwen	37
88/C 42/62	nr. 779/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Toepassing door België van de richtlijnen over de gelijkheid man/vrouw bij werkloosheid	38
88/C 42/63	nr. 801/87 van de leden Dominique Baudis, Jean-Marie Vanlerenberghe, Michel Debatisse, Roger Partrat, Jean-Pierre Abelin, Nicole Fontaine en Jacques Mallet aan de Commissie Betreft: Berekening van de opbrengst van een motorrijtuigenbelasting-vignet in de twaalf landen van de Gemeenschap	38
88/C 42/64	nr. 818/87 van de heer Ferruccio Pisoni aan de Commissie Betreft: Invoer van appels en peren uit Zuid-Amerika in de Gemeenschap	39
88/C 42/65	nr. 824/87 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Gevaar van sommige levensmiddelen voor de gezondheid van de consument	39
88/C 42/66	nr. 826/87 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Het uitstel van de vervolgconferentie over de verontreiniging van de Rijn	40
88/C 42/67	nr. 842/87 van mevrouw Vera Squarcialupi aan de Commissie Betreft: Autoweg Aosta — Mont Blanc	40
88/C 42/68	nr. 847/87 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Een EEG-kredietkaart	41

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/69	nr. 848/87 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Overproductie in de staalindustrie	41
88/C 42/70	nr. 849/87 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Bedrijfspensioenfondsen	41
88/C 42/71	nr. 854/87 van de heer André Fourçans aan de Commissie Betreft: „Capital development” in Afrika	42
88/C 42/72	nr. 859/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering ten behoeve van hernieuwbare energie	42
88/C 42/73	nr. 860/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Financiering door het Europees Sociaal Fonds	43
88/C 42/74	nr. 865/87 van de leden Jacques Mallet, Jean-Pierre Abelin, Nicole Fontaine, Roger Partrat, Jean-Marie Vanlerenberghe en Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Toelating van burgers van de Gemeenschap tot nationale ambten	43
88/C 42/75	nr. 877/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Steun aan ontwikkelingslanden in Azië en Latijns-Amerika	43
88/C 42/76	nr. 879/87 van de leden Ernest Mühlen en Werner Münch aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van de toestand op de markt voor pluimvee en eieren	44
88/C 42/77	nr. 882/87 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Bebossing vroegere mijngronden	45
88/C 42/78	nr. 884/87 van de leden Hedy d'Ancona, Marijke Van Hemeldonck en Ien van den Heuvel aan de Commissie Betreft: Het verslag over de tenuitvoerlegging van de aanbeveling positieve acties voor vrouwen	45
88/C 42/79	nr. 889/87 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Nederlands visserijbeleid; rol Europese Commissie	45
88/C 42/80	nr. 903/87 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Opneming van de Europese Akte in de tekst van het Verdrag van Rome	46
88/C 42/81	nr. 906/87 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Farmaceutische dienstverlening aan de toeristen in de Gemeenschap	46
88/C 42/82	nr. 910/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Kredieten van het Europees Sociaal Fonds voor gepensioneerde arbeiders	47
88/C 42/83	nr. 911/87 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Uitgaven uit het Europees Sociaal Fonds voor kinderen van emigranten	47
88/C 42/84	nr. 919/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Ondergrondse watervoorraden	47
88/C 42/85	nr. 920/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Handel in kikkerbilletjes	47
88/C 42/86	nr. 921/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Beleid inzake afval	48
88/C 42/87	nr. 929/87 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Tijdelijke invoer van honden en katten	48

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/88	nr. 932/87 van de heer Christopher O'Malley aan de Commissie Betreft: Rechtszaak tussen de Dublin Milk Board en de Town of Monaghan Co-op	49
88/C 42/89	nr. 940/87 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Plattelandsbeleid	49
88/C 42/90	nr. 953/87 van de heer John Bird aan de Commissie Betreft: Slachten van dieren in Spanje	50
88/C 42/91	nr. 986/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Spaanse abattoirs	50
88/C 42/92	nr. 1001/87 van de heer Winston Griffiths aan de Commissie Betreft: Beweerde inbreuk op Richtlijn 74/577/EEG (verdoving van dieren voor het slachten) Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 953/87, nr. 986/87 en nr. 1001/87	50 50
88/C 42/93	nr. 958/87 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Ziekteverzekeringstelsel in de Europese Gemeenschap	50
88/C 42/94	nr. 962/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Situatie van de kermisexploitanten in het Europa van 1992	51
88/C 42/95	nr. 963/87 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Koppeling van de communautaire hulp aan de veroordeling van geweld	51
88/C 42/96	nr. 970/87 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Stadsverval	52
88/C 42/97	nr. 977/87 van mevrouw Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Europese Richtlijn voor onderlinge erkenning van ingenieursdiploma's	52
88/C 42/98	nr. 980/87 van mevrouw Barbara Castle aan de Commissie Betreft: Welzijn van dieren	52
88/C 42/99	nr. 981/87 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: De schending van mensenrechten in Ethiopië	53
88/C 42/100	nr. 1012/87 van de heer Joachim Dalsass aan de Commissie Betreft: Bouw van basisspoorwegtunnel onder de Brennerpas — Onderhandelingen met Oostenrijk	53
88/C 42/101	nr. 1013/87 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Internationale overeenkomst over wetenschappelijke journalistiek	54
88/C 42/102	nr. 1019/87 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Vangst van onvolgroeide vis	54
88/C 42/103	nr. 1031/87 van de heer Jochen van Aerssen aan de Commissie Betreft: 00-koolzaad	55
88/C 42/104	nr. 1184/87 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Wildsterfte door 00-koolzaad Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1031/87 en nr. 1184/87	55 55
88/C 42/105	nr. 1041/87 van mevrouw Jacqueline Thome-Patenôtre aan de Commissie Betreft: Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken	55
88/C 42/106	nr. 1050/87 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Bezoeken van het personeel van de Commissie aan Noord-Oost-Engeland	56
88/C 42/107	nr. 1090/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Opstelling van reservelijsten voor de aanwerving van ambtenaren bij de Commissie	56

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/108	nr. 1111/87 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Verbod van commercialisatie van tomaten cat. II in Frankrijk	56
88/C 42/109	nr. 1113/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Boter uit Oost-Duitsland	57
88/C 42/110	nr. 1116/87 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Hof van Justitie	57
88/C 42/111	nr. 1120/87 van de heer Frederick Tuckman aan de Commissie Betreft: Door de Commissie georganiseerde algemeen vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van personeel	57
88/C 42/112	nr. 1123/87 van de heer Gerardo Gaibisso aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van de provincies Latina, Rieti en Rome van de maatregelen van de EEG ..	58
88/C 42/113	nr. 1140/87 van de heer Horst Langes aan de Commissie Betreft: Contracten die door de EG werden gesloten in de jaren 1983—1986 over communautair onderzoek in samenwerking met universiteiten en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek Duitsland	58
88/C 42/114	nr. 1145/87 van de heer Michelangelo Ciancaglini aan de Commissie Betreft: Prioriteit voor steunmaatregelen in de Mezzogiorno	59
88/C 42/115	nr. 1148/87 van mevrouw Nicole Fontaine en de heer Jacques Mallet aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van cultuurobjecten	59
88/C 42/116	nr. 1150/87 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Recht van verblijf in Frankrijk van onderdanen van andere Lid-Staten	60
88/C 42/117	nr. 1162/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Gevolgen van regelgeving voor de begroting	61
88/C 42/118	nr. 1172/87 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Voedselhulp aan Mozambique en Midden-Somali	61
88/C 42/119	nr. 1217/87 van de heer Robert Delorozoy aan de Commissie Betreft: Voedselhulp aan Ethiopië	62
88/C 42/120	nr. 1230/87 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Kernenergie	62
88/C 42/121	nr. 1231/87 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Kernenergie	63
88/C 42/122	nr. 1232/87 van de heer George Stevenson aan de Raad Betreft: Erkenning van de rechten van de mens in Turkije	63
88/C 42/123	nr. 1241/87 van de heer Hans-Jürgen Zahorka aan de Commissie Betreft: Bekostiging door de EG-Commissie van een analyse van het aanbod van 101 reisorganisatoren uit 7 Lid-Staten	64
88/C 42/124	nr. 1266/87 van de heer Claude Wolff aan de Commissie Betreft: Bescherming van auteursrechten	64
88/C 42/125	nr. 1271/87 van de heer Axel Zarges aan de Commissie Betreft: Uitgave van het maandblad „EG-Magazin”	64
88/C 42/126	nr. 1272/87 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Interventievoorraad boter	65
88/C 42/127	nr. 1278/87 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Pensioenrechten van Nederlandse vrouwen die gescheiden zijn van Duitse of Nederlandse grensarbeiders die in Duitsland hebben gewerkt	65

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
88/C 42/128	nr. 1379/87 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Bespreking en goedkeuring door de Raad van de Commissievoorstellen betreffende de controle en bedrijfsfusies in de Gemeenschap	66
88/C 42/129	nr. 1420/87 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Bevordering van het begrip tussen de volkeren	66
88/C 42/130	nr. 1487/87 van de heer Gérard Deprez aan de Raad Betreft: Herstructurering van ondernemingen en voorlichting van de werknemers	66
88/C 42/131	nr. 1510/87 van de heer Michael Welsh aan de Raad Betreft: Wegwerken van botervoorraden en het „compromis van Luxemburg”	67
88/C 42/132	nr. 1511/87 van de heer Michael Welsh aan de Raad Betreft: Landbouwprijzen en het „compromis van Luxemburg”	67
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1510/87 en nr. 1511/87	67
88/C 42/133	nr. 1512/87 van de heer Michael Welsh aan de Raad Betreft: Reglement van de Raad en de stemming waarbij een meerderheid van de uitgebrachte stemmen vereist is	67
88/C 42/134	nr. 1524/87 van mevrouw Ludivina Garcia Arias aan de Raad Betreft: Industriële en handelssamenwerking met Latijns-Amerika	68
88/C 42/135	nr. 1533/87 van de heer Pol Marck aan de Raad Betreft: Verbod hormonengebruik	68

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 548/85

van de heer Fritz Gautier (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juni 1985)

(88/C 42/01)

Betreft: Discriminatie van de Europese Instellingen door de deelstaat Nedersaksen

In de Duitse deelstaat Nedersaksen bestaat voor werknemers de mogelijkheid tot studieverlof op grond van de Nedersaksische vrijstellingswet. Dit verlof kan ook worden verleend voor politieke scholing. De indiener van deze vraag heeft in de periode 1980—1984 meerdere malen studieconferenties georganiseerd die ten dele in het Europese Parlement te Straatsburg plaatsvonden. De Nedersaksische minister voor Wetenschap en Kunst heeft in een brief onder referentienummer 3023/5930/85 studieverlof geweigerd voor een studiebijeenkomst van 17 tot 19 april 1985 over „Het landbouwbeleid van de Europese Gemeenschap”, aangezien één dag hiervan in het Europese Parlement te Straatsburg plaatsvond in verband met een discussie over de landbouwproblematiek met leden van het Europese Parlement. Als argument werd aangevoerd dat Straatsburg in het buitenland ligt en dat derhalve de hele conferentie niet voor deze maatregel in aanmerking kan komen. Voor soortgelijke studiebijeenkomsten die een bezoek aan de Duitse Bondsdag in Bonn omvatten, wordt zonder problemen studieverlof verleend.

Kan de Commissie mededelen of zij ook van mening is:

1. dat artikel 7 van het EEG-Verdrag ook op de geschetste situatie van toepassing is;
2. dat door een wijziging van de grondwet van de Bondsrepubliek Duitsland een deel van de wetgevende bevoegdheden aan de Europese Instellingen is overgedragen en dat derhalve de benaming buitenland niet op de communautaire Instellingen van toepassing is;
3. dat juist het communautaire landbouwbeleid rechtstreeks van belang is voor de deelstaat Nedersaksen en

dat derhalve de weigering van studieverlof voor een studieconferentie over het landbouwbeleid moeilijk te begrijpen valt;

4. dat, gezien de plannen voor de Europese Unie en voor versterking van de bevoegdheden van het Europese Parlement, de afwijzing van een studieconferentie met het argument dat deze deels in Straatsburg plaatsvindt, politiek gezien zeer dubieus is;
5. dat zij maatregelen moet treffen om een eind te maken aan deze discriminatie en kan zij mededelen welke dit zijn?

Aanvullend antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(9 oktober 1987)

In aanvulling op haar antwoord van 13 augustus 1985⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlementslid thans het resultaat van haar onderzoek mededelen.

De betrokken materie valt niet onder het vrije verkeer van werknemers als bedoeld in artikel 7 van het EEG-Verdrag, aangezien de weigering om studieverlof buiten de Bondsrepubliek Duitsland toe te kennen zowel Duitse staatsburgers treft als die van andere Lid-Staten welke in Duitsland woonachtig zijn. Er lijkt dus geen sprake te zijn van inbreuk op het in artikel 7 van het Verdrag vervatte grondbeginsel van niet-discriminatie.

De Bondsrepubliek Duitsland heeft evenals de overige Lid-Staten bepaalde bevoegdheden aan de Europese Instellingen overgedragen. De Commissie is er evenwel niet van overtuigd dat het door het geachte Parlementslid gestelde fundamentele probleem kan worden opgelost door een analyse van de juridische positie van de Europese Instellingen op het grondgebied van de Lid-Staten.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, worden bezoeken aan de Europese Instellingen met het oog op voorlichting en vorming inzake onderwerpen van algemeen en specifiek belang die tot het Europees werkterrein behoren, door de deelstaat Nedersaksen aangemoedigd en gefinancierd.

De deelstaat Nedersaksen lijkt van mening dat bezoeken aan de Communautaire Instellingen minstens drie dagen moeten

duren en dat dergelijke bezoeken slechts bij wijze van uitzondering voor studieverlof in aanmerking dienen te komen. De voornaamste reden voor deze houding schijnt te zijn dat de autoriteiten van Nedersaksen studieverlof weigeren voor studiebijeenkomsten die niet door een getuigschrift worden gesanctioneerd en niet de vorm hebben van een georganiseerd leerproces, met inbegrip van die welke in het buitenland plaatsvinden.

De Commissie doet het geachte Parlements lid, alsmede het Secretariaat-generaal van het Parlement, het antwoord toekomen dat zij van de autoriteiten van de Bondsrepubliek heeft ontvangen.

(¹) PB nr. C 255 van 7. 10. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1616/86
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(88/C 42/02)

Betreft: Concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche

Kan de Commissie in aanvulling op de bijzonder interessante informatie in het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 282/86 (¹) meer details verstrekken over de meest verontrustende gegevens die duiden op een toenemende concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche?

(¹) PB nr. C 91 van 6. 4. 1987, blz. 3.

Aanvullend antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie

(7 oktober 1987)

In aanvulling op haar antwoord van 4 december 1986 (¹) doet de Commissie het geachte Parlements lid een exemplaar toekomen van de studie over de concentratie bij de distributie van consumptiegoederen. Hoofdstuk 2.3 van deze studie bevat een gedetailleerd antwoord op de vraag van het geachte Parlements lid. Voorts is een samenvatting van deze studie te vinden in het Zestiende Verslag over het mededingingsbeleid onder de punten 345 tot en met 348.

(¹) PB nr. C 133 van 18. 5. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1969/87
van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(88/C 42/03)

Betreft: De economische aspecten van de veiligheid

In het debat over de Europese veiligheid op 21 oktober 1986 wees ik op het bestaan van mogelijke overlapping tussen

civiele en militaire programma's op het gebied van onderzoek en ontwikkeling. Als voorbeeld noemde ik de Esprit- en Race-programma's met betrekking tot micro-elektronica, en de twee „cooperative technology projects” op dit gebied onder auspiciën van de Independent European Program Group.

Ik verzocht de Commissie een inventarisatie te willen maken van de terreinen waarop militair en civiel onderzoek elkaar raken.

De Commissie antwoordde, bij monde van Lord Cockfield: „We will look very carefully at the suggestion made by Mr. De Vries for further investigation into the questions of this overlap.”

1. Wil de Commissie zodra dit onderzoek zal zijn voltooid, mededelen tot welke resultaten het heeft geleid?
2. Deelt de Commissie de analyse dat „(d)efence research and development can have major commercial multiplier effects if the new products and processes are „dual use” such as jet engines, airframes made from new materials, opto-electronics, very high speed integrated circuits and their manufacturing processes”? (Zie „European Economy” geciteerd in „Tech-Europe”, maart 1986, document blz. 7)?
3. Welke maatregelen stelt de Commissie voor om een betere coördinatie tot stand te brengen tussen de civiele en militaire onderzoekprogramma's waaraan Lid-Staten van de Gemeenschap deelnemen, een en ander in het licht van artikel 30 van de Europese Akte?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(1 oktober 1987)

1. De Commissie onderzoekt op dit moment het vraagstuk van overlapping en spin-off tussen militaire en civiele programma's op het gebied van onderzoek en ontwikkeling in relatie tot de industriële en economische interne markt, alsmede de met dit vraagstuk samenhangende handelskwesties.

Te zijner tijd zal de Commissie verslag uitbrengen over haar bevindingen.

2. Ja.

3. De Europese Akte voorziet in nauwere samenwerking bij veiligheidsvraagstukken en in coördinatie van de politieke en economische aspecten daarvan; de bevoegde instellingen en instanties zullen daartoe passende initiatieven moeten ontwikkelen.

Wat betreft het vraagstuk van een betere coördinatie tussen civiele en militaire O & O-werkzaamheden, en met name de verbetering van wederzijdse spin-off, zal de Commissie passende maatregelen voorstellen op basis van de resultaten van het bovengenoemde onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2264/86van de heer **Jens-Peter Bonde (ARC—DK)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(12 januari 1987)

(88/C 42/04)

Betreft: Zuid-Jutland en de rest van Denemarken — grenshandel

Waarom weigert de Commissie de volksvertegenwoordigers in Zuid-Jutland en de rest van Denemarken de toegang tot de resultaten van een onderzoek inzake grenshandel dat de EG-Commissie heeft aangevraagd bij het Instituut voor onderzoek inzake grensregio's te Aabenraa, terwijl het rapport reeds bij de Commissie is ingediend?

Vindt de Commissie het redelijk dat buitenlandse ambtenaren voor de door het volk gekozen instanties in Zuid-Jutland toegang krijgen tot onderzoekresultaten van Deense onderzoekers? Zo neen, wil de Commissie er dan op toezien dat de door het volk gekozen vertegenwoordigers voortaan ten minste gelijkgesteld worden met de ambtenaren van de Commissiediensten wanneer het om de toegang tot onderzoekresultaten gaat?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(15 oktober 1987)

In het kader van haar werkzaamheden in verband met de voltooiing van de interne markt heeft de Commissie aan enkele wetenschappelijke instituten studies opgedragen ten einde na te gaan welke gevolgen de aanpassing van de BTW- en accijnstarieven kan hebben voor de grenshandel in bepaalde regio's waarin de aanzienlijke verschillen in de niveaus van de indirecte belasting tussen aangrenzende Lid-Staten tot grote prijsverschillen leiden.

Het door het geachte Parlementslid genoemde onderzoek is één van deze studies.

Zodra deze studies beëindigd zijn en de Commissie deze heeft ontvangen, zal zij nagaan of het wenselijk is ze te publiceren.

De samenvatting van de studie van het Instituut te Aabenraa zal het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement rechtstreeks worden toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2302/86van de heer **Heinz Schreiber (S—D)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(14 januari 1987)

(88/C 42/05)

Betreft: Regionale steunmaatregelen in de Europese Gemeenschap

Kan de Commissie de volgende gegevens verschaffen:

1. de omvang van de regionale steunmaatregelen (directe en indirecte uitgaven van de centrale en regionale instellingen) in Ecu per Lid-Staat over de afgelopen 5 jaar;
2. de omvang van de uitgaven per hoofd voor regionale steunmaatregelen in Ecu, gerelateerd aan de in de desbetreffende gebieden levende burgers, per Lid-Staat, over de afgelopen 5 jaar;
3. het aandeel van de gesteunde gebieden qua oppervlakte en bevolking per Lid-Staat, alsmede de verandering daarvan in de afgelopen 5 jaar;
4. een overzicht van de regio's waarin naar de mening van de Commissie bij de toepassing van artikel 92, lid 3, sub c) van het EEG-Verdrag met inachtneming van de sociaal-economische situatie (drempelwaarden voor BBP en werkloosheid) steunmaatregelen voor ondernemingen met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn.

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(19 augustus 1987)

De omvang van de bruto-uitgaven voor regionale steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van ondernemingen in miljoenen Ecu valt, voor zover de Commissie over deze gegevens beschikt, uit onderstaande tabel af te leiden. Gezien de vele, in de voetnoten gestelde beperkingen zijn deze gegevens slechts onder voorbehoud vergelijkbaar en dienen zij ten opzichte van een verslag van de Commissie over de steunmaatregelen van de Lid-Staten waaraan nog gewerkt wordt, slechts als voorlopig te worden beschouwd. De cijfers over 1986 zijn nog niet beschikbaar. Cijfers over indirecte uitgaven zijn de Commissie niet bekend.

	1981	1982	1983	1984	1985
België	189,4	121,2	140,2	238,8	185,9
Denemarken	9,84	9,69	7,62	10,1	11,71
Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾	1 007,1	1 045,0	1 200,0	1 348,9	1 419,3
Spanje	—	—	—	80,1	75,7
Frankrijk ⁽²⁾	210,0	213,9	270,5	279,8	285,0
Griekenland ⁽³⁾	—	—	26,1	—	—
Ierland ⁽⁴⁾	180,0	183,6	186,0	152,5	188,8
Italië ⁽⁵⁾	—	1 603,0	2 982,0	3 323,0	2 903,0
Luxemburg ⁽⁶⁾	24,7	18,8	18,3	17,9	18,0
Nederland ⁽⁷⁾	187,7	207,5	139,4	179,4	219,0
Portugal ⁽⁸⁾	—	—	—	—	22,6
Verenigd Koninkrijk	1 474,0	1 668,0	1 128,0	1 139,0	—

(1) Met inbegrip van de steunmaatregelen van de deelstaten, vervoersteun, ERP-subsidie, alsook de verhoging van de afschrijvingen en de belastingsreserves in het „Zonenrandgebied” (of deels uitstel van betaling) waarmee in 1981 362,5 miljoen Ecu gemoeid was, in 1982 413,5 miljoen Ecu, in 1983 440,5 miljoen Ecu, in 1984 613,8 miljoen Ecu en in 1985 627,8 miljoen Ecu. Niet meegerekend is de steun aan Berlijn, die in 1981 1 286,3 miljoen Ecu beliep, in 1982 1 380 miljoen Ecu, in 1983 1 711,5 miljoen Ecu, in 1984 1 910 miljoen Ecu en in 1985 1 937,3 miljoen Ecu.

(2) Alleen met inbegrip van de in onderling overleg overeengekomen verhogingen van de afschrijvingen, doch uitgezonderd de overzeese departementen.

- (3) Zonder de versnelde afschrijvingen en het niet-belastbare reservekapitaal.
- (4) Met uitzondering van de „Export Sales Tax Relief” (235 miljoen Ecu in 1984) en de „Shannon relief”.
- (5) Deze cijfers hebben betrekking op subsidies en rentesubsidies ten behoeve van de industrie in de „Mezzogiorno” en in Midden- en Noord-Italië. Zij gelden ook voor de in de Mezzogiorno toegekende belastingkwietschelding voor sociale lasten.
- (6) Vóór de raamwet van 14 mei 1986 kende het Groothertogdom geen steunregeling van specifiek regionale strekking.
- (7) De door het rijk gedragen verliezen van de regionale investeringsmaatschappijen zijn niet bij deze cijfers inbegrepen.
- (8) 1987.

2. De uitgaven van de Lid-Staten in Ecu per inwoner in stimuleringsgebieden vallen als volgt uit de cijfergegevens in de antwoorden op de vragen 1 en 3, sub a) af te leiden. Derhalve geldt ook hier het daar ten aanzien van verschillende punten gemaakte voorbehoud:

	1982	1983	1984	1985
België	26,8	40,1	68,2	53,2
Denemarken	7,5	5,9	8,2	9,5
Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾	39,3	44,5	48,0	55,3
Spanje	—	3,7	3,1	1,7
Frankrijk	10,6	12,9	13,2	13,5
Griekenland	—	4,0	—	—
Ierland	52,3	53,0	43,5	53,8
Italië	57,7	107,4	119,6	104,5
Luxemburg	51,5	50,1	48,9	49,2
Nederland	37,7	25,3	32,6	39,8
Portugal	—	—	—	2,1
Verenigd Koninkrijk	59,5	53,2	53,8	—

3a) Percentage van de in het steungebied woonachtige bevolking

(%)

	1982	1983	1984	1985	1986
België	33	35,5	35,5	35,5	33,1
Denemarken	25,2	25,2	24,1	24,1	24,1
Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾	43,1	43,6	45,6	44,7	44,5
Spanje	56,7	56,7	56,7	62,7	62,7
Frankrijk ⁽²⁾	38,9	38,9	38,9	38,9	38,1
Griekenland	65,5	65,6	65,6	65,6	65,6
Ierland	100	100	100	100	100
Italië	48,9	48,9	48,9	48,9	48,9
Luxemburg	100	100	100	100	79,7
Nederland	28,3	28,3	28,3	28,3	27,1
Portugal	—	—	—	100	100
Verenigd Koninkrijk	50,9	38,4	38,4	46,1	46,6

⁽¹⁾ Zonder Berlijn.

⁽²⁾ Zonder de overzeese departementen.

3b) Percentage van het grondgebied dat de status van steungebied heeft

(%)

	1982	1983	1984	1985	1986
België	—	57,3	57,3	57,3	53,2
Denemarken	48,0	48,0	48,0	48,0	45,1
Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾	63,8	64,7	64,8	63,3	62,5
Spanje	80,2	80,2	80,2	80,4	80,4
Frankrijk ⁽²⁾	60,5	60,5	60,5	60,5	58,6
Griekenland	95,9	95,9	95,9	95,9	95,9
Ierland	100	100	100	100	100
Italië	67,9	67,9	67,9	67,9	67,9
Luxemburg	100	100	100	100	57,5
Nederland	36,8	36,8	36,8	36,8	31
Portugal	—	—	—	100	100
Verenigd Koninkrijk ⁽³⁾	66,6	50	50	45,7	46,2

⁽¹⁾ Zonder Berlijn.

⁽²⁾ Zonder de overzeese departementen.

⁽³⁾ Raming voor 1983/1984.

4. Het omvangrijke gegevensmateriaal, dat verder gaat dan vroegere publikaties zoals bijvoorbeeld het mededingingsverslag, ligt bij de diensten van de Commissie ter inzage. Momenteel gaat de Commissie na, in welke vorm dit materiaal te publiceren is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2416/86

van de heer Ben Visser (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 januari 1987)

(88/C 42/06)

Betreft: Toekenning van gelden uit het Europees Sociaal Fonds

Van vele kanten heeft mij de klacht bereikt dat gelden uit het Europees Sociaal Fonds op zulk een laat tijdstip ter beschikking komen, dat een verantwoorde uitgave aan het gesubsidieerde project in vele gevallen op moeilijkheden stuit. Het is immers verplicht deze gelden uit te geven in het jaar waarin het is toegekend.

Is het niet mogelijk als oplossing voor de gerezen problemen voor een andere aanpak te kiezen, zoals:

- een project wordt niet meer aan een kalenderjaar gebonden, maar aan een projectjaar, of
- door voor het nieuwe kalenderjaar de beschikking af te geven?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(1 juli 1987)**

Het jaarlijkse karakter van de begroting wil dat de uitgaven voor activiteiten in een bepaald jaar op de kredieten van datzelfde jaar worden aangerekend. Het voorgestelde systeem met projectjaren is in strijd met dat beginsel. Er wordt thans niet overwogen van dat beginsel af te stappen, te meer daar de invoering van het voorgestelde systeem tot gevolg zou hebben dat het volume van de aanvragen nog zou toenemen in het overgangsjaar tussen de twee systemen, terwijl de beschikbare kredieten toch al niet voldoende zijn om meer dan een deel van de aanvragen in te willigen.

De Commissie is zich evenwel bewust van de bezwaren die het verschil in definitie van de duur van het begrotingsjaar voor de organisaties in sommige Lid-Statens meebrengt. Daarom behoudt zij zich voor, deze kwestie bij de eerstvolgende herziening van de voorschriften voor de werking van het Fonds aan te snijden. Daarbij zal zij opnieuw de mogelijkheid onderzoeken om de aanvragen vroeger te doen indienen en de goedkeuringsbesluiten vroeger te treffen, ten einde de goedkeuring zo vlug mogelijk na het begin van het communautaire begrotingsjaar te doen plaatsvinden. In 1983 had de Raad een dergelijk voorstel evenwel afgewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2829/86

van de leden Elmar Brok, Horst Langes, Karl von Wogau
(PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 maart 1987)

(88/C 42/07)

Betreft: Communautaire maatregelen ten gunste van de textiel- en kledingindustrie

Door mededingingsvervalsing binnen en buiten de Gemeenschap zijn in de laatste jaren in de sectoren textiel en kleding 1,3 miljoen arbeidsplaatsen verloren gegaan. Ondanks deze structurele verandering vormen deze beide takken van industrie met in totaal 2,7 miljoen werknemers en een omzet van 90 miljard Ecu nog steeds belangrijke sectoren binnen de Europese Gemeenschap die tegen oneerlijke mededingingsvoorwaarden beschermd moeten worden.

1. Hoe ziet de Commissie de toekomst van de textiel- en kledingindustrie in de Gemeenschap?
2. Wat denkt de Commissie ter bescherming van de Europese textiel- en kledingindustrie tegen dumping- en subsidiemaatregelen van niet-Europese staten te ondernemen?
3. In welke mate wenst de Commissie dat de sinds 1977 in het kader van de GATT afgesloten Multivezelovereenkomst tot bescherming tegen de concurrentie uit zogenaamde drempellanden veranderd of uitgebreid wordt?

4. Is het de Commissie bekend dat nationale regeringen hun textiel- en kledingindustrie overheidssteun geven, waardoor alleen maar de structuur- en werkgelegenheidsproblemen van de ene Lid-Staat naar de andere overgeheveld worden en wat denkt zij daartegen te doen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(7 augustus 1987)**

1. en 2. De geachte Parlementsleden worden hierbij verwezen naar het antwoord van de Commissie op hun schriftelijke vraag nr. 1992/85 ⁽¹⁾.

3. Daarenboven worden de geachte Parlementsleden verwezen naar het debat in het Europese Parlement op 14 november 1986 over de resultaten van de MVR-onderhandelingen ⁽²⁾.

4. De Commissie is geen steun aan de textiel- en kledingindustrie in de Lid-Statens bekend waardoor structurele problemen eenvoudigweg van de ene Lid-Staat naar de andere worden overgeheveld. Dergelijke steun zou in strijd zijn met het Verdrag.

Op het ogenblik bestaan er geen speciale programma's voor hulp aan deze industrieën in de Lid-Statens, aangezien verschillende eerder door de Commissie goedgekeurde steunprogramma's op zijn laatst in 1985 afliepen.

Er zijn formele onderzoekprocedures aan de gang betreffende twee Belgische projecten, het eerste voor bijzondere belastingregelingen die ten doel hebben het terugkopen van eerder door openbare investeringsmaatschappijen verkregen aandelen te vergemakkelijken, het tweede betreffende de creatie van een roulerend fonds gefinancierd met bedragen die naar het Belgische Textiel- en Kledinginstituut terugvloeien via de terugbetaling van uit hoofde van de programma's voor 1982 en 1983 verstrekte steun. Gezien het opschortende effect van de procedure van artikel 93, lid 2, wordt deze steun momenteel niet verleend.

⁽¹⁾ PB nr. C 190 van 28. 7. 1986.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, bijlage 2-345.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2908/86

van de heer André Fourçans (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1987)

(88/C 42/08)

Betreft: Vestiging buiten Europa van dochters van Europese maatschappijen

Bij de huidige stand van de wetgeving is de vestiging van dochters van niet-Europese maatschappijen op het grondgebied van de Europese Economische Gemeenschap een eenvoudige zaak.

De vestiging buiten Europa van dochters van Europese maatschappijen wordt echter in talrijke landen onderworpen aan beperkende voorschriften die de vestiging in sommige gevallen, met name in de socialistische landen, onmogelijk maken.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij van plan is te nemen om in deze situatie verbetering te brengen? Is de Commissie onderhandelingen aangegaan met de landen met een beperkende wetgeving ten aanzien van de vestiging van dochters van buitenlandse maatschappijen?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

De Commissie deelt de door het geachte Parlementslid tot uiting gebrachte bezorgdheid. Zij zal nagaan in hoeverre de situatie kan worden verbeterd door meer algemeen in het kader van een communautaire aanpak het wederkerigheidsbeginsel te hanteren.

Ten aanzien van de landen met staatshandel is de Commissie zich ervan bewust dat het voor communautaire bedrijven praktisch onmogelijk is in de meeste van deze landen commerciële dochterondernemingen te vestigen.

De Commissie heeft in diverse kringen waarvan Oosteuropese landen deel uitmaakten reeds gewezen op de problemen die zich voor de communautaire economische subjecten voordoen bij de opening van kantoren en vertegenwoordigingen, alsmede als gevolg van de arbeidsvoorwaarden en de werkomstandigheden in deze landen.

Deze vraagstukken zullen eveneens ter sprake komen bij de lopende of binnenkort te voeren onderhandelingen met het oog op de sluiting van handelsakkoorden met sommige van deze landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2994/86

van de heer Peter Price (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 maart 1987)

(88/C 42/09)

Betreft: Gevolgen van wetgeving voor de begroting

In de Gezamenlijke Verklaring van 30 juni 1982 heeft de Raad zich ertoe verbonden geen uitgavenplafonds in toekomstige verordeningen te zullen vaststellen. Het is echter gebruikelijk geworden dat in verordeningen met financiële gevolgen een „raming van de noodzakelijke middelen” wordt opgenomen, dikwijls met een gedetailleerde indicatieve verdeling van de middelen over verschillende bestemmingen

en/of begrotingsjaren. In welke daaropvolgende begrotingen en op welke begrotingslijnen zijn bedragen opgenomen die dergelijke „ramingen” of „indicatieve cijfers” te boven gingen? Wat was het bedrag van elk van deze „overschrijdingen” en hoeveel ervan werd werkelijk gebruikt a) in het betrokken jaar of b) in een volgend jaar (na te zijn overgedragen), naast de in de begroting voor dat jaar opgenomen kredieten?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(1 juli 1987)

De Commissie is van oordeel dat de bepaling van de gemeenschappelijke verklaring van 30 juni 1982, dat een vaststelling van „plafonds” zou worden voorkomen, correct is toegepast en een einde heeft gemaakt aan de meningsverschillen tussen de Instellingen.

De Raad heeft zich immers sindsdien onthouden van de vaststelling van „plafonds” in de sector niet verplichte uitgaven, hetgeen een betere naleving van de budgettaire bevoegdheden van het Parlement mogelijk heeft gemaakt.

Het van te voren aangeven van de noodzakelijk geachte bedragen, in voorkomend geval vergezeld gaande van een raming van hun verdeling over verschillende jaren, sluit aan op de behoeften aan een meerjarenplanning, die naar de mening van de Commissie, zoals zij in de documenten COM(87) 100 en 101 heeft gezegd, een kernelement van het begrotingsbeleid van de Gemeenschap moet worden en de Commissie alsmede de begrotingsautoriteit in staat moet stellen de budgettaire behoeften over meerdere jaren beter te beoordelen.

Zoals het geachte Parlementslid terecht opmerkt zijn deze ramingen van een zuiver indicatief karakter en zijn zij niet van invloed op de uitoefening van de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2999/86

van de heer François Musso (RDE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 maart 1987)

(88/C 42/10)

Betreft: Preferentiële regeling sociale zekerheidsbijdragen bij tewerkstelling van bepaalde categorieën seizoenarbeiders in de landbouw

Zich baserend op artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag heeft de Commissie laten weten dat de bepalingen van het besluit van 9 mei 1985 van de Franse minister van landbouw, waarbij een preferentiële regeling wordt ingesteld voor de sociale zekerheidsbijdragen bij de tewerkstelling van bepaalde categorieën seizoenarbeiders in de landbouw, de concurrentie dreigen te vervalsen en het handelsverkeer tussen de

Lid-Statens nadelig beïnvloeden. De maatregel zou een specifiek inkomensinstrument zijn ten voordele van bepaalde landbouwers. De Commissie heeft ten aanzien van deze maatregel de procedure van artikel 93 van het EEG-Verdrag ingeleid waarbij zij de betrokkenen, behalve de Lid-Statens, aanzegt hun opmerkingen aan haar te doen toekomen.

1. Is de Commissie zich ervan bewust dat zij tot op heden niets heeft ondernomen om een einde te maken aan de werkelijke concurrentiedistorsies in deze sector die momenteel binnen de EEG bestaan? Kan de Commissie met name mededelen welke voorzieningen zij heeft getroffen om tot een gelijk niveau te komen voor de lonen en de sociale lasten die door de verschillende Lid-Statens aan de werkgevers in de landbouw worden opgelegd, ten einde concurrentievervalsingen die in strijd zijn met artikel 101 van het EEG-Verdrag weg te nemen?
2. Is de Commissie zich ervan bewust dat zij ten opzichte van Frankrijk discriminerend handelt, aangezien, voor zover mij bekend, geen enkele procedure krachtens artikel 93, lid 2 van het EEG-Verdrag is begonnen tegen de andere Lid-Statens die een afwijkende premiereregeling hebben ingevoerd voor de tewerkstelling van tijdelijke werknemers in de landbouw, en met name de BRD?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(18 september 1987)

1. De Commissie heeft de in de Lid-Statens bestaande socialezekerheidsstelsels en loonregelingen tot op heden nog niet bestudeerd met het oog op hun harmonisatie.
2. De Commissie is van mening dat de harmonisatie van de stelsels inzake sociale zekerheid en van de wijze waarop zij worden gefinancierd (via belastingen of premies), of eventueel de harmonisatie van de lonen, geen voorwaarde kan zijn voor de toepassing van de mededingingsregels van het EEG-Verdrag. Het Hof is eveneens van mening dat noch het fiscale karakter, noch het eventuele sociale doel van een gewraakte maatregel tot gevolg kan hebben dat artikel 92 van het EEG-Verdrag ⁽¹⁾ niet van toepassing is. De Commissie heeft het derhalve noodzakelijk geacht de mededingingsregels van het EEG-Verdrag toe te passen ten aanzien van de door het geachte Parlementslid genoemde Franse maatregel.

Zij richt aan de Duitse autoriteiten een verzoek om informatie omtrent het eventuele bestaan van een soortgelijke maatregel in de Bondsrepubliek Duitsland. Zij zal nalaten om op basis van de bepalingen van het EEG-Verdrag een standpunt in te nemen ten aanzien van deze eventuele maatregel.

⁽¹⁾ Zaak 173/73 — Italië/Commissie, 13e overweging, verzameling 1974, blz. 709 tot 721.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 62/87

van de heren Petrus Cornelissen (PPE—NL) en Hans Poetschki (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1987)

(88/C 42/11)

Betreft: Discriminatie van grensoverschrijdend personenvervoer per trein en per bus

De internationale treintarieven liggen voor dezelfde reisafstand als regel ten minste 6% hoger dan de binnenlandse tarieven. Bovendien wordt het grensoverschrijdend verkeer duurder door het hanteren van „gebroken tarieven” en het soms verwerken van extra tariefkilometers in de grensbaanvakken.

Het busvervoer in het grensgebied wordt ernstig belemmerd door het meestal ontbreken van een uniforme grensoverschrijdende tariefstelling waardoor bij voorbeeld de Nederlandse strippenkaart in het Duitse en Belgische grensgebied niet altijd kan worden gebruikt.

Wanneer en op welke wijze denkt de Commissie een eind te maken aan de bestaande discriminatie van grensoverschrijdend personenvervoer per trein en per bus?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(25 augustus 1987)

Overeenkomstig Beschikking 83/418/EEG van de Raad van 25 juli 1983 inzake de commerciële autonomie van de spoorwegen bij het beheer van hun internationale reizigers- en bagagevervoer ⁽¹⁾ zijn de spoorwegen in de Gemeenschap vrij om hun prijzen vast te stellen op het door hen passend geachte niveau.

De beschikking van de Raad spoort de spoorwegen aan tot samenwerking en verbetering van de internationale spoorverbindingen voor reizigers en stelt hen in staat tarieven vast te stellen met gemeenschappelijke prijstabelen die van het begin- tot het eindpunt berekende prijzen behelzen, waarbij de in deze tarieven vervatte prijzen onafhankelijk mogen zijn van de prijzen die worden verkregen door optelling van de prijzen van de nationale tarieven.

In werkelijkheid bestaat er voor het internationale vervoer van reizigers een aantal internationale spoorwegtarieven die door de spoorwegondernemingen van de Gemeenschap worden gehanteerd. Deze spoorwegondernemingen zetten, op basis van de aanbeveling van de Raad van 19 december 1986 ⁽²⁾ inzake een intensievere samenwerking van de nationale spoorwegondernemingen, hun inspanningen „inzake de invoering van een geïntegreerde Europese tariefregeling, los van de nationale tariefstelsels, waarbij rekening wordt gehouden met de situatie van de kosten en de betrokken markten” voort.

Voor busverbindingen worden de tarieven en prijzen vastgesteld door de ondernemers. Voor het internationale geregelde vervoer met autobussen bepaalt Verordening (EEG) nr. 517/72⁽³⁾ dat de tarieven en eventuele bijzondere voorwaarden in de vergunning dienen te worden vermeld. Deze tarieven en voorwaarden gelden voor het gehele internationale traject over de grondgebieden van alle Lid-Staten die door het betrokken geregelde vervoer worden aangedaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 237 van 26. 8. 1983, blz. 32.

⁽²⁾ PB nr. L 333 van 21. 12. 1984, blz. 63.

⁽³⁾ PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 67/87

van de heer Otmar Franz (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1987)

(88/C 42/12)

Betreft: Verliezen van openbare staalbedrijven in de EG

Blijkens persberichten moeten de verliezen van de vier openbare staalbedrijven in België, Frankrijk en Italië in het afgelopen jaar in totaal op meer dan 2,5 miljard DM worden geschat. Ook in 1987 kunnen verliezen van een soortgelijke omvang worden tegemoetgezien.

1. Is het juist dat de Commissie de aanvullende subsidies voor deze bedrijven in 1985 heeft goedgekeurd op voorwaarde dat hun levensvatbaarheid reeds in 1986 zou moeten zijn hersteld?
2. Welke conclusies trekt de Commissie, gezien de omvang van de huidige verliezen, uit het feit dat de in 1985 toegestane subsidies niet aan hun doel hebben beantwoord?
3. Hoe denkt de Commissie te voorkomen dat de in 1985 toegekende subsidies opnieuw de boekhoudkundige mogelijkheden creëren om de verschillende verliezen te accumuleren en dat een bij een ontbrekende kostendekking ontstaand liquiditeitsstekort door een grotere schuld wordt gecompenseerd?
4. Zou een dergelijke ontwikkeling niet
 - alle kenmerken dragen van een krachtens artikel 4, sub c), van het EGKS-Verdrag verboden concurrentievervalsing;
 - uit hoofde van soortgelijke overwegingen als in de preambule van Beschikking 1018/85/EGKS van 19 april 1985⁽¹⁾ zijn genoemd, toch aanleiding kunnen zijn aanvullende subsidies met het oog op een hernieuwde kapitaalsanering te verlangen?

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 23. 4. 1985, blz. 5.

Antwoord van de heer Sutherland namens de Commissie

(30 juli 1987)

1. De Commissie heeft in de periode 1981/1985 inderdaad alleen steunverlening toegestaan ten behoeve van bedrijven wier herstructureringsprogramma's leken te garanderen dat zij onder normale marktomstandigheden in 1986 zonder steun, financieel levensvatbaar zouden zijn.

In dit verband dient het volgende te worden opgemerkt:

- deze herstructureringsprogramma's beruisten, zoals de Commissie had verlangd, op bepaalde exogene hypothesen inzake prijzen en volume; zo werd op het laatstgenoemde punt (overeenkomstig de algemene doelstellingen) verondersteld dat de afzet van 1980 tot 1986 stabiel zou blijven, hetgeen uitsloot dat de bedrijven hun herstel lieten afhangen van een opleving van de vraag of een vergroting van hun marktaandeel;
- het begrip levensvatbaarheid veronderstelde dat de bedrijven vanaf 1986 in staat zouden zijn hun activiteiten zonder steun voort te zetten (hetgeen in de meeste gevallen slechts kon geschieden door een duidelijke verbetering van de resultaten ten opzichte van de vorige jaren); deze levensvatbaarheid impliceerde evenwel niet noodzakelijkerwijs dat in dat jaar ook een financieel evenwicht werd bereikt; van sommige bedrijven voorzagen de herstructureringsprogramma's dan ook slechts in een herstel van het evenwicht in 1987/1988.

2. De resultaten zijn minder negatief dan bepaalde persberichten doen veronderstellen (de door het geachte Parlementslid aangehaalde nettoverliezen zijn beïnvloed door buitengewone factoren zoals versnelde afschrijving van in het kader van de herstructureringsprogramma's gesloten installaties en voorzieningen voor de afvloeiing van personeel op zeer grote schaal gedurende de betrokken perioden); dit neemt evenwel niet weg dat bepaalde ondernemingen in 1986 slechts voor een deel het verwachte herstel te zien gaven. Volgens de eerste door de Commissie verzamelde gegevens houdt deze vertraging voornamelijk verband met een verslechtering van de situatie op de markt zowel qua volume (de productie van warmgewalst plaat lag in 1986 ruim 8% onder die van 1980) als qua prijzen (de daling van de verkoopprijzen ten opzichte van de kosten van de productiefactoren beliep jaarlijks meer dan 2,25%, een cijfer dat op grond van de in de vorige jaren opgedane ervaringen was aangehouden als een redelijke hypothese inzake de ontwikkeling voor de komende jaren). Daarentegen zijn de herstructureringsplannen waarvoor steun was verleend daadwerkelijk uitgevoerd.

3. Aangezien een duidelijke opleving op de ijzer- en staalmarkt in de komende periode onwaarschijnlijk lijkt, trekt de Commissie uit het bovenstaande de conclusie dat de bedrijven in deze sector (in eerste instantie die welke nog in een vrij precaire situatie verkeren) hun herstructurering nog verder dienen door te voeren ten einde zich aan de nieuwe marktomstandigheden aan te passen. Dit zou zonder her-

nieuwde steunverlening moeten kunnen geschieden. De bedrijven waarop het geachte Parlementslid doelt hebben reeds nieuwe herstructureringsmaatregelen (met name in de vorm van personeelsinkrimpingen) aangekondigd en ten dele uitgevoerd.

4. Als tegenprestatie voor ingrijpende herstructureringsmaatregelen in de vorm van vergaande capaciteitsinkrimping heeft een aantal ondernemingen in 1985 steun ontvangen die, overeenkomstig Beschikking 1018/85/EGKS van de Commissie van 19 april 1985 ten doel heeft de financieringskosten tot een omvang terug te brengen die door de in 1984 winstgevendende ondernemingen werd gedragen. Ook heeft de Gemeenschap op 1 januari 1986 een bijzonder restrictieve regeling voor steun aan de ijzer- en staalindustrie ingevoerd op de naleving waarvan de Commissie overeenkomstig Beschikking 3484/85/EGKS van de Commissie van 27 november 1985 ⁽¹⁾ nauwlettend toeziet (en zal blijven toezien).

Het is derhalve de taak van:

- de ondernemingen om eventueel via nieuwe herstructureringsmaatregelen het niveau van hun financiële verplichtingen binnen met hun bedrijfsresultaten verenigbare grenzen te houden, aangezien bovengenoemde communautaire regeling voortaan iedere aanzuivering van hun schulden door steun van overheidswege uitsluit en zij derhalve zelf de gevolgen van een te grote schuldenlast zullen moeten dragen;
- de eventuele schuldeisers om, dezelfde redenen, de risico's die het lenen aan ondernemingen met te grote schuldenlasten kan inhouden, te beoordelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 18. 12. 1985, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 136/87

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 april 1987)

(88/C 42/13)

Betreft: Gevolgen van de ramp van Tsjernobyl voor de schapenteelt in Noord-Wales

De bergachtige streek van Snowdonia in Noord-Wales is vanaf de zevende dag na de ramp van Tsjernobyl dermate ernstig door radioactieve neerslag besmet geworden dat de gevolgen waarschijnlijk zeer ernstig en langdurig zullen zijn, zowel voor de schaapsstapel zelf (genetische misvormingen), als voor het inkomen van de schapentelers en voor het economisch potentieel van de regio. Ter bescherming van de consument is in 1986 voor een deel van de schaapsstapel een slachtverbod ingesteld, dat waarschijnlijk ook in 1987 nog van kracht zal zijn, gezien de besmetting van de weidegronden met voornamelijk caesium 137. Verdachte dieren worden geregeld met kleurstof gemerkt, op het bedrijf geblok-

keerd (de zgn. „farm arrest” — het betrof hier eind januari 1987 nog 100 000 dieren) of met onbekende bestemming tegen verlaagde prijs verkocht.

Kan de Commissie mededelen hoe zij staat tegenover het probleem waarmee de schapentelers in Wales (evenals in Griekenland) zicht geconfronteerd zien als gevolg van de ramp van Tsjernobyl, of zij de door de autoriteiten toegepaste compensatieregeling (ter plaatse de „Cherno-bill” geheten) afdoende acht en welke rol zij in de huidige situatie voor de Gemeenschap weggelegd ziet met betrekking tot de door Tsjernobyl veroorzaakte schade aan de regionale economieën van de Gemeenschap.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(20 oktober 1987)

De Commissie betreurt uiteraard ten zeerste de verliezen die de schapenhouders in Wales hebben geleden als gevolg van de ramp in Tsjernobyl.

Het beleid van de Gemeenschap met betrekking tot de financiële aansprakelijkheid voor de vervuiling van het milieu is duidelijk en bepaald door artikel 130R van het Verdrag. Het principe luidt: de vervuiler betaalt.

Jammer genoeg, wordt dit principe niet erkend door de Sovjet-Unie. Bepaalde Lid-Staten hebben in dit verband maatregelen genomen. Aangezien het gaat om nationale steun in de zin van artikel 92, lid 1 van het Verdrag, worden deze maatregelen als verenigbaar beschouwd met lid 2, sub b), van voornoemd artikel voor zover zij bestemd zijn om schade te vergoeden die door een buitengewone gebeurtenis werd veroorzaakt. Het Verdrag voorziet weliswaar in de mogelijkheid om deze steun te verlenen maar niet in de verplichting daartoe; inzonderheid is bepaald dat de Lid-Staten de schade slechts gedeeltelijk mogen vergoeden. Zo heeft Griekenland maatregelen voor de schapentelers genomen waarbij echter niet het totale verlies werd vergoed. Het Verenigd Koninkrijk heeft met name voor Wales steunmaatregelen genomen om het verlies te vergoeden dat de schapenhouders hebben geleden door het verbod op het vervoer en het slachten van schapen en lammeren in verband met de ramp in Tsjernobyl.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 153/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 april 1987)

(88/C 42/14)

Betreft: Bomen in plaats van melk

Welke stappen neemt de Commissie en met welke onderzoekinstellingen werkt zij samen ten einde de ontwikkeling

van nieuwe boomsoorten te stimuleren — hardhout en zacht hout — die het juist commercieel goed zullen doen in de Lid-Staten die met beperking van de melkproductie zijn geconfronteerd?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(11 augustus 1987)**

Sinds het overleg over het Bosbouwmemorandum van de Commissie is afgelopen ⁽¹⁾ werkt de Commissie aan een bosbouwprogramma. Zonder te willen vooruitlopen op de inhoud van dit programma, kan toch reeds worden gesteld dat de Commissie zich er terdege van bewust is dat onderzoek op het gebied van nieuwe boomsoorten en -variëteiten, zowel bij de harde als bij de zachte houtsoorten, nodig is, met name onderzoek aan soorten die kunnen worden gebruikt voor de bebossing van landbouwgrond of voor aanplant in uit ecologisch oogpunt kwetsbare gebieden. Op het vlak van de Gemeenschap kan echter onmogelijk worden uitgemaakt welke boomsoorten voor de diverse gebieden het best geschikt zijn; dat moet door de Lid-Staten zelf worden bepaald. Het is waarschijnlijk dat krachtige bomen van zeer uiteenlopende soorten, zowel hardhout- als zacht houtsoorten, in talrijke gebieden waar tot nu toe vooral aan melkveehouderij is gedaan beter zullen gedijen dan in vele gebieden waar zij nu reeds worden geteeld. De Commissie zal in principe het onderzoek naar dergelijke boomsoorten, en in een later stadium de verbetering van deze soorten bevorderen.

Het algemene kader van het communautaire onderzoek zal uiteindelijk afhangen van het Kaderprogramma voor het onderzoek, maar de Afdeling Coördinatie van het Landbouwkundig Onderzoek van de Commissie verzamelt in het kader van het Programma inzake het gebruik en het beheer van bodem en water gegevens over de bodem, klimaat en de ligging. Door vergelijking van deze gegevens met de eisen van specifieke gewassen, inclusief boomsoorten, zal kunnen worden bepaald in welke mate de gebieden in de Gemeenschap geschikt zijn voor de teelt van bepaalde gewassen, inclusief houtgewassen.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 26 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 162/87
van de heer Peter Price (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 april 1987)
(88/C 42/15)**

Betreft: Kapitaaluitgaven in de Lid-Staten

Kan de Commissie mededelen voor de jaren 1971, 1973, 1975, 1977, 1979, 1981, 1983, 1985 en 1986:

- welk percentage van de overheidsuitgaven in elk van de huidige Lid-Staten meer het karakter van kapitaal dan van lopende uitgaven had,
- welk bedrag deze kapitaaluitgaven vertegenwoordigden, uitgedrukt in nationale valuta, en
- welk bedrag iedere Lid-Staat aan steun uit het EFRO heeft ontvangen (sinds zij hiervan gebruik konden maken), uitgedrukt in nationale valuta en als percentage van de totale overheidsuitgaven van de betrokken Lid-Staat?

**Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie
(30 juni 1987)**

Onderstaande tabel 1 bevat gegevens met betrekking tot de kapitaaluitgaven van de overheidsinstanties. Er zij op gewezen dat het aandeel van die uitgaven (regel a), uitgedrukt in een percentage van alle overheidsuitgaven, dat in 1971 grosso modo 10 à 16% bedroeg, in 1986 (behalve voor Luxemburg) slechts ongeveer 5 à 10% bereikte. De courante uitgaven vormden in 1986 dus 90 à 95% van alle uitgaven.

In tabel 2 betreffende de uitkering van EFRO-steun per Lid-Staat komen de cijfers op regel a, overeen met de bedragen in nationale valuta welke door de Commissie in de loop van het aangegeven begrotingsjaar werden uitgekeerd. De stijgende trend is in overeenstemming met de jaarlijkse toename van de betalingskredieten op de begroting. In sommige gevallen (Ierland 1986, Denemarken 1985, Frankrijk 1986, Nederland 1985 en 1986) zijn de uitkeringen gedaald als gevolg van terugbetalingen van in het vorige jaar gedane uitkeringen en/of van de onregelmatige indiening van verzoeken om uitkeringen door de Lid-Staten.

Tabel 1

Kapitaaluitgaven van de overheidsinstanties in de Lid-Staten ⁽¹⁾

	België	Dene- marken	Bonds- republiek Duitsland	Grieken- land	Spanje	Frankrijk	Ierland	Italië	Luxem- burg	Neder- land	Portugal	Verenigd Koninkrijk
1971 a	13,8	12,9	15,5	—	16,5	10,4	—	9,5	14,5	12,9	—	13,4
b	71,8	7,29	46,8	—	113	34,8	—	2 383	3,00	7,81	—	2,83
1973 a	10,9	10,2	13,0	—	14,2	9,6	—	8,9	16,8	10,4	—	13,7
b	80,3	7,45	49,6	—	135	41,0	—	3 022	4,66	8,28	—	3,87
1975 a	9,1	10,1	11,3	—	14,2	9,8	14,3	11,4	15,7	9,7	—	11,5
b	98,3	10,05	57,1	—	211	62,1	251	6 167	6,58	11,01	—	5,39
1977 a	8,4	8,7	11,0	—	12,5	7,9	12,5	9,3	12,5	8,0	—	9,2
b	116,5	11,84	63,2	—	342	65,6	307	7 501	6,67	11,58	—	5,58
1979 a	8,5	8,1	10,9	—	9,2	7,1	13,4	9,8	14,1	8,2	—	7,4
b	143,9	15,01	72,4	—	367	78,5	491	11 992	9,04	14,49	—	5,96
1981 a	7,7	7,0	9,8	10,4	11,7	6,6	13,0	9,8	15,1	9,6	14,2	4,9
b	163,4	16,99	74,2	86,5	675	101,3	763	20 141	12,45	20,17	85,7	5,49
1983 a	6,2	5,8	8,2	9,9	12,5	6,5	9,3	9,7	16,2	8,0	12,1	6,0
b	150,4	16,38	66,6	113,2	1 078	33,8	741	29 862	16,44	18,87	114,3	8,15
1985 a	5,1	4,8	8,0	10,2	10,7	5,8	7,7	10,8	12,6	8,2	8,4	5,3
b	137,3	17,7	69,9	221,4	1 225	139,1	729	44 200	13,9	20,5	120,9	8,42
1986 a	4,8	4,1	7,9	9,0	10,6	5,9	6,8	9,6	12,4	7,6	7,2	5,2
b	134,3	15,0	71,9	230,7	1 381	151,5	670	43 100	14,3	19,2	132,3	8,6

⁽¹⁾ Kapitaaluitgaven overeenkomend met bruto kapitaalontvangsten.

a: Aandeel van de kapitaaluitgaven in de totale overheidsuitgaven.

b: Kapitaaluitgaven in miljarden nationale munteenheden.

Bronnen: Nationale rekeningen en diensten van de Commissie.

Tabel 2

Uitkering EFRO-steun per Lid-Staat

	België	Dene- marken	Bonds- republiek Duitsland	Grieken- land	Spanje	Frankrijk	Ierland	Italië	Luxem- burg	Neder- land	Portugal	Verenigd Koninkrijk
1975 a	—	11,7	—	—	—	108,9	2,6	27,330	11,4	10,3	—	4,6
b	—	0,01	—	—	—	0,02	0,15	0,05	0,03	0,01	—	0,01
1977 a	141,2	38,5	91,0	—	—	254,5	9,2	93,139	5,8	10,2	—	48,8
b	0,01	0,03	0,02	—	—	0,03	0,37	0,12	0,01	0,01	—	0,08
1979 a	124,1	66,4	113,2	—	—	594,2	21,3	163,065	—	23,8	—	96,7
b	0,01	0,04	0,02	—	—	0,05	0,58	0,13	—	0,01	—	0,12
1981 a	379,0	84,0	89,2	7,519	—	383,5	55,6	277,214	39,8	15,5	—	145,7
b	0,02	0,03	0,01	0,92	—	0,03	0,95	0,13	0,05	0,01	—	0,13
1983 a	309,3	134,6	105,3	16,794	—	1 474,2	69,4	471,365	1,0	45,9	—	173,9
b	0,01	0,04	0,01	1,32	—	0,07	0,88	0,15	0,00	0,02	—	0,13
1985 a	514,3	59,0	125,4	37,660	—	1 523,8	81,9	543,080	29,2	38,5	—	257,1
b	0,02	0,02	0,01	1,73	—	0,06	0,86	0,14	0,03	0,02	—	0,16
1986 a	952,1	150,1	186,8	41,840	42,810	1 366,6	57,9	1 026,140	5,5	28,2	27,757	316,0
b	0,03	0,04	0,02	1,64	0,33	0,05	0,58	0,24	0,00	0,01	1,50	0,19

a: Uitkeringen EFRO-steun in nationale valuta (miljoen).

b: Percentage van de totale overheidsuitgaven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 169/87
van mevrouw Petronella van Dijk (ARC—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 april 1987)
(88/C 42/16)

Betreft: Investeringssubsidies in het Belgisch/Nederlands grensgebied

In het kader van de stimulering van de (vervangende) werkgelegenheid in de Belgische mijnstreek stelt de Belgische overheid tal van investeringspremies voor bedrijven beschikbaar. In die mate zelfs dat bedrijven, die na de mijnsluitingen in de zestiger jaren in Nederland voor vervangende werkgelegenheid moesten zorgen nu naar België gelokt worden.

1. Is de Commissie op de hoogte van de enorme verschillen in stimuleringsregelingen aan beide zijden van de grens?
2. Acht de Commissie dit in overeenstemming met de EG-regels op het gebied van de mededinging?
3. Zo neen, is de Commissie van plan om maatregelen te nemen?
4. Kan de Commissie meedelen of in het kader van dit stimuleringsbeleid ook Europese subsidies aangewend worden?

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(24 juli 1987)

1. De Commissie is op de hoogte van de steunregelingen aan weerszijden van de Belgisch-Nederlandse grens. De Commissie heeft deze getoetst aan de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag en een maximum gesteld aan de regionale steunintensiteit die mag worden verleend in de Belgische provincie Limburg en de voormalige Nederlandse mijnstreek van 20 % netto-subsidie-equivalent. Dit plafond is aan beide zijden van de grens gelijk, en daarom kan de Commissie het niet met het geachte Parlementslid eens zijn dat er tussen de Nederlandse en de Belgische steunregeling zeer grote verschillen bestaan.

Ook gelden aan beide zijden van de grens dezelfde drempels voor aanmelding bij annulering van steun uit hoofde van verschillende regelingen.

2 en 3. De Commissie ziet toe op de naleving van de steunintensiteitsmaxima die zij heeft vastgesteld op grond van de mededingingsregels van de Gemeenschap.

4. De door het geachte Parlementslid genoemde Belgische provincie Limburg is door de Commissie bij besluit van 22 juli 1982 aanvaard als stimuleringsgebied. Doordat deze status is toegekend kan steun worden verleend uit de communautaire financiële instrumenten die, met inachtne-

ming van hun specifieke doelstellingen en procedures, onder andere bijdragen in investeringen waarvoor nationale steun is verleend. Deze steun moet uiteraard stroken met alle andere beleidsgebieden van de Gemeenschap, waaronder het mededingingsbeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 174/87
van de heer Ioannis Boutos (RDE—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 april 1987)
(88/C 42/17)

Betreft: Bevordering van het gebruik van olijfolie

Kan de Commissie, gezien het antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie op vraag nr. 1207/86 ⁽¹⁾ van de heer A. Escuder informatie verschaffen over de wijze waarop (afgezien van het organiseren van wedstrijden voor een logo) de reclamecampagnes voor de consumptie van olijfolie worden verwezenlijkt? Op welke wijze doen de Lid-Staten hier aan mee?

⁽¹⁾ PB nr. C 54 van 2. 3. 1987, blz. 49.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(2 oktober 1987)

Eind 1986 heeft de Commissie het algemene programma van de acties die zij in 1987 en 1988 denkt te ondernemen, opgesteld en daarin het totaalbedrag van de geplande uitgaven vermeld. Zij heeft dit programma ⁽¹⁾ voorgelegd aan de Raad, die het op 7 januari 1987 heeft besproken. Op basis van het algemene programma en binnen de grenzen van het daarin vermelde bedrag heeft de Commissie een gedetailleerd programma van de acties uitgewerkt, waarin de geplande en door de inschrijvende reclamebureaus in de betrokken Lid-Staten uit te voeren acties zijn beschreven.

In dit gedetailleerde programma vindt men de verdeling per actie en per land van het toegekende totaalbedrag. Het bericht van inschrijving, de eerste uit dit programma te trekken consequentie, is gepubliceerd ⁽²⁾. Hierin worden reclamebureaus in de betrokken Lid-Staten verzocht een concreet programma met bijbehorend financieringsschema ter uitvoering van het bovengenoemde programma in te dienen.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 509 def.

⁽²⁾ PB nr. C 158 van 16. 6. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 186/87

van de heer Eusebio Cano Pinto (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 april 1987)

(88/C 42/18)

Betreft: Automatisch stabiliserende heffingen

Een van de fundamentele zorgen van de Commissie in haar programma voor 1987 betrof de beheersing van de landbouwuitgaven hoofdzakelijk door middel van hervorming van het GLB.

Wat zijn, afgezien van de daartoe genomen maatregelen, de begrotingsstabilisatoren die automatisch in werking treden binnen het kader van de landbouwbegrotingsdiscipline, die de Commissie ter beheersing van de landbouwuitgaven beloofd heeft in werking te stellen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(25 augustus 1987)

Stabilisatieregelingen die een invloed uitoefenen op zowel het gedrag van de producenten als de uitgaven, bestaan reeds.

De huidige regelingen omvatten:

- de verschillende heffingen in de sector suiker;
 - productieheffingen, compensatieheffingen en opslagbijdragen om te zorgen voor de financiële autonomie van de sector suiker;
- regelingen inzake de medeverantwoordelijkheidsheffing;
 - lineaire heffing in de zuivelsector om het evenwicht op de zuivelmarkt te bevorderen,
 - een extra heffing die in de sector zuivel tegelijk met de quotaregeling is ingesteld,
 - de heffing in de sector granen om bij te dragen in de kosten voor de afzet van de overschotten;
- de regelingen inzake gegarandeerde maximumhoeveelheden en daarmee gelijkgestelde maatregelen;
 - een regeling waarbij de steun automatisch wordt verminderd wanneer de geproduceerde hoeveelheden de van tevoren vastgestelde maximumhoeveelheden overschrijden. Dergelijke regelingen bestaan in diverse vormen in de volgende sectoren:
 - oliehoudende zaden (koolzaad, zonnebloemzaad, sojabonen),
 - olijfolie,
 - verwerkte groenten en fruit (op basis van tomaten, kersen, peren, rozijnen en krenten);
 - instelling van een drempel voor het uit de markt nemen van verse tomaten en verlaging van de aankooprijzen evenredig met de overschrijding van deze drempel;
 - met maximumhoeveelheden gelijkgestelde maatregelen zijn bijvoorbeeld:
 - de mogelijkheid om de interventieaankopen van boter en magere-melkpoeder te schorsen;

- de mogelijkheid om de interventieaankopen van rundvlees, granen en oliehoudende zaden te beperken,
- het verbod op nieuwe aanplanting (tafelwijn).

Bovendien heeft de Commissie op verzoek van de Raad een mededeling opgesteld met als titel „balans van de maatregelen voor de beheersing van de landbouwmarkten en perspectieven voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid”⁽¹⁾. In dit document worden de aanpassingen die reeds in het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn aangebracht opgesomd alsmede de nieuwe maatregelen die de Commissie denkt te nemen om de hervormingen te voltooien en te verbeteren ten einde ervoor te zorgen dat de begrotingsdiscipline volledig in acht wordt genomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 410.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 214/87

van de heer Eisso Woltjer (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1987)

(88/C 42/19)

Betreft: Medeverantwoordelijkheidsheffing granen

Een van de uitvoeringsbepalingen inzake de medeverantwoordelijkheidsheffing in de sector granen bepaalt dat diegenen die de heffing moeten afdragen deze doorberekenen op hun leverancier tot aan de levering door de producent toe (Verordening (EEG) nr. 2040/86⁽¹⁾, artikel 5, lid 1).

1. Wil de Commissie aan de hand van het onderstaande praktijkvoorbeeld aangeven op welke wijze de opeenvolgende leveranciers de hoogte van de heffing moeten vaststellen en vervolgens doorberekenen aan hun leverancier tot aan de verschillende producenten toe?

Producent A levert graan met een vochtigheidsgehalte van 21 % aan een plaatselijke leverancier B. Deze droogt het graan tot een vochtigheidsgehalte van 17 % terug en verkoopt het graan 2 maanden later door aan een collecterende handelaar C. Deze droogt het graan tot 14 % vocht terug, schoont het waarbij 1 % gewichtsverlies optreedt en vermengt het met graan van producent D (vochtigheidsgehalte 19 %) en met graan van producent E uit een zuidelijke Lid-Staat (vochtigheidsgehalte 13,5 %). De collecterende handel verkoopt het graan na 3 maanden aan een meelfabrikant F. Tijdens het overladen en transport wordt van de hoeveelheden van producent A en E 1 % verspild. De meelfabrikant moet 3 % vocht aan het graan toevoegen, omdat hij het slechts op een vochtigheidsgehalte van 17 % kan verwerken. De meelfabrikant draagt ten slotte de heffing af aan de nationale verantwoordelijke instantie.

2. Is de Commissie niet van mening dat producenten die graan kunnen telen met een laag vochtigheidsgehalte in de meeste gevallen een lagere heffing afdragen dan hun collega's die — vanwege klimatologische omstandigheden — graan met een hoger vochtgehalte telen?

3. Zijn er de Commissie gevallen bekend waarbij, ten einde het heffingsbedrag te verlagen, graan wordt gedroogd waaraan echter in een later stadium, vanwege verwerkingscondities, water wordt toegevoegd? Acht de Commissie een dergelijke energieverpillende procedure geen ongewenst gevolg van de invoering van de medeverantwoordelijkheidshemming in de graansector?

(¹) PB nr. L 173 van 1. 7. 1986, blz. 65.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(1 september 1987)

In artikel 5, lid 1, eerste zin van Verordening (EEG) nr. 2040/86 is bepaald dat diegenen die transacties uitvoeren die onder de medeverantwoordelijkheidshemming vallen, deze heffing doorberekenen aan hun leveranciers.

In artikel 1, lid 1, van die verordening, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2572/86 (¹), is voorgeschreven hoe de hoeveelheid graan waarvoor de heffing verschuldigd is, moet worden bepaald:

„Voor de bepaling van de hoeveelheden waarvoor in het kader van een eerste verwerking de heffing verschuldigd is, worden de hoeveelheden granen in aanmerking genomen die met het oog op die verwerking in het verwerkingsbedrijf zijn binnengebracht en waarvoor de heffing is doorberekend”.

Het doel van deze bepaling is ervoor te zorgen dat diegenen die de eerste verwerking uitvoeren het heffingsbedrag dat zij van hun leveranciers hebben ontvangen afdragen aan de bevoegde nationale instantie, ongeacht de behandeling die de granen hebben ondergaan tussen het tijdstip van levering en de eerste verwerking.

Bij iedere transactie voor het stadium waarin de heffing aan de bevoegde autoriteit wordt afgedragen, wordt de heffing doorberekend over de overeenkomstige hoeveelheid, ongeacht de staat van het graan.

Het ligt voor de hand dat het gewicht van een bepaalde hoeveelheid graan naarmate dat graan de verschillende stadia van de handel doorloopt zal veranderen als gevolg van behandelingen, verliezen en in verband met de door de handelaren gestelde eisen.

Een regeling waardoor zou kunnen worden gegarandeerd dat in elk stadium het juiste heffingsbedrag wordt aangerekend zou impliceren dat alle hoeveelheden graan waarvoor de heffing wordt toegepast, worden omgerekend in hoeveelheden met een bepaalde standaardkwaliteit, en dit zou resulteren in onoplosbare administratieve problemen en controlemoeilijkheden. De Commissie zijn tot hiertoe geen voorbeelden bekend van gevallen waarin graan extra sterk is gedroogd om een lager bedrag aan medeverantwoordelijkheidshemming te kunnen betalen.

(¹) PB nr. L 229 van 15. 8. 1986, blz. 25.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 216/87
van de heer Willy Vernimmen (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 april 1987)

(88/C 42/20)

Betreft: Financiële onregelmatigheden bij vergoeding van communautaire landbouwoverschotten

Reeds verscheidene malen werd gewezen op een aantal onregelmatigheden bij de vergoeding van landbouwoverschotten, gepaard gaande met verduistering van financiële middelen.

- Is de Commissie zich ervan bewust dat dergelijke financiële verduisteringen de communautaire instellingen in diskrediet brengen en gewoonweg niet te dulden zijn?
- Heeft zij ter zake reeds een onderzoek ingesteld? En zo ja, wat concludeerde zij dan hieruit?
- Heeft de Commissie kennis van het bedrag ten belope waarvan tot nu toe financiële onregelmatigheden werden begaan?
- Welke controlemaatregelen werden tot nu toe voorzien inzake de vergoeding van landbouwoverschotten?
- Zijn deze volgens de Commissie afdoende?
- Zo nee, wat denkt zij dan te ondernemen, ten einde mogelijke financiële onregelmatigheden in de toekomst te voorkomen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(11 augustus 1987)

De Commissie is zich bewust van het probleem van het bedrag en de onregelmatigheden ten nadele van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en ook van het fraudegevaar dat het overschottenvraagstuk met zich brengt.

De bestrijding van fraude en onregelmatigheden is in de eerste plaats een zaak van de Lid-Staten. Dat vindt niet alleen zijn oorsprong in de desbetreffende voorschriften van de Gemeenschap en van de daarin vastgelegde bevoegdheidsverdeling, maar ook in de aard van deze fraudebestrijding zelf en van de daartoe benodigde middelen. De Commissie heeft tot taak de fraudebestrijding te coördineren, te activeren en te intensiveren en erop toe te zien dat de Lid-Staten de communautaire regelingen correct toepassen.

In verscheidende verordeningen is een bijzondere controleprocedure vastgesteld voor opgeslagen produkten, handelsdocumenten en voorraadboekhouding. Ook hecht de Commissie veel belang aan een strikte uitlegging van Richtlijn 77/435/EEG van de Raad inzake de door de Lid-Staten uit

te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ⁽¹⁾.

Dit Fonds beschikt over een eigen fraudebestrijdingsdienst. Deze dienst volgt alle enquêtes op dat gebied en organiseert de samenwerking tussen de diensten van de Commissie en die van de Lid-Staten.

Op grond van de mededelingen die de Lid-Staten de Commissie moeten verstrekken, hadden de onregelmatigheden ten nadele van het Fonds in 1985 en 1986 betrekking op een bedrag van respectievelijk 13,5 miljoen Ecu en 29,3 miljoen Ecu. Deze bedragen moeten door de Lid-Staten voor rekening van de Gemeenschap teruggevorderd worden.

De Commissie heeft zopas besloten scherper op te treden tegen fraudes en onregelmatigheden en samen met de belangrijkste betrokken diensten een werkgroep op te richten die moet nagaan hoe de fraudebestrijding beter georganiseerd kan worden.

Voorts is de Commissie voornemens met haar voorstellen tot verlaging van de interventieprijzen de landbouwoverschotten te verminderen, hetgeen op lange termijn ook tot een afname van mogelijke fraudes zou kunnen leiden.

⁽¹⁾ PB nr. L 172 van 12. 7. 1977, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 217/87

van de heer Willy Vernimmen (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1987)

(88/C 42/21)

Betreft: Graanoverschotten

Een belangrijk onderdeel van de Europese werkzaamheden met het oog op het beperken van de communautaire landbouwoverschotten bestaat uit het opzetten van een ambitieus afzetprogramma dat voornamelijk op de boter- en rundvleessector gericht is.

- Kan de Commissie de ontwikkeling weergeven van de graanproductie enerzijds en het graanverbruik anderzijds gedurende de laatste vijf jaar?
- Kan zij ons ook een overzicht geven van de maatregelen die gedurende de laatste vijf jaar op Europees vlak zijn getroffen ten einde het hoofd te bieden aan de graanoverschotten?
- Welke resultaten hebben deze maatregelen volgens de Commissie opgeleverd?
- Wat denkt de Commissie ten aanzien van de graansector te ondernemen in het kader van het opgezette afzetprogramma?

Antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie

(19 augustus 1987)

De ontwikkeling van de produktie en het verbruik van granen in de Gemeenschap worden voor de laatste vijf jaren weergegeven in de hiernavolgende tabellen.

Vanaf het verkoopseizoen 1983/1984 heeft de Commissie in de sector granen een voorzichtig, zelfs restrictief prijsbeleid gevoerd om het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en op de wereldmarkt te verminderen. De scherpe daling van de graanprijzen op de wereldmarkt en de waardevermindering van de dollar ten opzichte van de Europese valuta, hebben dit beleid doorkruist.

Om de producenten alerter te maken voor de reële marktsituatie werd de communautaire reglementering in 1982 aangevuld met een garantiedrempelregeling.

Aangezien het politiek onmogelijk bleek deze regeling ten uitvoer te leggen bij de vaststelling van de prijzen voor het verkoopseizoen 1985/1986, werd na een algemene discussie op basis van de in het „Groenboek” ⁽¹⁾ voorgestelde oriëntaties besloten het graanbeleid verder te ontwikkelen aan de hand van volgende richtsnoeren: restrictieve prijzen, instelling van een medeverantwoordelijkheidshelling en rechtstreekse steun voor kleine producenten, kwaliteitsverbetering, aanpassing van de interventieregeling en uitbreiding van het gebruik van graan voor industriële doeleinden.

Het is te vroeg om de resultaten van het gevoerde beleid te beoordelen. De vervanging van graan door andere belangrijke akkerbouwgewassen, met name oliehoudende en eiwithoudende gewassen, heeft bijgedragen tot de inkrimping van het graanareaal en tot de afremming van de produktiestijging in de sector granen.

Het specifieke programma voor afzet van de landbouwvoorraden is niet van toepassing voor granen. De Commissie is voornemens haar actief uitvoerbeleid waarmee zij in het verkoopseizoen van 1986/1987 is begonnen, voort te zetten. Zij wijst erop dat de interventievoorraden van granen door dit beleid zijn gedaald van 18 miljoen ton bij het begin van het verkoopseizoen 1986/1987 tot 15 miljoen ton aan het einde daarvan.

Granen

(× 1 000 ton)

	Bruikbare produktie		Verbruik	
	EUR 10	Spanje en Portugal	EUR 10	Spanje en Portugal
1981/1982	122 279	12 063	115 581	23 815
1982/1983	131 392	13 848	113 862	24 130
1983/1984	123 576	14 578	116 020	24 784
1984/1985	151 329	21 929	118 525	26 329
1985/1986	138 580	21 568	115 091	25 741

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 333 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 239/87
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 april 1987)
 (88/C 42/22)

Betreft: Verenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van het Waalse decreet over de bescherming van de oppervlaktewateren en het uitvoeringsbesluit betreffende de belasting op sommige wateroverbrengsten buiten het gewest

Het Waalse decreet over de bescherming van de oppervlaktewateren van 2 september 1985 voorziet ter financiering van dit beleid in een geïndexeerde belasting op het drinkbaar of drinkbaar te maken water dat van Wallonië uitgevoerd wordt naar Vlaanderen en Brussel. De uitvoeringsmodaliteiten ervan werden vastgelegd in het besluit van de Waalse Gewestexecutieve betreffende de belasting op sommige wateroverbrengsten buiten het Gewest ⁽¹⁾.

Na de inwerkingtreding van de Europese Akte zal het nieuwe artikel 130R, lid 2 van het EEG-Verdrag inzake het milieubeleid uitdrukkelijk het beginsel vooropstellen dat de vervuiler betaalt. Daar de Gemeenschap door middel van richtlijnen ⁽²⁾ reeds opgetreden is inzake de kwaliteit van het oppervlaktewater, zal de bovenvermelde Waalse wetgeving, die niet de vervuilers maar de waterdistributiebedrijven en uiteindelijk de gebruikers in Vlaanderen en Brussel treft, strijdig zijn met het bovengenoemde beginsel van het nieuwe artikel 130R van het EEG-Verdrag. Het Europese Parlement heeft bovendien in zijn resolutie van 12 juli 1985 ⁽³⁾ gesteld dat de Commissie erop dient toe te zien dat de overheden geen belastingen of heffingen leggen op het gebruik van de watervoorraden ten laste van gebruikers in andere interne regio's van de Gemeenschap.

Graag vernam ik van de Commissie welke maatregelen zij hiertegen overweegt.

⁽¹⁾ Belgisch Staatsblad, 27. 3. 1987.

⁽²⁾ Onder meer Richtlijn 75/440/EEG, PB nr. L 194 van 25. 7. 1975 en Richtlijn 80/778/EEG, PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

⁽³⁾ PB nr. C 229 van 9. 9. 1985.

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
 (7 september 1987)

Wat het standpunt van de Commissie betreffende de betrokken belasting betreft, gelieve het geachte Parlements lid de antwoorden van de Commissie op schriftelijke vragen nr. 627/85 van de heer Croux ⁽¹⁾ en nr. 973/85 van de mevrouw Van Hemeldonck ⁽²⁾ alsmede het antwoord op zijn vraag nr. 1684/85 ⁽³⁾ in te zien.

Met het beginsel „de vervuiler betaalt”, als neergelegd in artikel 130 R, lid 2 van de Europese Akte, zal rekening moeten worden gehouden bij de acties van de Gemeenschap op milieugebied. De nodige instrumenten voor de uitvoering van dit beginsel zullen dan ook moeten worden bekendgemaakt, ten einde de invoering daarvan in de verschillende sectoren waarop de Gemeenschap optreedt te concretiseren.

De Commissie bestudeert de wijze waarop zulks zal moeten geschieden.

⁽¹⁾ PB nr. C 269 van 21. 10. 1985, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. C 353 van 31. 12. 1985, blz. 3.

⁽³⁾ PB nr. C 353 van 31. 12. 1985, blz. 20.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 244/87
van de heer Rüdiger Hitzgrath (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 april 1987)
 (88/C 42/23)

Betreft: Post voor leden van het Europese Parlement te Brussel

Zendingen die aan mij in Brussel zijn gericht of vandaar naar mijn kantoor in Berlijn worden doorgezonden, zijn bijzonder lang onderweg en verdwijnen deels geheel en al. Het probleem schijnt te liggen bij de posteries in België. Ik zou de Commissie in dit verband de volgende vragen willen stellen.

1. Is er een mogelijkheid, door invloed uit te oefenen op Belgische instanties — ook in het kader van het voorzitterschap van de Raad — om het postverkeer te bespoedigen, bij voorbeeld doordat de Belgische post de arbeidsvoorwaarden verbetert, meer personeel aanstelt en het bedrijf beter organiseert?
2. Is de Commissie het ermee eens dat de pretentie, een Europese hoofdstad te zijn, niet in overeenstemming is met een bijzonder langzame postbestelling, die het werk van de EG-instellingen bemoeilijkt?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(15 oktober 1987)

De doeltreffendheid van de nationale posteries valt niet onder de bevoegdheden van de Commissie. Ten gevolge van stappen die de Commissie bij de toepassing van de mededingingsregels heeft ondernomen, heeft de consument echter de keuze tussen de door de nationale posteries geboden diensten en die van internationale koeriers ⁽¹⁾. Ook al zijn de diensten van de internationale koeriers duidelijk duurder dan die van de posteries, toch hoopt de Commissie dat de concurrentie tussen deze beiden soorten diensten de nationale posteries ertoe zal aansporen om hun doeltreffendheid te vergroten.

⁽¹⁾ Zie Bulletin EG 12-1985, punt 2.1.79.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 264/87
van mevrouw Barbara Castle (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 april 1987)
 (88/C 42/24)

Betreft: Invoer van peren en perziken uit Zuid-Afrika

In haar uitgave „The situation of the Agricultural Markets 1987” zegt de Commissie dat 50 % van de naar de Gemeen-

schap ingevoerde peren op siroop en 87 % van de ingevoerde perziken op siroop afkomstig is uit Zuid-Afrika. Tevens merkt zij op dat de communautaire produktie van Williams peren op siroop tussen 1984 en 1985 met 13 % is teruggelopen. Kan de Commissie, aangezien zij eveneens stelt dat 1,4 % van de perenoogst in interventie ging en het aandeel van uit de markt genomen perziken in de drie belangrijkste produktielanden in 1985/86 (Griekenland 28,9 %, Italië 14,2 % en Frankrijk 11,5 %) toenam, mededelen welke maatregelen er genomen zijn om de verwerking van de communautaire overproduktie van dit fruit te vergemakkelijken en aan de invoer uit het weezinwekkende apartheidsregime in Zuid-Afrika een einde te maken?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(17 september 1987)

De Commissie wil er allereerst met klem op wijzen dat slechts bepaalde variëteiten perziken en peren bestemd zijn voor conservering in siroop.

Bij perziken zijn het de variëteiten van de groep „Pavie” en de groep „Percoche” die geconserveerd worden, terwijl het bij peren de in siroop geconserveerde variëteit „Williams” is, die voor verwerkingssteun in aanmerking komt.

Aangezien deze variëteiten vers verhandeld worden, komen zij vrijwel niet in aanmerking om uit de markt te worden genomen.

De produktie van perziken op siroop is in de Gemeenschap van de Tien in de loop van de laatste oogstseizoenen gestegen (+ 40 % tussen 1984 en 1986), ondanks een vermindering van de communautaire steun.

Voor peren op siroop is een geringe produktiedaling vastgesteld van nog geen 6,5 % tussen 1984 en 1986 binnen de Gemeenschap van de Tien, en dit ondanks een verhoging van de steun met ongeveer 8 % tussen 1985 en 1986. De Commissie heeft dikwijls te kennen gegeven, bij voorbeeld tijdens de debatten van het Europese Parlement in september 1985 en oktober 1986, dat zelfs al zal zij geen maatregel ongemoeid laten om de Zuidafrikaanse autoriteiten tot rede te brengen, het besluit om op het gebied van het handelsverkeer beperkende maatregelen te treffen, pas genomen kan worden na consensus van de regeringen van de Lid-Staten in het kader van de Europese politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 323/87
van de heer Olivier d'Ormesson (DR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 mei 1987)
(88/C 42/25)

Betreft: Subsidies aan SOS-racisme

Kan de Commissie de redenen en criteria toelichten op grond waarvan zij een subsidie van 15 000 Ecu heeft toegekend aan SOS-racisme (begrotingsjaar 1986)?

Is de Commissie er niet van op de hoogte dat deze beweging wordt geleid door een welbekend agitator die zich in zijn publikatie „Lou-garou” achter acties schaaft met pornografisch en anti-christelijk karakter?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(8 oktober 1987)

De door het geachte Parlementslid geviseerde subsidie werd door de Commissie in 1986 toegekend aan de Vereniging SOS Racisme en wel in het kader van artikel A-303 van de begroting die de toekenning behelst van steun aan niet-gouvernementele organisaties die humanitaire doelstellingen nastreven en zich inzetten voor de verdediging van de rechten van de mens, alsook aan organisaties van politieke vluchtelingen.

Het Werkprogramma van SOS Racisme, dat door de subsidie mede wordt gefinancierd beantwoordt aan deze doestellingen en valt derhalve binnen de uit hoofde van dit artikel geldende toekenningsnormen, aangezien het acties ontplooit die zijn gericht op de bewustwording voor de problemen in verband met het racisme, zulks in overeenstemming met de doestellingen van deze vereniging, te weten op communautaire schaal en met steun van de eronder ressorterende nationale comités elke humanitaire actie te ondernemen en te doen ondernemen die ertoe kan leiden deze problemen op te lossen, overeenkomstig de traditie en de beginselen met betrekking tot de rechten van de mens.

Met de toekenning van de subsidie aan SOS Racisme wordt eveneens tegemoet gekomen aan de verbintenissen die de communautaire instellingen zijn aangegaan in de Verklaring tegen het racisme en de vreemdelingenhaat, die op 11 juni 1986 door de voorzitters van het Parlement, de Raad en de Commissie werd ondertekend.

Het is juist om dit soort acties te ondersteunen en te versterken dat het Parlement, in het kader van het begrotingsjaar 1987, het krediet heeft verhoogd dat wordt toegekend uit hoofde van artikel A-303 ten gunste van de niet-gouvernementele organisaties die „voorlichten omtrent het gevaar van het racisme en het fascisme”, zoals bedoeld in deze gemeenschappelijke verklaring van het Parlement, de Raad en de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 353/87
van de heer Dieter Rogalla (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 mei 1987)
(88/C 42/26)

Betreft: Statistieken betreffende het vervoersbeleid van de Gemeenschap

1. In een in de Bondsrepubliek onder de titel „Stichwort Europa” uitgegeven brochure van de Commissie over het vervoersbeleid van de Gemeenschap zijn bij wijze van inleiding een reeks statistieken opgenomen met gegevens uit 1982. De brochure zelf dateert uit 1983 en is in 1986 herwerkt.

Vindt de Commissie ook niet dat het afdrucken van statistische gegevens uit 1982 in een brochure van 1986 betrekkelijk zinloos is en dat de aldus benutte ruimte beter voor andere informatie kon worden gebruikt?

2. Kan zij voorts mededelen hoe momenteel de verhouding is in gebruikintensiteit tussen enerzijds de spoorwegen en anderzijds met name het wegennet (vracht- en personenverkeer) in de individuele Lid-Staten en in vergelijking met andere grote economische gebieden zoals de Verenigde Staten, Brazilië, Canada of India?

3. Is de Commissie ook niet van oordeel dat de voorrangpositie van de spoorwegen ten opzichte van andere verkeersmiddelen om economische redenen in stand moet worden gehouden en heeft zij haar vervoersbeleid op dit belangrijke uitgangspunt afgestemd en, zo niet, waarom? Kan zij mededelen welke Lid-Staten geneigd zijn in dezen een tegengesteld standpunt in te nemen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(25 augustus 1987)**

1. De cijfers die de Commissie opgeeft in de door het geachte Parlementslid bedoelde brochure „De Gemeenschap en het vervoerbeleid” (Notities over Europa nr. 10/85) zijn ontleend aan de in 1985 door Eurostat gepubliceerde „Basisstatistieken van de Gemeenschap” (uitgave 1983/1984), waarin gegevens voor 1982 over de spoorwegen, de autosnelwegen en de binnenvaart worden verstrekt en aan de hand waarvan het grafiekje op bladzijde 4 van bovengenoemde notitie over Europa is opgemaakt.

Toen het document over „De Gemeenschap en het vervoerbeleid” werd opgesteld, verscheen Eurostat-publikatie het „Statistisch Jaarboek Vervoer, Communicatiemiddelen, Vreemdelingenverkeer 1970 — 1983”, waarin wel gegevens voor 1983 over de verschillende verbindingen zijn opgenomen, maar deze waren onvolledig. Op dit ogenblik worden de gegevens voor het Jaarboek in de computer opgenomen met het oog op de volgende uitgave. Inmiddels zijn in de meest recente (24e) uitgave van „Basisstatistieken van de Gemeenschap”, die in 1987 is gepubliceerd, gegevens voor 1985 over de verschillende verbindingen opgenomen, behalve voor de wegen (1984).

Ter afronding van dit punt kan worden opgemerkt dat de totale lengte van de verschillende verbindingen zeer langzaam verandert en dat voor de Europese Notitie volledige gegevens belangrijker waren dan de meest recente.

2. Voor het goederen- en personenvervoer per spoor, en voor het gebruik van de wegen door voertuigen voor goederenvervoer en personenwagens zijn in onderstaande tabel gegevens opgenomen voor 1985 (tenzij anders vermeld).

3. Het belang van de spoorwegen in de Gemeenschap verschilt van Lid-Staat tot Lid-Staat, zoals uit de in punt 2 bedoelde gegevens blijkt. Daarom kan bezwaarlijk worden gesteld dat absolute en algemene prioriteit aan de spoorwegen moet worden verleend in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid. Essentieel is echter dat de spoorwegen in staat zijn hun specifieke kenmerken optimaal te benutten, en de Commissie acht het een zaak van groot belang dat zij hun plaats onder de vervoermiddelen in de Gemeenschap ten volle innemen.

De Commissie is het meer bepaald eens met de conclusies van de Raad van 15 december 1986 dat er onder meer voor moet worden gezorgd dat de spoorwegmaatschappijen zo worden behandeld dat er een eerlijke concurrentie is met de andere middelen van vervoer. Volgens deze conclusies is ook een autonoom en doelmatig beheer van de spoorwegmaatschappijen, noodzakelijk, zulks onder meer via communautaire maatregelen die erop gericht zijn de efficiency en het rendement van deze maatschappijen op te voeren.

De Commissie heeft reeds voorstellen in die zin ingediend, maar overweegt nieuwe maatregelen die ertoe strekken de rol en het belang van de spoorwegen te onderstrepen in verband met de voltooiing van de interne markt.

Land	Goederenvervoer ($\times 10^9$ t/km)		Personenvervoer ($\times 10^9$ p/km)	
	Per spoor	Over de weg	Per spoor	Over de weg (personenwagens)
Bondsrepubliek Duitsland	62,80	133,00	40,60	488,00
Frankrijk	58,38	89,10	61,90	493,80
Italië	18,20	144,13	39,27	373,70
Nederland	3,21	18,43	9,23	123,10
België	8,38	21,91 ⁽¹⁾	6,57	71,27
Luxemburg	0,65	0,77 ⁽²⁾	0,28	n.b.
Verenigd Koninkrijk	15,40	99,10	29,70	426,00
Ierland	0,60	4,58 ⁽¹⁾	1,02	n.b.
Denemarken	1,75	8,80	4,51	43,00
Griekenland	0,73	9,54 ⁽¹⁾	1,73	13,33
Spanje	12,08	108,10	17,06	113,70
Portugal	1,31	11,80 ⁽²⁾	5,73	41,00 ⁽²⁾
V.S.A. (1983)	1 230,00	801,56	17,86	4 128,50
Brazilië (1983)	78,97	215,20	13,76	416,52
Canada (1982)	239,66	n.b.	2,64	n.b.
India	n.b.	n.b.	n.b.	n.b.

n.b. = Niet beschikbaar.

⁽¹⁾ 1984.

⁽²⁾ 1980.

Bronnen: EUR 12: Brochure Europese Conferentie van de ministers van Verkeer.

„Trends in the Transport Sector, 1970—1985”.

Andere landen: (IRF). World Road Statistics, 1980—1984.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 428/87
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 mei 1987)
(88/C 42/27)**

Betreft: Drugsdoden

Kan de Commissie mededelen hoeveel personen in 1986 in de Lid-Staten van de Gemeenschap zijn overleden als rechtstreeks gevolg van druggebruik? Kan zij voorts mededelen hoeveel grote dealers zijn gearresteerd en tot welke straffen deze zijn veroordeeld? Wat is op dit punt de grootste zorg van de Commissie?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(13 oktober 1987)

Volgens de gedeeltelijke informatie waarover de Commissie beschikt, bedroeg het aantal sterfgevallen ten gevolge van ongeoorloofd drugsgebruik in Italië 361 in 1984, 237 in 1985 en 276 in 1986; in 1984 waren er verder in Duitsland 361 en in Frankrijk 172 gevallen.

De Commissie wijst het geachte Parlements lid er echter op dat de gegevens van de Lid-Statens omtrent het aantal sterfgevallen ten gevolge van drugsgebruik moeilijk met elkaar vergeleken kunnen worden, aangezien er in wetenschappelijke kringen geen overeenstemming bestaat over de definitie van „sterfgevallen ten gevolge van drugsgebruik”. De wetenschappelijke en prognostische waarde van die gegevens is dus beperkt.

De Commissie beschikt daarentegen niet over statistieken betreffende het aantal arrestaties en veroordelingen van drugsdealers. De Commissie is van oordeel dat op communautair vlak vooral ten aanzien van de beteugeling van het drugsgebruik de samenwerking tussen de Lid-Statens moet worden bevorderd. Meer in het algemeen kan het geachte Parlements lid de krachtlijnen van het optreden van de Commissie vinden in de aanbeveling voor een besluit van de Raad met betrekking tot de deelneming van de Gemeenschap aan de Internationale Conferentie over het misbruik van en de ongeoorloofde handel in drugs ⁽¹⁾ en in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europese Parlement over communautaire acties op het gebied van de drugsbestrijding ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 457 def.

⁽²⁾ Doc. COM(86) 601 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 434/87

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 42/28)

Betreft: Prijsafspraken in de luchtvaart

Heeft de Commissie kennisgenomen van publicaties in de pers waarin Nederlandse luchtvaartmaatschappijen beschuldigd worden van prijsafspraken?

Acht de Commissie, indien zulks het geval is, dit in overeenstemming met de Verdragsregels inzake de concurrentie, die immers bij het Nouvelles Frontières-arrest door het Hof van Justitie van de EG ook van toepassing verklaard werden op de burgerluchtvaart?

Zo neen, is de Commissie van zins een onderzoek naar mogelijke wederrechtelijke afspraken in te stellen en eventueel maatregelen tegen desbetreffende maatschappijen in te leiden?

Is de Commissie bekend of zulke afspraken ook door de luchtvaartmaatschappijen in andere Lid-Statens gemaakt zijn?

Zo neen, is de Commissie bereid ook daarnaar een onderzoek in te stellen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(1 september 1987)

De Commissie heeft reeds maatregelen overeenkomstig artikel 89 van het EEG-Verdrag getroffen tegen prijsafspraken door de meeste grote nationale luchtvaartmaatschappijen van de Gemeenschap gemaakt. Deze maatregelen leidden tot een dialoog tussen de Commissie en de betrokken luchtvaartmaatschappijen waarin de meeste luchtvaartmaatschappijen positief reageerden op het verzoek van de Commissie tot wijziging van de beperkende praktijken van luchtvaartmaatschappijen.

De luchtvaartmaatschappijen werden formeel verzocht hun standpunt vóór eind mei te bevestigen. De Commissie zal aan de hand van het antwoord van elke luchtvaartmaatschappij op dit verzoek besluiten of verdere maatregelen van de Commissie om nakoming van de mededingingsregels te verzekeren al dan niet noodzakelijk zijn.

De Commissie stelde voor om tariefoverleg als onderdeel van een pakket liberalisatiemaatregelen dat tot 1990 van kracht zal zijn, vrij te stellen van het in artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag vervatte verbod. Een dergelijke vrijstelling zou alleen worden verleend in het kader van de algemene vrijmaking van overheidscontroles op capaciteit, tarieven en markttoegang en zou de vergemakkelijking ten doel hebben van de overgang naar een beter concurrentieklimaat dat door een dergelijke vrijmaking tot stand zou worden gebracht. Dergelijke vrijstellingen zouden worden toegekend onder bepaalde voorwaarden. Zo zou het tariefoverleg bijvoorbeeld vrijwillig, niet bindend en doorzichtig moeten zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 446/87

van de heer Andrea Raggio (COM—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 42/29)

Betreft: Richtlijn betreffende het arbeidsmilieu

In de haven van Ravenna (Emilia Romagna) heeft zich een tragisch ongeval voorgedaan waarbij 13 jonge arbeiders het leven verloren die niet waren beschermd op het vlak van de garanties en de sociale zekerheid. Overweegt de Commissie, aangezien dit zoveelste ongeluk op de arbeidsplaats juridische en wettelijke leemtes in deze sector aan het licht heeft gebracht, om onverwijld op grond van artikel 118 A van de Europese Akte richtlijnen in te dienen betreffende het arbeidsmilieu ten einde de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen, alsmede een kaderrichtlijn tegen zwart en illegaal werk in Europa waarmee zij zou aantonen bereid te zijn een gat in het sociale Europa te dichten waarbij wordt voorzien in minimum garanties op het vlak van het arbeidsrecht, met name wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt en de arbeidsvoorwaarden?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

Begripvol ten aanzien van de problemen in verband met het zwartwerk, zowel vanuit economisch oogpunt als wat betreft de sociale implicaties ervan, zet de Commissie haar studies en onderzoeken voor een betere kennis van het probleem op het vlak van de Gemeenschap voort.

Wat betreft de veiligheid en de gezondheid van de werknemers, heeft de Commissie onlangs een mededeling goedgekeurd met betrekking tot het geheel van activiteiten waaraan zij denkt verder uitvoering te geven op het terrein van de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op de arbeidsplaats⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 520 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 456/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 42/30)

Betreft: Uitvoering van de resolutie van het Europese Parlement van 19 februari 1986 over landbouw en milieu

Het Europese Parlement verzoekt de Commissie in zijn resolutie betreffende landbouw en milieu, die vrijwel einstemmig op 19 februari 1986⁽¹⁾ werd aangenomen, onverwijld criteria vast te stellen op grond waarvan de Lid-Staten geleidelijk een gedeelte van hun cultuurgronden voor het creëren van natuurgebieden alsook voor bosbouw en recreatie bestemmen (par. 8).

Heeft de Commissie deze criteria inmiddels vastgesteld of is zij doende deze vast te stellen, en kan zij deze nader aangeven, met name wat betreft het scheppen van natuurgebieden en bossen?

⁽¹⁾ PB nr. C 68 van 24. 3. 1986, blz. 80.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(5 oktober 1987)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid erop hoe moeilijk het is op communautair niveau criteria voor de bebossing van cultuurgronden en voor het scheppen van natuur- en recreatiegebieden vast te stellen. Om te beoordelen of het rationeel is een bepaald gebied te bebossen of op een bepaalde plaats een recreatiegebied te scheppen, moeten zoveel en zo verscheiden factoren in aanmerking worden genomen, dat de pogingen hiertoe tot op heden op niets zijn uitgelopen. Het reeds door de Commissie verrichte onderzoek geeft dus niet veel hoop dat op communautair niveau voldoende nauwkeurige en dwingende opera-

tionele criteria kunnen worden vastgesteld en toegepast. Zelfs op een kleinere schaal dan die van de Gemeenschap — op het niveau van de Lid-Staten of zelfs op dat van de regio's — schijnt het niet altijd gelukt te zijn dergelijke criteria op te stellen. De Commissie is derhalve van mening dat het de voorkeur verdient in het kader van een geregionaliseerde en op een pragmatische aanpak gebaseerde land- en bosbouwplanning maatregelen te nemen om te voorkomen dat de situatie uit de hand loopt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 463/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 42/31)

Betreft: Misbruik van EG-subsidies — controle — onvoldoende controleurs

Misbruik van EG-subsidies komt veelvuldig en in vele vormen voor.

Fraude vindt plaats in alle mogelijke sectoren van industrie en handel. In de pers wordt regelmatig melding gemaakt van deze schandalen (boter, vlees, tomaten, videorecorders, wijn, enz.).

Sommigen beweren publiekelijk dat deze fraude, die de Europese belastingbetalers tientallen miljoenen franken kost, een gevolg is van laksheid en een tekort aan deskundigen.

Kan de Commissie mededelen of het waar is dat slechts 19 Europese ambtenaren zijn belast met fraudebestrijding (politie en douane niet meegerekend)?

Kan zij een schatting geven van het bedrag dat jaarlijks verloren gaat als gevolg van misbruik van de communautaire wetgeving (over de afgelopen vijf jaar), alsmede een overzicht van de economische sectoren waar de meeste fraude plaatsvindt?

Kan zij mededelen welke nieuwe maatregelen zij denkt te treffen om deze praktijken aan banden te leggen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(27 juli 1987)

De Commissie verricht haar taken op het gebied van de fraudebestrijding uit overeenkomstig de haar toegekende bevoegdheden en rekening houdend met de haar ter beschikking gestelde middelen. Fraudebestrijding is primair een taak van de Lid-Staten, die een stimulerende, coördinerende en surveillerende rol vervullen bij de nationale onderzoeken, die vaak door de Commissie zelf op gang worden gebracht. De

Commissie verricht naar gelang van de omstandigheden en binnen de grenzen van de beschikbare middelen, haar eigen onderzoeken in de Lid-Staten.

Het aantal ambtenaren van de Commissie dat zich uitsluitend met deze taak bezighoudt is beperkt, maar andere ambtenaren werken hieraan mede in een deel van hun arbeidstijd, zonder dat het mogelijk is nauwkeurig vast te stellen hoeveel tijd hieraan in totaal aan deze taak wordt besteed.

De Commissie kreeg in 1986 van de begrotingsautoriteit 18 posten voor de taken die verband houden met fraudebestrijding. Deze uitbreiding vond plaats dank zij de zeer constructieve houding van het Europese Parlement. De Commissie wenst haar inspanningen voort te zetten, ten einde de doeltreffendheid van de controles te blijven verbeteren.

Zij zal de begrotingsautoriteit in dit verband verzoeken haar, naast de in 1987 dank zij de steun van het Europese Parlement toegekende 10 posten, nog 20 voor fraudebestrijding bestemde posten toe te kennen voor fraudebestrijding (10 op de begroting 1988 en 10 op de begroting 1989).

Aan de hand van de officiële mededelingen die de Lid-Staten wat betreft het EOGFL aan de Commissie moeten toezenden, is vastgesteld dat jaarlijks gemiddeld een bedrag van 18 miljoen Ecu met onregelmatigheden is gemoeid. De Commissie beschikt niet over nauwkeurige cijfers over de andere sectoren.

De Commissie heeft, ten einde haar werkzaamheden ter zake te intensiveren, een werkgroep opgericht die ermee belast is de verschillende mogelijkheden te onderzoeken om beter het hoofd te bieden aan de huidige situatie, die de Commissie zeer zorgwekkend acht. Het Parlement zal in kennis worden gesteld van de te dien einde door de Commissie te treffen maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 477/87

van de heer John Iversen (COM—DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 mei 1987)

(88/C 42/32)

Betreft: Het grote gevaar van kernenergie

Op 17 april 1987 publiceerde het Westduitse tijdschrift *Der Spiegel* een aantal geheime rapporten over ongevallen in kerncentrales die het Internationale Agentschap voor Atoomenergie (IAEA) heeft opgesteld. Uit deze bundel rapporten blijkt dat men veel vaker dicht bij een zeer grote catastrofe is geweest dan aan het publiek ter kennis is gebracht. Zo werden van de 48 ernstige ongevallen in kerncentrales tijdens de afgelopen jaren er 47 door de overheid verzwegen en geheim gehouden. Is de Commissie bereid ertoe bij te dragen dat deze rapporten aan het publiek ter kennis worden gebracht en is zij niet van mening dat naar aanleiding hiervan de energieplannen van de EEG herzien moeten worden in die zin dat in de toekomst minder de nadruk wordt gelegd op kernenergie?

Antwoord van de heer Mosar namens de Commissie

(20 oktober 1987)

De basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren vormen het voorwerp van de Richtlijnen 80/836/Euratom ⁽¹⁾ en 84/467/Euratom ⁽²⁾ van de Raad. De technische aspecten van de veiligheid van kerninstallaties en de aan het publiek te geven informatie over de werking van dergelijke installaties valt onder de uitsluitende bevoegdheid van de staat op wiens grondgebied de installatie zich bevindt.

Om de inmiddels in de wereld opgedane bedrijfservaring algemeen te benutten, werden zowel door het Agentschap voor Kernenergie van de OESO als door de Internationale Organisatie voor Atoomenergie van de Verenigde Naties gecentraliseerde systemen voor ongevallenrapportering opgezet; de Commissie neemt actief aan de werkzaamheden van beide organisaties deel.

Beide systemen hebben ten doel de autoriteiten en de exploitanten die in de deelnemende landen belast zijn met de nucleaire veiligheid in staat te stellen zoveel mogelijk van elkaar te leren door een open informatie over bedrijfsincidenten. De systemen functioneren op vrijwillige basis en de ingediende verslagen, die niet voor publikatie bestemd zijn, zijn vaak zeer technisch; de significantie van het betreffende incident voor de algemene veiligheid wordt hierin niet uitdrukkelijk beoordeeld. In de praktijk hebben ze over het algemeen betrekking op falen en fouten in apparatuur en procedures die hoewel relevant voor de veiligheid, alleen directe gevolgen zouden hebben indien de andere automatische veiligheidssystemen of -procedures verstek zouden laten gaan. Daarom is de Commissie het er niet mee eens dat maar net ontkomen werd aan grote catastrofes zonder dat het publiek daarvan op de hoogte was.

Na het ongeval te Tsjernobyl werd erkend dat de regelingen voor de informatie in het geval van een potentiële of daadwerkelijke catastrofe in de praktijk niet voldeden. Daarom stelde de IAEA met actieve medewerking van de Commissie, in 1986 het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving op waartoe verschillende landen, waaronder de Lid-Staten van de EG, reeds zijn toegetreden; de Commissie heeft de Raad voorgesteld dat ook de Gemeenschap als zodanig dit Verdrag formeel ondertekent ⁽³⁾. Voorts werd een afzonderlijk voorstel ingediend voor een aanvullende en meer complete regeling binnen de Gemeenschap ⁽⁴⁾; deze zal van toepassing zijn op alle Lid-Staten van de EG indien er in de toekomst een potentiële of werkelijke contaminatie ontstaat van het milieu, waardoor het nodig wordt noodmaatregelen ter bescherming van de bevolking te treffen.

Meer in het algemeen werkt de Commissie aan een aantal andere initiatieven die erop gericht zijn het verzamelen van informatie en de kennisgeving ervan aan het publiek te verbeteren zoals vermeld in de mededeling aan de Raad betreffende de toepassing van hoofdstuk III van het Euratom-Verdrag ⁽⁵⁾.

Voorts is de Commissie van mening dat kernenergie, mits geëxploiteerd onder optimale veiligheidsvoorwaarden, een

aanzienlijke bijdrage moet blijven leveren aan de energie- en elektriciteitsvoorziening (32,3 % in 1986), willen de goedgekeurde doelstellingen van het communautair energiebeleid tot 1995 kunnen worden bereikt.

(¹) PB nr. L 246 van 17. 9. 1980.

(²) PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

(³) Doc. COM(86) 760 def., 9. 1. 1987.

(⁴) Doc. COM(87) 135 def., 5. 5. 1987 (PB nr. C 160).

(⁵) Doc. COM(86) 434 def., 20. 8. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 478/87

van de heer Stephen Hughes (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/33)

Betreft: Vrijheidsstraffen in de EEG

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2565/86 (¹) betreffende het feit dat er tussen de Lid-Statens een groot onderscheid bestaat ten aanzien van de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen, verklaarde de heer Delors dat de vraag niet tot de bevoegdheid van de Commissie behoort en dat deze derhalve niet de verlangde informatie kan verstrekken.

Kan de Commissie thans een toelichting geven op cijfers die zijn gepubliceerd door de nationale vereniging voor het welzijn van de reclassering van overtreders binnen het Verenigd Koninkrijk en waarvan wordt beweerd dat zij afkomstig zijn van officiële EG-bronnen, waaruit blijkt dat in het Verenigd Koninkrijk, zowel in procenten als in reële cijfers uitgedrukt, een groter aantal personen vrijheidsstraffen wordt opgelegd dan in enige andere Lid-Staat, welk aantal zelfs drie maal zo hoog is als bij voorbeeld in Nederland?

Is de Commissie thans bereid de in schriftelijke vraag nr. 2565/86 verlangde informatie te verstrekken en te verklaren waarom externe organisaties over statistische gegevens blijken te beschikken die aan leden van het Europese Parlement worden onthouden?

(¹) PB nr. C 100 van 13. 4. 1987, blz. 29.

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(16 oktober 1987)

De Commissie verwijst naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2565/86 van het geachte Parlementslid waarin zij verklaarde dat er geen communautaire statistische gegevens over vrijheidsstraffen bestaan.

De door de NACRO gepubliceerde gegevens werden overgenomen uit het „Prison Information Bulletin” nr. 8 van december 1986 van de Raad van Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 490/87

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/34)

Betreft: Toegang tot de Japanse markt voor produkten van geloid leer

Op 20 januari 1984 heeft het Europese Parlement de Commissie in een resolutie verzocht er bij de Japanse regering op aan te dringen de invoerheffingen op schoenen en lederprodukten te verlagen en in overeenstemming te brengen met het gemeenschappelijk douanetarief, dit met het oog op het grote handelstekort tussen de Gemeenschap en Japan.

Voor de Japanse export van lederprodukten naar de Gemeenschap geldt een invoerrecht van maximaal 7 %, terwijl daarentegen de invoer van leer in Japan onderworpen is aan een heffing van 60 %, met uitzondering van een kleine quota waarvoor 15 — 20 % geldt.

1. Welke stappen heeft de Commissie naar aanleiding van de genoemde resolutie van het Europese Parlement ondernomen om een verlaging van de heffingen op de importen van de Europese Gemeenschap in Japan te bewerkstelligen?
2. Wat is het resultaat van deze stappen?
3. Welke verdere stappen is de Commissie van plan te nemen?

Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie

(17 augustus 1987)

De Commissie is zich ervan bewust dat de lederindustrie in de Gemeenschap verontrust is over de van oudsher restrictieve handelspolitiek van Japan ten aanzien van de invoer van dit produkt. Zij is hierover benaderd door het bedrijfsleven zelf en door talrijke parlementariërs die haar schriftelijk op deze problemen hebben gewezen.

Met het doel een einde te maken aan het restrictieve beleid dat tot dan toe werd gevoerd, heeft de Commissie, gesteund door de regeringen van de Lid-Statens, in 1986 met Japan een overeenkomst ondertekend uit hoofde van artikel XXVIII van het GATT waarbij de unilaterale beperkingen door een in onderling overleg vastgesteld tariefcontingent worden vervangen. Deze overeenkomst heeft een geldigheidsduur van vijf jaar, in welke periode de contingenten, waarvan de beginhoeveelheid groter is dan de in het verleden ingevoerde hoeveelheden, jaar na jaar nieuwe invoermogelijkheden bieden.

Het is juist dat deze regeling niet even liberaal is als die van de Gemeenschap.

Het is eveneens juist dat de overeenkomst niet geheel aan de verwachtingen beantwoordt. De belangrijkste moeilijkheden houden verband met het feit dat:

— te weinig vergunningen worden afgegeven,

- de afgegeven vergunningen betrekking hebben op te kleine hoeveelheden,
- de verdeling van de contingenten te weinig doorzichtig is.

Sedert deze moeilijkheden in het najaar van 1986 aan het licht zijn getreden, dringt de Commissie er bij de Japanse autoriteiten op aan hiervoor een oplossing te vinden. In december 1986, maart 1987 en begin juni heeft hieromtrent overleg plaatsgevonden met deze autoriteiten.

De besprekingen met Japan worden voortgezet. Indien de werking van de overeenkomst met Japan niet op korte termijn aanzienlijk verbetert, zou de Gemeenschap zich verplicht kunnen zien maatregelen te nemen. Hierover kunnen in dit stadium echter nog geen nadere gegevens worden verstrekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 497/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/35)

Betreft: Gemeenschappen van niet-communautaire immigranten in Europa

Kan de Commissie mededelen wat de interne demografische ontwikkeling is van de voornaamste groepen immigranten in Europa in de komende 20 jaar, uitgaande van volledige stopzetting van nieuwe immigratie in het grondgebied?

Kan de Commissie een vergelijking geven van de juridische status van op Europees grondgebied geboren kinderen van deze nationaliteiten, met name gelet op het verwerven van de nationaliteit van het gastland en de mogelijkheid van onderwijs in de twee talen (van het gastland en de moedertaal)?

Overweegt de Commissie een aanbeveling ter harmonisatie van deze wettelijke status?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(27 oktober 1987)

De Commissie is niet in staat aan te geven welke de demografische ontwikkeling zal zijn van de immigrantengemeenschappen in Europa in de komende 20 jaar, noch een vergelijkende studie over te leggen betreffende de juridische status van de op Europees grondgebied geboren kinderen van deze immigranten.

Zij zal het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement rechtstreeks de informatie doen toekomen waarover zij beschikt betreffende het onderwijs in de taal en de cultuur van oorsprong aan kinderen van migrerende werknemers die afkomstig zijn uit derde landen.

De Commissie is niet voornemens een aanbeveling aan te nemen ten einde de rechtsposities van de kinderen van buitenlandse herkomst nader tot elkaar te brengen, hetgeen echter voor haar geen reden is om de werkzaamheden van de Raad van Europa betreffende de wijze van verwerving van de nationaliteit ten hunnen behoeve niet nauwlettend te volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 517/87

van de heer Wilhelm Hahn (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/36)

Betreft: Toekenning van kredieten uit de begroting van de EEG voor de door de Europese opleidings- en actiegemeenschap (EOAG) geplande „Bonner Sommer Akademie”

De EOAG organiseert van 3 t/m 10 augustus de „Bonner Sommer Akademie” met als thema „Europa ervaren, vorm geven en bewaren” met deelnemers o.a. uit Denemarken, Frankrijk, Italië, Griekenland, Duitsland en Nederland en heeft bij de EG-Commissie, na bespreking hierover met DG X, een subsidie gevraagd voor de financiering van deze manifestatie.

Kan de Commissie mededelen of en in hoeverre kan worden gerekend op de toekenning van de gevraagde som?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(2 oktober 1987)

De Commissie heeft de Europese Opleidings- en Actiegemeenschap (EOAG) doeltreffende financiële steun voorgesteld ten behoeve van de Bonner Sommerakademie 1987.

De Commissie maakt van deze gelegenheid gebruik om met nadruk te wijzen op de bijzonder efficiënte actie van de EOAG ter bevordering van een betere kennis van de doelstellingen en de verworvenheden van de Gemeenschap, met name op het gebied van de voorlichting, de communicatie en de cultuur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 518/87

van de heer Benedikt Härlin (ARC—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/37)

Betreft: Octrooiverlening op levende organismen

1. Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van het besluit van het United States Patent Office van april jl. om

in de toekomst naast micro-organismen en -planten ook hogere levensvormen die door gentechnologie kunnen worden veranderd ontvankelijk te verklaren voor octrooiverlening?

2. Welke octrooirechtelijke bepalingen gelden tot nu toe binnen de Europese Gemeenschap voor:

- gentechnologisch veranderde plantesoorten,
- gentechnologisch veranderde micro-organismen,
- gentechnologisch veranderde hogere levende wezens,
- procedures voor gentechnologische verandering van organismen?

3. Welke verdere ontwikkeling van het octrooirecht acht de Commissie op dit gebied wenselijk en welke concrete stappen werden tot nog toe in dit verband genomen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(23 september 1987)

1. De Commissie volgt de ontwikkelingen in de Verenigde Staten op de voet. Zij meent dat, nu het dank zij een groeiend inzicht in en een steeds betere beheersing van biotechnologie and genetic engineering mogelijk is geworden nieuwe uitvindingen te doen, het feit dat dergelijke uitvindingen soms in levende materie bestaan op zich geen grond kan vormen om ze niet voor octrooiering in aanmerking te laten komen, zolang maar aan de octrooieerbaarheidscriteria is voldaan en er geen wettelijke bezwaren bestaan.

2. Alvorens in te gaan op de verschillende gebieden waarop de vraag betrekking heeft, zou de Commissie het geachte Parlementslid attent willen maken op een uitmuntende studie die al deze gebieden bestrijkt. Zij is van de hand van de heren Beier, Crespi en Straus en is getiteld „Biotechnology and Patent Protection, een International Review”. De studie is geschreven in opdracht van de OESO en uitgegeven onder auspiciën van deze organisatie. Zij is verkrijgbaar bij de diensten van de OESO te Parijs.

a) *Genetisch gewijzigde plantenrassen*

Plantenrassen worden in de Lid-Staten beschermd door een wettelijk geregeld kwekersrecht. In de betrokken wettelijke regelingen is doorgaans bepaald dat plantenrassen die het voorwerp van een kwekersrecht kunnen vormen niet voor octrooiering in aanmerking kunnen komen. Voor door middel van genetic engineering gewijzigde plantenrassen bestaat dus in de regel uitsluitend bescherming in de vorm van een kwekersrecht. In een aantal Lid-Staten is evenwel in afwijking van dit algemene beginsel wettelijk bepaald dat op plantenrassen octrooi kan worden verleend indien daarvoor geen aanspraak zou kunnen worden gemaakt op bescherming op grond van de nationale wettelijke regeling betreffende het kwekersrecht. Van dergelijke bepalingen is echter zelden gebruik gemaakt. In de zaak „Teeltmateriaal/CIBA-GEIGY”, die geen betrekking had op genetic engineering doch op de behandeling met scheikundige agentia, besliste het Europees Octrooibureau (EOB) dat teeltmateriaal voor bepaalde plantengeslachten, bij afwezigheid van conclusies die op specifieke rassen afzonderlijk betrekking

hadden, het voorwerp van een octrooi kon vormen, zonder dat zulks in strijd was met het verbod tot octrooiverlening op plantenrassen in artikel 53, sub b), van het Europees Octrooiverdrag (EOV). Het is dus een algemeen — doch met betrekking tot genetisch gewijzigde planten tot dusver onbeproofd — beginsel, dat octrooibeschermt mogelijk is voor taxonomische eenheden van planten, andere dan rassen.

b) *Micro-organismen*

Voor die Lid-Staten welke partij zijn bij het Europees Octrooiverdrag en waarvan de nationale octrooiwetten op grond van het EOv en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen zijn geharmoniseerd, lijkt het geen twijfel dat genetisch gewijzigde micro-organismen octrooieerbaar zijn.

Wat de Lid-Staten betreft die geen partij bij het EOv zijn, besliste het Ierse Octrooibureau in april 1986 dat een aanvraag met betrekking tot celstammen ontvankelijk was en de conclusies moesten worden aanvaard. De Commissie heeft geen weet van concrete gevallen in Denemarken of Portugal.

c) *Genetisch gewijzigde hogere levensvormen*

Noch het EOB noch het octrooibureau van enige Lid-Staat heeft tot dusver moeten beslissen over een octrooiaanvraag met betrekking tot een genetisch gewijzigde levensvormen van hogere aard dan micro-organismen. Het Duitse Federale Hof verwierp in zijn beslissing in de „Rode Duif” — zaak van maart 1969 een octrooiaanvraag die een methode voor het kweken van duiven met rode veren tot voorwerp had, op grond dat de betrokken uitvinding niet voor herhaling vatbaar was. Het Hof merkte evenwel op dat de dierenteelt niet van de octrooibeschermt kon worden uitgesloten met het argument dat de werkwijze en het resultaat ervan van biologische aard waren. Aangenomen zelfs dat artikel 53, sub b), EOv en gelijkaardige bepalingen in de wettelijke regelingen van de Lid-Staten aan de octrooiering van dierenrassen als zodanig in de weg staan, dan mag het niet uitgesloten worden geacht dat op genetisch gewijzigde dieren octrooi wordt verleend, voor zover de voorwaarden kunnen worden geschapen waaronder herhaling mogelijk is.

d) *Werkwijzen op het gebied van genetic engineering*

De nationale octrooiwetten van de meeste Lid-Staten zijn gebaseerd op het Europees Octrooiverdrag, waarvan artikel 53, sub b) uitdrukkelijk bepaalt dat octrooiverlening op microbiologische werkwijzen en de voortbrengselen van dergelijke werkwijzen mogelijk is. Aangezien werkwijzen op het gebied van genetic engineering van microbiologische aard zijn, mag worden aangenomen dat dergelijke processen normaal voor octrooiering in aanmerking kunnen komen in alle staten die partij zijn bij het EOv. Wat de Lid-Staten betreft die geen partij bij het EOv zijn, gaat het blijkbaar andermaal om een probleem van uitlegging van het nationale octrooirecht.

3. De Commissie is op grond van de studies die zij zelf aan deze materie heeft gewijd, tot de conclusie gekomen dat er, ondanks het feit dat ter zake internationale overeenkomsten van kracht zijn, zowel wat de uitlegging van het nationale recht als de praktijk betreft discrepanties bestaan en dat het noodzakelijk is in de gehele Europese Gemeenschap een eenvormige bescherming voor biotechnologische uitvindingen tot stand te brengen. Daarom is zij voornemens om,

gelijk zij in het Witboek betreffende de voltooiing van de interne markt ⁽¹⁾ heeft aangekondigd, in de loop van 1987 een voorstel in te dienen voor een richtlijn met het oog op de harmonisatie van de octrooiwetten van de Lid-Staten op het gebied van biotechnologische uitvindingen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 523/87

van de heer André Fourçans (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/38)

Betreft: Vergrijzing van de bevolking in de Europese Gemeenschap

Voor het einde van deze eeuw zal circa 20 % van de Europese bevolking ouder zijn dan 65 jaar.

Kan de Commissie het Europese Parlement meedelen welke maatregelen zij aan de Lid-Staten denkt aan te bevelen, ten einde enerzijds degenen die ouder zijn dan 65 jaar een bevredigende levensstandaard te garanderen en anderzijds een toename van het geboortecijfer te bevorderen?

Kan zij tevens meedelen welke bepalingen zij denkt vast te stellen om de aanpassing van de sociale structuur aan deze demografische ontwikkeling te bevorderen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 924/87

van mevrouw Anne André (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/39)

Betreft: Vaststelling van een communautair gezinsbeleid

Het huidige dieptepunt in de demografische ontwikkeling van Europa vergt een krachtige impuls voor een werkelijk globaal gezinsbeleid, opdat althans de opvolging van de generaties kan worden gewaarborgd. Een kinderloos Europa biedt immers geen enkel perspectief.

Is de Commissie voornemens dit probleem op korte termijn aan te pakken?

Gecombineerd antwoord van de heer Marin namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 523/87 en nr. 924/87

(8 oktober 1987)

De ontwikkeling van de Europese bevolking en vooral haar duidelijke vergrijzing houden de Europese Instellingen bezig.

Zo bracht het Economisch en Sociaal Comité in oktober 1984 een advies uit over de problemen die de demografische ontwikkeling voor Europa meebrengt.

De Commissie wees in twee mededelingen inzake de sociale bescherming op het belang van de huidige demografische ontwikkeling ⁽¹⁾.

Met het oog op de verschillende benaderingen van de Lid-Staten ten aanzien van de demografische problemen heeft de Commissie als eerste etappe voorgesteld:

- met de hulp van de Lid-Staten de inventaris opmaken van de in de Lid-Staten bestaande of voorgenomen maatregelen en bepalingen inzake gezinsbeleid; het gezinsbeleid van de Lid-Staten vergelijken aan de hand van de aldus vergaarde gegevens;
- en uitgaande hiervan: zoals reeds bij sociale bescherming het geval 13, overleg op het niveau van de met dit beleid belaste hoge ambtenaren van de Lid-Staten instellen; een programma voor de bestudering van de demografische ontwikkeling op lange termijn en de gevolgen daarvan opzetten (in dit verband zal bijzondere aandacht worden besteed aan de vooruitzichten op het gebied van de pensioenstelsels op middellange en lange termijn); voorlichtings- en bewustmakingscampagnes organiseren over de verschillende aspecten van de huidige demografische ontwikkeling en de economische en sociale gevolgen daarvan.

De Raad „Sociale Zaken” toonde belangstelling voor deze voorstellen op zijn vergadering van 26 mei 1987.

Met betrekking tot de levensstandaard van gepensioneerden publiceert de Commissie binnenkort een met het Europees sociaal budget samenhangend document over de koopkracht van de ouderdomspensioenen in vergelijking met de tijdens het beroepsleven ontvangen lonen en salarissen. Bovendien heeft zij een onderzoekinstelling de bestudering van de hoofdproblemen van de vergrijzing opgedragen. De betrokken studie, die eind 1987 aan de Commissie zou moeten worden voorgelegd, behandelt in dit verband met name de activiteiten van gepensioneerden, bestaansmiddelen van bejaarden, hun consumptie en hun gezondheidstoestand. Uitgaande van deze studie is de Commissie voornemens een voorlichtings- en bewustmakingsactie te ondernemen die gericht zal zijn op de voornaamste gezagsdragers voor sociaal beleid van de Lid-Staten.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 410 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 524/87

van de heer Claude Wolff (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/40)

Betreft: Uitbreiding van het gebruik van de Ecu

Het gebruik van de Ecu als normaal betaalmiddel is de laatste drie jaar aanzienlijk uitgebreid. Toch blijft het gebruik ervan

hoofdzakelijk beperkt tot economische en financiële kringen en het is daarom noodzakelijk dat particulieren in toenemende mate van de Ecu gebruik gaan maken. Meent de Commissie niet dat zij tot de verwezenlijking van een dergelijk doel zou kunnen bijdragen met name door:

1. bij goederen en diensten die voor huishoudelijk gebruik zijn bestemd of betrekking hebben op het vrije verkeer van personen (sigaretten, vliegbiljetten, enz.) de prijs zowel in de nationale munteenheid als in Ecu te vermelden,
2. in grensgebieden en gebieden met een grote concentratie van toeristen de prijsvermelding in Ecu voor goederen en diensten op algemene schaal in te voeren?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(23 juli 1987)

Het particuliere gebruik van de Ecu heeft zich de laatste jaren uitgebreid. Particulieren beschikken thans over de mogelijkheid om gangbare monetaire instrumenten, zoals reischques, creditcards en chequeboekjes, in Ecu te gebruiken.

Hoewel het idee van het geachte Parlementslid om het gebruik van de Ecu uit te breiden door een prijsaanduiding in Ecu in te voeren interessant is, is het om een aantal redenen voorbarig:

- enerzijds bestaan er nog geen muntstukken of bankbiljetten in Ecu die als betaalmiddel kunnen dienen. Het in omloop brengen hiervan op Europees niveau is zeer problematisch, zoals de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2951/86 van mevrouw Lienemann heeft aangegeven ⁽¹⁾;
- hoewel de wisselkoers van de Ecu gemiddeld stabiel is dan die van de valuta's die er deel van uitmaken, wijzigt hij zich dagelijks overeenkomstig de koersschommelingen van deze valuta's ten opzichte van elkaar. Een niet-officiële vaststelling van de prijzen van goederen en diensten in Ecu zou voor de handelaar een wisselkoersrisico en extra kosten met zich meebrengen, waardoor hij zijn prijzen in Ecu zou kunnen verhogen ten koste van de consument. Een dergelijke gang van zaken zou niet in overeenstemming zijn met het beoogde effect;
- tenslotte heeft de Commissie in dezen geen enkele wetgevende bevoegdheid en wordt het binnenlandse gebruik van buitenlandse valuta's met inbegrip van de Ecu, geregeld door de nationale monetaire autoriteiten.

De Commissie richt haar inspanningen op de bevordering van het gebruik van de Ecu, en zelfs facturering in Ecu, bij de in- en uitvoer van goederen en diensten in het kader van de voltooiing van de grote interne markt.

⁽¹⁾ PB nr. C 198 van 27. 7. 1987.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 525/87
van de heren Egon Klepsch en Isidor Früh (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(11 juni 1987)

(88/C 42/41)

Betreft: Wettelijke voorschriften inzake de omschrijving van mousserende wijn en „Euroblends”

Kan de Commissie, gezien de situatie op de wijnmarkt, meedelen:

1. of zij het niet in het belang acht van een objectieve en duidelijke omschrijving en derhalve van een betere informatie van de consument, als bij champagne de landen van oorsprong van de basiswijnen worden vermeld?
2. of zij van mening is dat een betere voorlichting van de consument een belemmering voor de handel vormt dan wel of hierdoor de grensoverschrijdende handel ook tussen de Lid-Staten juist wordt bevorderd?
3. voor zover zij de vermelding van de landen van oorsprong op het etiket bij champagne niet noodzakelijk acht, welke beoordelingscriteria zij dan hanteert, wanneer voor mousserende kwaliteitswijnen uit Frankrijk het Franse woord „champagne” wel doch voor mousserende kwaliteitswijnen uit Duitsland het Duitse woord „Sekt” niet beschermd is?
4. of zij het zinvol acht dat bij de invoering van een maximale produktieregeling de wettelijke voorschriften inzake de omschrijving voor ingevoerde wijnen in de Bondsrepubliek Duitsland uit landen van de EG en derde landen worden gewijzigd?
5. of zij bereid is ter bescherming van de consument de wettelijke voorschriften inzake de omschrijving zodanig te wijzigen, dat de oorsprong van de wijnen gespecificeerd per land op uniforme wijze en duidelijk herkenbaar dient te worden vermeld?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(2 oktober 1987)

1. De Commissie gelooft niet dat de vermelding van de landen van oorsprong van de bij de bereiding van mousserende kwaliteitswijnen gebruikte basiswijnen een voor de consument onontbeerlijke informatie vormt. Een consument die mousserende wijn volgens geografische oorsprong uitkiest, zal hoe dan ook een mousserende kwaliteitswijn vmqrd nemen, waarbij in ieder geval moet worden vermeld in welk gebied de basiswijn is voortgebracht en verwerkt. Bij andere mousserende wijnen is de oorsprong van de basiswijn doorgaans niet van doorslaggevend belang voor het karakter van de mousserende wijn. De ervaring heeft echter uitgewezen dat de verbruikers zich bij hun aankoopbeslissing dikwijls door nationale vooroordelen laten leiden. Een wijn van oorsprong uit het eigen land roept bij hen hoge kwaliteitsverwachtingen op, die bij verificatie ongegrond blijken. In het belang van een eerlijke mededinging tussen

mousserende wijnen uit binnenlandse basiswijnen en mousserende wijnen uit basiswijnen van andere Lid-Staten is er geen reden om door middel van wettelijke voorschriften en op grond van nationale vooroordelen de vermelding van de oorsprong van de basiswijnen bij de bereiding van mousserende wijnen verplicht te stellen. De communautaire voorschriften staan een vrijwillige vermelding van de oorsprong van de bij de bereiding van mousserende wijnen gebruikte basiswijnen in ieder geval niet in de weg.

2. De Commissie is zo vrij de geachte Parlementsleden te wijzen op de tweede overweging van de Verordeningen (EEG) nr. 355/79 ⁽¹⁾ en nr. 3309/85 ⁽²⁾, volgens welke het doel van elke omschrijving en aanbiedingsvorm bij wijn moet zijn de eventuele koper, alsmede de openbare instanties die belast zijn met het beheer en de controle van de handel in de betrokken produkten, zo juist en zo nauwkeurig voor te lichten als nodig is om die produkten te kunnen beoordelen. Bij de verdere ontwikkeling van de communautaire voorschriften op dit gebied zal de Commissie erop letten dat bij de etikettering van wijn vermeldingen die verstoringen van de mededinging tot gevolg hebben of die leiden tot ongegronde of zelfs verkeerde ideeën bij de consument over de kwaliteit van een produkt, worden vermeden. Zij streeft er voortdurend naar de belangen van de consumenten met die van de handel in overeenstemming te brengen.

3. Het woord „champagne” duidt op de geografische oorsprong. Het duidt op een bepaald gebied waaruit de druiven afkomstig zijn die voor de bereiding van de met dit woord aangeduide mousserende kwaliteitswijn vqprd zijn gebruikt. Deze benaming geniet in de Europese Gemeenschap ten gunste van het aangeduide gebied dezelfde bescherming als de benamingen van bepaalde andere gebieden die door de Lid-Staten aan een kwaliteitswijn vqprd zijn toegekend, zoals bij voorbeeld „Rheingau” voor Duitsland of „Barolo” voor Italië.

De aanduiding „Sekt” daarentegen heeft geen betrekking op de oorsprong, maar is een soortnaam die als zodanig niet op dezelfde wijze kan worden beschermd. Bij het arrest in de zaak 12/74 ⁽³⁾ heeft het Hof van Justitie toegelicht dat het woord „Sekt” niet wijst op een eigen kwaliteit en eigen kenmerken die dit produkt tot een typisch Duits produkt maken.

4. Sedert de instelling van de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt in 1970 zijn de kwaliteitswijn vqprd producerende Lid-Staten verplicht voor elke kwaliteitswijn vqprd een opbrengst per hectare in hoeveelheden druiven, most of wijn vast te stellen. Ook in de Bondsrepubliek Duitsland worden dergelijke opbrengsten vastgesteld. Voor de Duitse wijnbouw hadden deze op ambtelijk niveau vastgestelde opbrengsten per hectare tot op heden geen praktisch belang, aangezien de overschrijding ervan — zelfs met grote hoeveelheden — geen gevolgen voor de producenten met zich meebracht.

Wegens het gebrek aan evenwicht op de wijnmarkt streeft de Beroepsorganisatie van de Duitse Wijnbouwers er thans naar dat de op ambtelijk niveau vastgestelde opbrengsten per hectare in acht moeten worden genomen en dat eventueel toch optredende overschotten tijdelijk of definitief buiten de markt moeten worden gehouden.

De Commissie juicht deze initiatieven in principe toe. Zij ziet thans geen aanleiding om in het vooruitzicht van een eventuele

verscherping van de regelingen betreffende de maximumopbrengst per hectare de wettelijke voorschriften inzake de omschrijving van wijnen te wijzigen.

5. De Commissie is zo vrij de geachte Parlementsleden erop te wijzen dat sedert 1974 voor tafelwijn en kwaliteitswijn vqprd bij uitvoer of verzending naar een andere Lid-Staat moet worden vermeld op het grondgebied van welke Lid-Staat de voor de bereiding van deze wijn gebruikte druiven zijn geoogst. Voor wijnen uit derde landen gelden soortgelijke voorschriften. Bij tafelwijnen voor de bereiding waarvan wijnen uit verschillende Lid-Staten van de Europese Gemeenschap zijn versneden, is een daartoe strekkende vermelding verplicht. Daarbij moeten voor flessen met een nominaal volume van 20 tot 100 cl letters met een hoogte van ten minste 5 mm worden gebruikt. Bij in de Europese Gemeenschap geproduceerde mousserende wijnen moet de Lid-Staat worden vermeld waar de producent of de verkoper is gevestigd. Voor likeurwijnen en parelwijnen zullen binnen afzienbare tijd soortgelijke regels worden voorgesteld. Na de goedkeuring daarvan door de Raad zullen voor alle categorieën wijn op de markt communautaire voorschriften inzake de omschrijving gelden, waardoor een uniforme en duidelijk herkenbare aanduiding van de oorsprong van de wijn in kwestie wordt verzekerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 99.

⁽²⁾ PB nr. L 320 van 29. 11. 1985, blz. 9.

⁽³⁾ Jurisprudentie 1975, blz. 181—200.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 526/87

van de heren Horst Langes en Egon Klepsch (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1987)

(88/C 42/42)

Betreft: Gecorrigeerd druivemostconcentraat (RTK)

Kan de Commissie in verband met het gebruik van gecorrigeerd druivemostconcentraat de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke argumenten denkt de Commissie te hanteren en officieel bekend te maken, op grond waarvan de verbetering van kwaliteitswijn met RTK in plaats van saccharose niet in strijd is met de principes van de communautaire verordening in de wijnbouwsector ten aanzien van de produktie van kwaliteitswijn en er hier geen sprake is van uit verschillende gebieden afkomstige versneden wijn?
2. Met welke percentage wordt bij een algemeen gebruik van RTK voor de verrijking van wijn de markt voor tafelwijn ontlast en met welk percentage wordt daarentegen de hoeveelheid kwaliteitswijnen door de verrijking met RTK in de noordelijke wijnbouwgebieden (wijnbouwzone A) verhoogd?
3. Met behulp van welke maatregelen denkt de Commissie bij stijgende hoeveelheden kwaliteitswijnen in wijnbouwzone A als gevolg van het gebruik van RTK de markt voor deze wijnen in evenwicht te houden?
4. Voor welke periode denkt de Commissie het gebruik van RTK op de prijs van saccharose te subsidiëren en wat zijn de financiële gevolgen hiervan?

5. Welke maatregelen overweegt de Commissie om ervoor te zorgen dat de producenten van kwaliteitswijnen in wijnbouwzone A met die in de andere wijnbouwzones kunnen blijven concurreren, wanneer na het wegvallen van de subsidie op de RTK-prijs de kosten voor de verrijking van wijn in deze bedrijven met het drievoudige zullen stijgen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(1 oktober 1987)

1. Gerectificeerde geconcentreerde druivemost is een produkt dat wordt verkregen uit druivemost waarvan alleen de suiker overblijft doordat de andere natuurlijke componenten er praktisch uit zijn verwijderd. Gerectificeerde geconcentreerde druivemost moet worden beschouwd als een voor de smaak neutrale „druivesuiker”. Talrijke wetenschappelijke studies, waarvan er een aantal op verzoek van de Commissie zijn uitgevoerd, hebben aangetoond dat dit produkt ook geschikt is voor de verrijking van kwaliteitswijnen, want in vergelijking met de verrijking met saccharose beïnvloedt het de wijn noch positief, noch negatief.

Volgens de communautaire wetgeving⁽¹⁾ is het toegestaan gerectificeerde geconcentreerde druivemost, evenals saccharose en „gewone” geconcentreerde druivemost, toe te voegen voor de verrijking van in bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitswijnen. De Lid-Staten kunnen het gebruik van gerectificeerde geconcentreerde druivemost voor de verrijking van op hun grondgebied voortgebrachte kwaliteitswijnen niet verbieden⁽²⁾. Volgens het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 3282/73⁽³⁾ is de toevoeging van gerectificeerde geconcentreerde druivemost geen versnijding. Wegens zijn materiële kenmerken is gerectificeerde geconcentreerde druivemost een soortgelijk produkt als saccharose, waarvan het gebruik voor verrijkingdoeleinden evenmin als versnijding wordt beschouwd.

2. De Commissie heeft het effect van gerectificeerde geconcentreerde druivemost op de wijnmarkt geëvalueerd in haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 897/79 van de heer Sutra en anderen⁽⁴⁾ en nr. 1629/84 van de heer Maffre-Bauge⁽⁵⁾. De ramingen van destijds liggen zeer dicht bij de thans gebruikte hoeveelheden suiker. Gemiddeld wordt ongeveer 75 000 ton saccharose gebruikt voor de legale verrijking van druiven, most en wijn (exclusief mousserende wijnen en dranken op basis van wijn). De werkelijk voor verrijking gebruikte hoeveelheden kunnen van jaar tot jaar zeer sterk variëren wegens de wisselende weersomstandigheden in de noordelijke gebieden van de Gemeenschap en derhalve de verschillende mate van rijping van de druiven. De algemene vervanging van saccharose door gerectificeerde geconcentreerde druivemost leidt tot een netto-ontlasting van de wijnmarkt met ongeveer 4 miljoen hl, d.i. ongeveer 3% van de tafelwijnproduktie in 1986/1987. De stijging van de hoeveelheid kwaliteitswijn kan worden geraamd op ongeveer 300 000 hl (ongeveer 3% van de wijnproduktie van wijnbouwzone A in 1986/1987).

3. De gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt omvat in principe slechts interventie maatregelen voor tafelen wijnen. Slechts bij uitzondering kunnen dergelijke maatregelen worden uitgebreid tot andere wijnen. De Commissie acht

het niet wenselijk op permanente basis ook voor kwaliteitswijnen een interventieregeling in te voeren.

4 en 5. De door de geachte Parlementsleden aan de orde gestelde vraagstukken zullen o.a. worden behandeld in de door de Commissie te verrichten studie en in het door haar in 1990 in te dienen verslag, zulks naar aanleiding van de in maart 1985 genomen besluiten van de Raad betreffende de verrijking van wijnen⁽⁶⁾. Gezien de sterke stijging van de begrotingsuitgaven voor steun voor geconcentreerde druivemost voor verrijkingdoeleinden, heeft de Commissie in het kader van de prijsvoorstellen 1987/1988 aan de Raad voorgesteld het verslag nog vóór het begin van het oogstjaar 1988/1989 in te dienen in plaats van in 1990⁽⁷⁾.

(1) Artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 823/87, PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 59.

(2) Arrest van het Hof van Justitie van 18. 9. 1986 in zaak 48/85.

(3) PB nr. L 337 van 6. 12. 1973, blz. 20.

(4) PB nr. C 328 van 31. 12. 1979, blz. 31.

(5) PB nr. C 129 van 28. 5. 1985, blz. 13.

(6) Artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 822/87, PB nr. L 84 van 27. 3. 1987.

(7) Doc. COM(87) 1 def. van 26. 2. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 528/87

van de heer **Alfons Boesmans (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 42/43)

Betreft: Portugal en het vrije verkeer van personen

In de Portugese luchthavens worden de reispassen van de onderdanen van de andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschap nog steeds afgestempeld, zowel bij aankomst in als bij vertrek uit het land.

Acht de Europese Commissie zo iets niet in strijd met het Verdrag van Rome en meer bepaald met de bepalingen met betrekking tot het vrije verkeer van personen? Zo ja, welke stappen heeft de Europese Commissie reeds ondernomen bij de Portugese autoriteiten om deze controles ongedaan te maken en wat waren hiervan de precieze resultaten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 582/87

van de heer **Horst Seefeld (S—D)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 42/44)

Betreft: In- en uitreisstempel in Portugal

Is het de Commissie bekend dat bij aankomst en vertrek van EG-burgers op de luchthaven Lissabon hun paspoorten worden gestempeld. Waarom gebeurt dit? In hoeverre is de Commissie bereid daartegen iets te ondernemen? Wordt in andere Lid-Staten van de Gemeenschap eveneens gestempeld?

Gecombineerd antwoord van Lord Cockfield op de schriftelijke vragen nr. 528/87 en nr. 582/87

(24 september 1987)

De richtlijnen inzake de opheffing van de beperking van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers ⁽¹⁾ en ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽²⁾ bepalen dat het vertoon van een identiteitskaart of een geldig paspoort de enige formaliteit is die kan worden verlangd van de door deze richtlijnen beoogde communautaire onderdanen aan de grenzen binnen de Gemeenschap. Het aanbrengen van een stempel bij aankomst of vertrek in de paspoorten van de communautaire onderdanen vormt bijgevolg een schending van het communautaire recht.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt passen de volgende Lid-Staten op het ogenblik deze handelwijze toe: Spanje, Portugal en Griekenland.

De Commissie heeft zich reeds tot de Spaanse en Portugese autoriteiten gewend met het verzoek een einde aan deze praktijk te maken. Zij zal hetzelfde verzoek zeer binnenkort tot de Griekse autoriteiten richten.

⁽¹⁾ Richtlijn 68/360/EEG, PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

⁽²⁾ Richtlijn 73/148/EEG, PB nr. L 172 van 26. 6. 1973.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 553/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 42/45)

Betreft: Deense regeling inzake de verpakkingen van dranken en het Gemeenschapsrecht

Volgens l'Agence „Europe” van 24 januari 1987 heeft de Commissie bij het Hof een klacht ingediend tegen Denemarken wegens het niet eerbiedigen van bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrij vervoer van goederen met name wegens een verplichting statiegeld te betalen over verpakkingen van dranken, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 1981. Kan de Commissie

1. nadere bijzonderheden verstrekken over deze gerechtelijke procedure;
2. een duidelijk overzicht geven van de ontwikkeling van de Deense wettelijke voorschriften wat betreft verpakkingen van dranken alsmede van de meningsvorming van de Commissie in deze aangelegenheid?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(25 augustus 1987)

1. Nadere bijzonderheden zijn verstrekt in Publikatieblad nr. C 1 van 3 januari 1987, blz. 5.
2. In Decreet 397 van 2 juli 1981 is bepaald dat bier, frisdranken en mineraalwater uitsluitend in de handel mogen worden gebracht in verpakkingen die opnieuw gebruikt

kunnen worden. Voor deze verpakkingen dient toestemming te worden verleend. In Decreet 94 van 16 maart 1984 is een afwijking voorzien: dranken kunnen in hun oorspronkelijke verpakking worden verkocht zonder voorafgaande toestemming op voorwaarde dat:

- a) jaarlijkse verkoop van de producent niet meer bedraagt dan 3 000 hectoliter,
- of
- b) de produkten worden verkocht om op de markt te worden getest.

In deze gevallen mag de verpakking niet van metaal zijn, dient een statiegeldsysteem te worden opgezet om te waarborgen dat de verpakking opnieuw wordt gebruikt of gerecycleerd en dient de directeur-generaal van Milieubescherming in kennis te worden gesteld van het op de markt brengen.

Producenten uit andere Lid-Staten kunnen hun produkten in Denemarken dus niet vrij op de markt brengen. Ze dienen toestemming te hebben voor het soort verpakking dat ze gebruiken. Wanneer ze hun produkt op de Deense markt willen brengen dienen ze een regeling te treffen voor de inzameling, het sorteren, het reinigen en het opnieuw gebruiken van hun flessen. Een dergelijk systeem is simpel voor de nationale industrie maar levert moeilijkheden op wanneer het om ingevoerde produkten gaat. De bij Decreet 95 ingestelde afwijking gaat niet ver genoeg en plaatst de importeurs voor een moeilijke keuze:

- hetzij beperken ze hun verkoop tot 3 000 hectoliter per jaar, een hoeveelheid die echter zo gering is dat het niet de moeite loont de markt te penetreren;
- hetzij verhogen ze hun uitvoer maar dienen zich in dat geval te houden aan het in Decreet 397 bepaalde.

De Commissie is daarentegen van mening dat de Lid-Staten ook op het gebied van de milieubescherming en de strijd tegen de verspilling van het beginsel van het vrije verkeer van goederen in acht dienen te nemen en een passend evenwicht moet zoeken tussen datgene wat vereist is voor het milieubeleid en datgene wat vereist is voor het tot stand brengen van de interne markt. Het streven naar dit evenwicht staat trouwens in Richtlijn 85/339/EEG van de Raad van 27 juni 1985, betreffende verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen ⁽¹⁾ centraal.

⁽¹⁾ PB nr. L 176 van 6. 7. 1985, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 556/87

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 42/46)

Betreft: Wapenwetgeving in de diverse Lid-Staten

De Commissie nam in 1986 een voorstel aan voor een richtlijn over de controle op de verwerving en het bezit van wapens. Dit voorstel zou later bij de Raad en het Parlement worden ingediend.

Kan ik van de Commissie vernemen hoe het met de evolutie in dit verband gesteld is?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

De definitieve tekst van het voorstel ⁽¹⁾ van de Commissie voor een richtlijn van de Raad inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens werd op 6 augustus 1987 aan de Raad voorgelegd en op 1 september 1987 gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 235, blz. 8.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 383 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 584/87

van mevrouw Martine Lehideux (DR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1987)

(88/C 42/47)

Betreft: Communautaire steun aan de slachtoffers van de apartheid

Tijdens hun onderhoud met ambassadeur Krishnan hebben de heer Natali en de heer Cheysson eraan herinnerd dat er in 1986 door de Gemeenschap 10 miljoen Ecu en in 1987 20 miljoen Ecu was verstrekt voor de financiering van humanitaire acties ten behoeve van slachtoffers van de apartheid in Zuid-Afrika, zulks op basis van projecten die ingediend zijn door de kerken en de Zuid-Afrikaanse NGO's (Agence Europe van 20 maart 1987).

1. Kan de Commissie nader aangeven wat zij verstaat onder „slachtoffers van de apartheid”?
2. Wat zijn de criteria voor toewijzing van steun aan de voorgestelde projecten?
3. Is het mogelijk de volledige lijst te krijgen van de tot nu toe gefinancierde projecten?
4. Beschikt de Commissie over de mogelijkheid om toezicht te houden op de feitelijke aanwending van deze gelden?
5. Zo ja, kan zij aantonen dat deze gelden niet dienen voor de financiering van terreurdaden, wapenaankopen en diverse acties om Zuid-Afrika politiek te destabiliseren?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(7 oktober 1987)

1. De personen die in het kader van het speciale programma (begrotingslijn 953) voor communautaire steun in aanmerking komen zijn diegenen die door de discriminatiewetten van het apartheidregime benadeeld zijn.
2. Bij de keuze van de te financieren projecten dient men de criteria van het Gemeenschappelijk Akkoord tussen de Commissie en haar Zuidafrikaanse partners te respecteren. Deze criteria kunnen als volgt worden samengevat:
 - Door elk project dient het streven naar integratie en eenmaking van de bevolkingsgroepen van verschillende culturele, raciale en etnische afkomst te worden gestimu-

leerd. Dergelijke projecten zouden voor zover enigszins mogelijk is, de medewerking van de plaatselijke gemeenschappen moeten krijgen. Het spreekt vanzelf dat het slechts om projecten met een vreedzaam, niet-gewelddadig karakter kan gaan.

- De projecten mogen niet dienen ter ondersteuning van politieke organisaties of programma's van de Zuidafrikaanse regering of die van de vermeende onafhankelijke staten of thuislanden, dan wel van programma's waarvan de financiering normaliter tot de bevoegdheden van de Zuidafrikaanse regering behoort.

3, 4 en 5. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar gemeenschappelijk antwoord op schriftelijke vragen nr. 295/87, nr. 303/87, nr. 331/87 en nr. 376/87 van de heer Habsburg, de heer Beyer de Ryke, de heer Luster en Lady Elles ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 23 van 28. 1. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 590/87

van de heer James Ford (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 42/48)

Betreft: Onbeperkte verkrijgbaarheid van gevechtswapens

Is de Commissie, gezien het toenemend aantal gewelddadige incidenten waarbij namaak- en ceremoniële wapens worden gebruikt, voornemens stappen te ondernemen om de vrije verkrijgbaarheid van gevechtswapens in de Gemeenschap te beperken? Is er in andere Lid-Staten dan het Verenigd Koninkrijk enigerlei vergunningswetgeving op dit type wapen en zo ja, kan de Commissie daar nadere gegevens over verstrekken?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(6 oktober 1987)

Iedere Lid-Staat is de eerst verantwoordelijke voor en de voornaamste belanghebbende bij de veiligheid op zijn grondgebied; het is dus aan hem te besluiten over het veiligheidsniveau dat hij op zijn grondgebied gehandhaafd wil zien door beperkingen op te leggen aan de aankoop en het voorhanden hebben van wapens, waaronder historische wapens, antiques, voorwerpen die deel uitmaken van een verzameling of een wapenuitrusting, replica's van oude wapens enz. De wetgevingen van de Lid-Staten op dit gebied zijn vrij heterogeen. Vuurwapens, antieke wapens en replica's daarvan (bij voorbeeld in de Bondsrepubliek Duitsland modellen van wapens van vóór 1871, in Spanje wapens van meer dan 100 jaar oud, in Frankrijk wapens van vóór 1870, in Italië wapens die vóór 1890 zijn vervaardigd) vallen doorgaans niet onder de algemene wapenwetgeving. Ten aanzien van deze wapens, evenals voor historische blanke wapens, beschikken de Lid-Staten echter over meer algemene wetgevingen op grond waarvan het bij voorbeeld verboden is

wapens of andere gevaarlijke voorwerpen bij zich te dragen, of bijeenkomsten te houden met wapens enz.

Het voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens ⁽¹⁾ heeft slechts indirect betrekking op de nationale voorschriften; deze richtlijn betreft in de eerste plaats de overschrijding van de intracommunautaire grenzen door personen die in het bezit zijn van wapens. De wapens waarop deze voorstellen betrekking hebben zijn vuurwapens met uitzondering van vuurwapens die vóór 1871 of aan de hand van een van vóór 1871 daterend model zijn vervaardigd, evenals bepaalde categorieën blanke wapens. Krachtens de voorgestelde richtlijn is het verboden de grenzen te overschrijden met deze wapens, tenzij één van de procedures voor de overbrenging van vuurwapens van een Lid-Staat naar een andere wordt gevolgd.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 383 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 595/87

van de heer Reinhold Bocklet (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 42/49)

Betreft: Hormonen in geïmporteerd vlees en geïmporteerde dieren

Vanaf 1 januari 1988 geldt in de Europese Gemeenschap een volledig verbod op toediening van hormonale substanties in de veehouderij. Voor geïmporteerd vlees en geïmporteerde dieren dient de Commissie dienovereenkomstige garanties te bedingen bij de exporterende landen. Landen die niet bereid of niet in staat zijn de verlangde garanties te bieden, zullen geen vergunning meer krijgen om naar de Gemeenschap te exporteren. Nu heeft onlangs Richard Goldberg, staatssecretaris bij het Ministerie van Landbouw van de VS, tijdens een hoorzitting van de Commissie van onderzoek inz. vermindering van de landbouwvoorraden op mijn uitdrukkelijke vraag verklaard dat de VS er niet aan denken de toediening van hormonen aan dieren waarvan het vlees voor export naar de Europese Gemeenschap bestemd is te verbieden, en dat zij een dergelijk verbod van de zijde van de Gemeenschap ook niet zullen accepteren.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe de stand is van de onderhandelingen met de VS;
2. welke maatregelen zij voornemens is te treffen indien de VS weigeren de voorschriften van de Gemeenschap in acht te nemen;
3. welke controles gepland zijn om de invoer van vlees van met hormonen behandelde dieren te verhinderen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(8 oktober 1987)

1. De bilaterale onderhandelingen met de Verenigde Staten worden voortgezet maar tot dusverre konden de standpunten nog niet nader tot elkaar worden gebracht, ten

einde de nodige garanties te verkrijgen inzake het niet-toedienen van stoffen met hormonale werking aan dieren waarvan het vlees voor export naar de Gemeenschap is bestemd.

De Verenigde Staten blijven namelijk bij hun standpunt dat het toedienen van deze stoffen onder bepaalde voorwaarden zelf als groeistimulatoren, geen gevaar oplevert voor de gezondheid van de gebruiker van het vlees van deze dieren.

Daarom hebben zij de procedure voor het regelen van geschillen van de overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen (overeengekomen in het kader van de GATT) ingeroepen tegen de communautaire richtlijn die zij zien als een niet-noodzakelijke belemmering voor de internationale handel.

2. In artikel 6, lid 5, van Richtlijn 85/649/EEG van de Raad ⁽¹⁾ wordt bepaald dat wanneer op 1 januari 1988 nog geen besluit is genomen tot vaststelling van de voorwaarden en waarborgen voor invoer uit een derde land, de Lid-Staten de invoer uit dat derde land met ingang van die datum schorsen.

3. De Commissie voert thans besprekingen met de betrokken derde landen om de nodige voorwaarden en waarborgen vast te stellen betreffende het niet-toedienen van stoffen met hormonale werking aan dieren waarvan het vlees naar de Gemeenschap wordt geëxporteerd.

De technische besprekingen, waarbij de verschillende situaties in de diverse betrokken landen in aanmerking moeten worden genomen, zijn nog niet afgerond. Deze besprekingen hebben hoofdzakelijk ten doel afdoende garanties vast te stellen en te verkrijgen betreffende hetzij een verbod op de toediening van deze stoffen, indien het land in kwestie op zijn grondgebied een dergelijk verbod hanteert, hetzij speciale voorwaarden en garanties indien het derde land weliswaar de toediening voor de interne productie niet verbiedt, maar bereid is te garanderen dat dieren waarvan het vlees naar de Gemeenschap wordt geëxporteerd niet worden behandeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 608/87

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1987)

(88/C 42/50)

Betreft: Noordzeevervuiling en zure regen

Volgens een Nederlands onderzoek (Mariene Biologie, Rijksuniversiteit Groningen) zou er een verband bestaan tussen de Noordzeevervuiling als gevolg van het verhoogde fosfaatgehalte in de kuststrook en de vorming via verhoogde algengroei, van dimethylsulfide dat onder invloed van de zon kan omgezet worden in zwaveldioxyde en ten slotte in zwavelzuur.

Dit betekent dat een deel van de zure regen — aldus wetenschappers — te wijten zou zijn aan de Noordzeevervuiling en de vervuiling van andere zeeën en oceanen. Mogen we van de Commissie vernemen:

1. of er in de Europese Gemeenschap of daarbuiten reeds onderzoek gedaan wordt naar de relatie tussen de watervervuiling door fosfaten en de extra vorming van zure regen;
2. of er voor dit onderzoek geen extra geldmiddelen dienen vrijgemaakt te worden ten einde dit onderzoek op een vlotte, snelle en efficiënte wijze te laten verlopen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**
(15 oktober 1987)

In het kader van haar Derde Milieu-onderzoekprogramma (1981 — 1985) heeft de Commissie financiële steun verleend aan een project van de Marine Biology Association Plymouth en de Universiteit van East Anglia inzake een onderzoek naar het verband tussen de emissies van vluchtige organische zwavelverbindingen en de algenbloei in de Noordzee. Ofschoon de resultaten nog niet helemaal zijn geanalyseerd, zijn er toch aanwijzingen dat dergelijke emissies, hoofdzakelijk in de vorm van dimethylsulfide, in de gebieden met verhoogde algengroei veel hoger liggen dan de normale emissies van de zee. Zwavelverbindingen van mariene oorsprong (dimethylsulfide, dimethyldisulfide, koolstofdifluoride, carbonylsulfide) komen in de zwavelcyclus van de atmosfeer terecht en worden geoxideerd tot zwaveldioxide en zwavelzuur welke stoffen medeverantwoordelijk zijn voor zure regen.

Het is nog niet duidelijk of de bloei van algen en met name van de phaeocystis, een direct gevolg is van de verhoogde fosfaatconcentratie in het zeemilieu. Ten einde het mechanisme van de ontwikkeling van algenbloei te verhelderen is de Commissie voornemens in het kader van het Vierde Milieu-onderzoekprogramma 1986 — 1990 een belangrijk onderzoekproject te lanceren waaraan verschillende Europese instellingen zullen deelnemen. De rechtstreeks met zwavel-emissies verband houdende problemen zullen in het aanvullende Eureka-project „Eurotrac” worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 630/87

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 juni 1987)
(88/C 42/51)

Betreft: 24-Uurs opening belangrijke grensposten

1. Kan de Europese Commissie aangeven wat de redenen zijn geweest dat bij richtlijn van 15 december 1986 de definitieve invoering van Richtlijn 83/643/EEG ⁽¹⁾ is uitgesteld tot 1 juli 1987?

2. Kan de Commissie mededelen in hoeverre de verschillende Lid-Statens van de EG en met name ook Frankrijk en Italië thans reeds zodanige voorbereidingen hebben getroffen dat per 1 juli 1987 inhoud wordt gegeven aan artikel 5 van Richtlijn 83/643/EEG, zodanig dat een 24-uurs openstelling van de belangrijke doorgaande grensposten (voor alle formaliteiten met inbegrip van die welke voortvloeien uit de bevoegdheid als kantoor van vertrek, respectievelijk bestemming) wordt gerealiseerd? Kan de Commissie daarbij tevens aangeven welke grensposten dit zal gaan betreffen?

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 22. 12. 1983, blz. 8.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(2 oktober 1987)

1. De richtlijn inzake vereenvoudiging van de grenscontroles van 15 december 1986 ⁽¹⁾ is een wijziging van Richtlijn 83/643/EEG en heeft tot doel de grensoverschrijding te vereenvoudigen bij het goederenvervoer tussen de Lid-Statens.

Als datum voor de tenuitvoerlegging werd 1 juli 1987 vastgesteld ten einde de Lid-Statens in staat te stellen de nodige nationale maatregelen in werking te stellen om aan de bijkomende bepalingen van de richtlijn van 15 december 1986 te voldoen. Deze datum heeft geen betrekking op de tenuitvoerlegging van de bepalingen van Richtlijn 83/643/EEG, die met ingang van 31 december 1984 door de Lid-Statens ten uitvoer is gebracht.

2. In artikel 5 van Richtlijn 83/643/EEG wordt bepaald dat, wanneer de verkeersomvang zulks rechtvaardigt, de grensposten open moeten blijven zodat de grenzen 24 uur per etmaal openstaan voor ongeladen voertuigen of voertuigen die onder een douanedoorvoerregeling vallende goederen vervoeren en, voor andere gevallen van maandag tot en met vrijdag gedurende ten minste tien uren per dag en op zaterdag gedurende ten minste zes uren.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, worden deze openingstijden nageleefd aan de voornaamste grensposten in de Lid-Statens, telkens wanneer de verkeersomvang zulks rechtvaardigt.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 632/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 juni 1987)
(88/C 42/52)

Betreft: Uitstappen tijdens tussenlanding

Passagiers die van Frankfurt naar Glasgow vliegen, moeten tijdens de tussenlanding in Birmingham het toestel verlaten

voor de douane- en paspoortencontrole. Hoeveel landen naast het Verenigd Koninkrijk houden vast aan dit tussen-tijdse uitstappen voor vluchten waarbij meer dan één lucht-haven op hun grondgebied wordt aangedaan?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(8 oktober 1987)

Het is uitsluitend aan de Lid-Staten te beslissen op welke luchthavens de belasting- en immigratieformaliteiten plaatsvinden.

De Commissie beschikt momenteel niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens. Haar studie van de gevolgen van het bereiken van de doelstellingen van het Witboek ⁽¹⁾ zal echter mede de huidige situatie met betrekking tot het vervoer van reizigers in de Lid-Staten omvatten.

De betrokken werkzaamheden staan op het programma voor de tweede helft van dit jaar.

Zij zal niet nalaten het geachte Parlementslid van haar bevindingen in kennis te stellen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

4. Is de Commissie bereid onmiddellijk de Belgische regering te wijzen op de onbillijkheid van haar besluit en aan te dringen op intrekking hiervan?

⁽¹⁾ PB nr. C 299 van 24. 11. 1986, blz. 60.

⁽²⁾ PB nr. C 306 van 1. 12. 1986, blz. 33.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

1. De kwestie waarvan in de schriftelijke vragen nr. 356/86 en nr. 453/86 sprake is, vormt het onderwerp van een zaak welke aanhangig is voor het Hof van Justitie.

2, 3 en 4. Bij Koninklijk Besluit nr. 543 van 31 maart 1987 zijn in de Belgische wetgeving met betrekking tot de toegangsvoorwaarden voor het hoger en universitair onderwijs amendementen aangebracht, ten einde de omstrede situatie die het onderwerp vormt van zaak 293/85 en die aanhangig is voor het Hof van Justitie te regelen.

Overtuigd aldus de toestand in overeenstemming met het communautair recht te hebben rechtgezet, hebben de Belgische autoriteiten de Commissie verzocht van deze zaak afstand te doen.

Aangezien de Commissie deze mening niet deelt, heeft zij besloten de beslissing van het Hof af te wachten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 679/87

van mevrouw Jessica Larive (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1987)

(88/C 42/53)

Betreft: Toelating buitenlandse studenten aan universiteiten en hogescholen in België

1. Heeft de Commissie in aansluiting op de schriftelijke vragen nr. 356/86 ⁽¹⁾ en nr. 453/86 ⁽²⁾ betreffende inschrijving van met name Nederlandse studenten aan Belgische opleidingen inmiddels ondernomen bij de Belgische regering? Zo ja, wat zijn de resultaten van de besprekingen? Zo niet, wat is de reden van deze vertraging?

2. Wat vindt de Commissie, in het licht van haar antwoord op bovengenoemde schriftelijke vragen, van het besluit van de Belgische regering, dat eind maart 1987 bij volmacht werd genomen, om buitenlandse studenten die in eigen land zijn getroffen door een studentenstop, een uitlootingsysteem of die studievertraging hebben opgelopen in hun eigen land, niet meer toe te laten?

3. Is de Commissie niet van mening dat het besluit van de Belgische regering ingaat tegen het principe van vrij verkeer van personen, de doelstelling de mobiliteit van studenten te bevorderen, en de idee van gelijke behandeling?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 691/87

van de heer Eisso Woltjer (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1987)

(88/C 42/54)

Betreft: EOGFL-nieuwbouwsubsidie voor visserij-schepen

De garnalenvisserij is in tegenstelling tot de kotter- en grote zeevisserij niet gequoteerd. Aanvragen voor nieuwbouwsubsidies voor schepen die vissen op gequoteerde vis worden onder andere beoordeeld op grond van het overeenstemmen van de totale vangstcapaciteit met die zoals genoemd in het meerjarig oriëntatieplan.

1. Kan de Commissie zo nauwkeurig mogelijk aangeven op welke gronden zij subsidieaanvragen voor de nieuwbouw van schepen die vissen op niet-gequoteerde vis, beoordeelt?

2. Wil de Commissie bevestigen of ontkennen dat zij aanvragen voor nieuwbouwsubsidies voor schepen die vissen op niet-gequoteerde vis, zoals de garnalenvisserij,

afwijst, slechts vanwege het feit dat deze aanvragen in combinatie met aanvragen voor wel gequoteerde visserij worden ingediend? Wil de Commissie haar antwoord toelichten?

3. Kan de Commissie toezeggen dat, in geval een aanvraag voor nieuwbouwsubsidie voor schepen voor de garnalenvisserij sectorgewijs wordt ingediend en aan alle voorwaarden is voldaan, waaronder het niet uitbreiden van het aantal PK's, de aanvraag voor de nieuwbouw gehonoreerd zal worden?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(2 september 1987)

Om de structurele ontwikkeling in de visserijsector in het kader van die oriëntatie van het gemeenschappelijk visserijbeleid te vergemakkelijken, kan de Commissie communautaire financiële bijstand verlenen op grond van Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad van 18 december 1986 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾.

Om voor bijstand in aanmerking te komen, moeten de projecten deel uitmaken van meerjarige oriëntatieprogramma's die door de Commissie zijn goedgekeurd. Deze programma's moeten betrekking hebben op de gehele sector in de betrokken Lid-Staat, d.w.z. vaartuigen die vissen op soorten waarvoor wel en op soorten waarvoor geen quota worden vastgesteld.

In deze programma's moeten onder meer gegevens worden verstrekt over de beoogde vangstcapaciteit.

De naleving van de beoogde vangstcapaciteit is een van de belangrijkste criteria bij het onderzoek van de projecten en elk project wordt op zijn eigen merites beoordeeld waarbij rekening wordt gehouden met de doelstellingen van het programma en met de beschikbare middelen.

De Commissie kan niet a priori toezeggen dat voor een bepaald project steun zal worden verleend.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 697/87

van de heer Michael Hindley (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1987)

(88/C 42/55)

Betreft: Gevaarlijke stoffen in cosmetische produkten

Onafhankelijk onderzoek heeft aangetoond dat het zeepmerk „Asepso” dat in Griekenland wordt vervaardigd en vrij

wordt verhandeld in Brussel, een gehalte aan jodide heeft dat de in de communautaire richtlijn vastgestelde maximum kwikhoeveelheden overtreft.

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de handel en verkoop van dit produkt te verhinderen?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(5 oktober 1987)

In artikel 3 van Richtlijn 76/768/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische produkten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/137/EEG ⁽²⁾, is bepaald dat „de Lid-Staten alle noodzakelijke maatregelen (treffen) opdat cosmetische produkten slechts in de handel kunnen worden gebracht wanneer zij beantwoorden aan de in deze richtlijn en haar bijlagen gegeven voorschriften”. Wanneer een Lid-Staat deze richtlijn niet naleeft, dringt de Commissie er, indien nodig met gebruikmaking van de middelen waarin het Verdrag en de op grond daarvan vastgestelde besluiten voorzien, bij deze Lid-Staat op aan dat de richtlijn wel wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. L 56 van 26. 2. 1987, blz. 20.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 725/87

van mevrouw Ludivina Garcia Arias (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1987)

(88/C 42/56)

Betreft: Spaanse en Portugese NGO-projecten

Welke Spaanse en Portugese niet-gouvernementele organisaties hebben samenwerkingsprojecten met betrekking tot de ontwikkelingslanden ingediend?

Om welke projecten gaat het?

Wat denkt de Commissie ten aanzien van deze projecten te doen om ervoor te zorgen dat de Spaanse en Portugese NGO's volledig en op voet van gelijkheid met de NGO's in de andere Lid-Staten bij de uitvoering ervan worden betrokken?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(2 oktober 1987)

1 en 2. De Commissie zendt de lijst van de Spaanse en Portugese NGO die projecten in ontwikkelingslanden voor medefinanciering hebben ingediend, rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement.

In deze lijst is ook de aard van de projecten aangegeven.

3. De Commissie moge het geachte Parlements lid verwijzen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op haar schriftelijke vraag nr. 2692/86 van 13 mei 1987 ⁽¹⁾. Zij moge erop wijzen dat zij zich bijzondere inspanningen heeft getroost en ermee zal doorgaan om de NGO van de twee nieuwe Lid-Staten van de Gemeenschap in te lichten over de mogelijkheden tot medefinanciering van hun acties en om deze organisaties te helpen de dossiers volgens de regels bij haar in te dienen.

Deze inspanningen hebben al resultaten opgeleverd: mede door de voorlichting ten behoeve van de twee nationale structuren van de NGO is het aantal ingediende projecten geleidelijk toegenomen. De Commissie vertrouwt erop dat na de aanloopperiode die noodzakelijk is aan het begin van elke samenwerking, de Spaanse en Portugese NGO bij deze samenwerking met de Gemeenschap de plaats gaan innemen die in overeenstemming is met hun activiteiten in de ontwikkelingslanden.

⁽¹⁾ PB nr. C 295 van 5. 11. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 730/87

van de heer Lambert Croux (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 42/57)

Betreft: Nieuwe luchthaven van Kansai (Osaka, Japan)

Luidens het antwoord van de Commissie op mijn schriftelijke vraag nr. 2760/86 ⁽¹⁾ heeft de Kansai International Airport Company voorgesteld dat Europese maatschappijen, die erin geïnteresseerd zijn om betrokken te worden bij de bouw van de nieuwe internationale vlieghaven van Kansai, zouden deelnemen aan een voorlichtingsbijeenkomst over het project in Osaka. Deze bijeenkomst zou inmiddels hebben plaats gehad op 14 mei jl. in Osaka.

Kan de Commissie, in het licht van haar inspanningen om ook Europese bedrijven te kunnen laten meedingen naar het betrokken project, mededelen:

1. of er Europese bedrijven of instellingen op de bovenvermelde bijeenkomst in Osaka vertegenwoordigd waren, en zo ja, welke;
2. of de bijeenkomst tastbare resultaten heeft opgeleverd?

⁽¹⁾ PB nr. C 226 van 24. 8. 1987, blz. 61.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(7 oktober 1987)

Op 14 mei 1987 heeft de „Kansai International Airport Company” te Osaka, Japan een voorlichtingsbijeenkomst voor in de EEG gevestigde maatschappijen georganiseerd.

De deelnemers — nagenoeg 150 personen — bestonden uit 90 vertegenwoordigers van het Europese bedrijfsleven, 30 vertegenwoordigers van de Lid-Staten en de Commissie, 20 journalisten en een aantal beambten van de „Kansai International Airport company”. Op deze bijeenkomst waren de volgende maatschappijen vertegenwoordigd:

A.A.R. Pacific
A.D.B.
A.E.G.
Aéroports de Paris
Air France
Automatic Systems
Airport Furniture International
Ansaldo
Avery Hardoll
Banque Nationale de Paris
Barclays Bank
Bibby Line Lansing
Bouygues
Crédit Lyonnais
Crédit du Nord
Crompton Instruments
C. Correns Co.
Deutsche Bank
Drama Marmor Lazaridis
Dumez Travaux Publics
Dunlop
East Asiatic Company
English Electric Valves
Federation of Danish Industries
Ferranti
Flughafen Frankfurt Main/AG
Fokker Aircraft
Freudenberg und Co.
GEC/Marconi
Duitse Kamer van Koophandel en Industrie in Japan
Gotlob Anwarter
GTM International
Heiman Holzmann Security Equipment
Houchin
International Construction Equipment
Janus Bus
Japan Business Service
London Chamber of Commerce and Industry
Mannesmann
Marconi Underwater Systems
Matra Transport
Merlin Gerin
Nevenco
N.E.I. Parson
Nixdorf
Nederlandse Kunststof Industrie
Olroth and Woschinnau
Paribas
Philips
Plessey
Proavia
S.A.E.
Saint Gobain
Saint Japan
S.G.D.
Siemens

Schopf Maschinenbau
 Société Auxiliaire d'entreprises
 Soletanche
 Spie Batignolles
 Spirax-Sarco
 Souriau
 Suoden
 John Swire and Sons
 Techint S.I.A.
 Terex Equipment
 Thorn-EMI
 Thomson
 Thyssen Group
 Van Hool
 Wilkhahn

Deze vergadering af de Europese maatschappijen de gelegenheid, duidelijker inlichtingen te verkrijgen over de procedures om te trachten een opdracht voor dit belangrijke project gegund te krijgen en om de „Kansai International Airport Company” ervan te doordringen dat zij zeer geïnteresseerd zijn mede te doen aan een aanbesteding voor een aandeel in dit project. In de loop van de vergadering kondigde de „Kansai International Airport Company” een aantal veranderingen in haar aanbestedingsprocedures aan, ter vergemakkelijking van de deelneming van niet-Japanse bedrijven (verlenging van de inschrijvingstermijnen, publicatie van samenvattingen van de aanbestedingsdocumenten in het Engels en oprichting van een internationale afdeling binnen deze maatschappij).

De Commissie is voornemens contact te blijven houden met de Europese bedrijven die belangstelling hebben voor dit project, bij de Japanse regering aan te dringen op nog meer wijzigingen in haar aanbestedingsprocedures en om de Europese bedrijven overal waar mogelijk te steunen bij hun pogingen om een aandeel in deze werken te verkrijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 750/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 42/58)

Betreft: Opneming van de Spaanse peseta en de Portugese escudo in het EMS

De directeurs van de centrale banken van Spanje en Portugal hebben tegenover leden van het Europese Parlement verklaard dat zij resp. in 1989 en 1992 hun munteenheden willen doen opnemen in het stabilisatiemechanisme van de wisselkoersen binnen het EMS.

Hoe staat de Commissie tegenover dit Spaanse en Portugese voorstel en welke gevolgen zal de toetreding hebben voor de stabiliteit van het EMS?

**Antwoord van de heer Delors
 namens de Commissie**

(26 augustus 1987)

Tijdens de Derde Europese Conferentie over de Europese munteenheid bij het Europese Parlement in Straatsburg, op 13 mei laatstleden, hebben de presidenten van de centrale banken van Spanje en Portugal, de heren Rubio en Tavares Mareira, de opneming van de peseta en de escudo in het wisselkoersmechanisme van het EMS besproken. Zij wezen erop dat deze opneming niet mogelijk is zolang er nog belangrijke verschillen in macroeconomische ontwikkeling, en vooral in inflatie, tussen hun landen en de andere Lid-Staten bestaan. De economische politiek die inmiddels door Spanje en Portugal wordt gevoerd is echter gericht op het bereiken van een zodanige convergentie dat, als de verwachte resultaten worden verkregen, het Spaanse en Portugese inflatiepercentage respectievelijk in 1989 en 1992 aan het gemiddelde van de partnerlanden zal worden aangepast. In dit verband, en behoudens een onderzoek naar de gevolgen van de toetreding voor de Spaanse en Portugese economie, zijn 1989 en 1992 als streefjaren voor de deelneming van beide landen aan het wisselkoersmechanisme te beschouwen.

Enkele dagen later, tijdens een conferentie in London, verklaarde de Spaanse staatssecretaris van Economische Zaken, de heer De la Dehesa, dat Spanje de gevolgen van het slechten van de douanemuren dient te bestuderen om een realistische wisselkoers van de peseta ten opzichte van de EMS-valuta's te bepalen, een studie die volgens hem drie of vier jaar kan vergen.

De genoemde termijnen hebben dus slechts een indicatieve betekenis en Spanje en Portugal zullen eerst om aansluiting bij het wisselkoersmechanisme verzoeken wanneer de macro-economische omstandigheden zulks toelaten, d.w.z. wanneer hun economie en daarmee de samenhang van het EMS daardoor niet overmatig worden belast.

De Commissie, die hoopt dat Spanje en Portugal hun convergentiestreven krachtig voortzetten en aldus de voorwaarden scheppen voor een spoedige toetreding tot het wisselkoersmechanisme, kan slechts haar instemming betuigen met de pragmatische houding van de betrokken regeringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 752/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 42/59)

Betreft: Vossen — uitroeiing van de hondsdolheid in België, Luxemburg, Frankrijk en West-Duitsland

In Saarland, Luxemburg, Lotharingen en de Belgische Ardennen loopt sinds enkele weken een internationale

campagne tot uitroeiing van de hondsdolheid, waarbij meer dan 100 000 porties lokaas met een anti-rabies vaccin zijn uitgelegd.

Dit lokaas is bestemd voor de vossen, de belangrijkste overdragers van de hondsdolheid in West-Europa. Een nieuw vaccin, stabiel, bestand tegen weer en wind en oraal ingenomen, is ontwikkeld door het nationaal onderzoekcentrum voor hondsdolheid te Nancy.

Hierdoor kunnen vossen op grote schaal worden gevaccineerd.

Is de Commissie op de hoogte van deze campagne? Is zij voornemens in het kader van de bescherming van het milieu en de in het wild levende dieren van Europa, de Lid-Staten aan te moedigen systematisch tot dergelijke maatregelen over te gaan?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(8 oktober 1987)

De Commissie is op de hoogte van de campagne ter bestrijding van hondsdolheid die dit najaar in België, Luxemburg en Frankrijk en in de Bondsrepubliek Duitsland werd gevoerd. Meer nog, zij heeft zowel vóór als na deze campagne een aantal vergaderingen georganiseerd.

De Commissie is voornemens binnen afzienbare tijd een verslag te publiceren over de hondsdolheid in de Gemeenschap. Dit verslag zal onder meer een analyse van de lopende proefprojecten ter uitroeiing van de hondsdolheid door middel van nieuwe vaccins en voorstellen inzake de toepassing van een meer systematische methode op dit gebied omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 753/87

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 42/60)

Betreft: Octrooi in de Verenigde Staten voor diersoorten die door genetische manipulatie worden „geschapen” — houding van de Gemeenschap

De Amerikaanse regering heeft besloten dat in de VS de „scheppers” van iedere nieuwe hogere vorm van leven die door genetische manipulatie is verkregen, voortaan door officiële octrooien zullen worden beschermd.

Het nationaal octrooibureau van de VS wettigt aldus officieel als eerste ter wereld het verkrijgen van dieren die door de mens genetisch zijn gewijzigd.

Dit besluit heeft allerlei economische en ethische implicaties. Door de vooruitgang en de technieken in de moleculaire biologie kan men inderdaad heden ten dage zonder problemen een vreemd gen selecteren, bewaren en in het erfelijk materiaal van een levend wezen inbrengen.

Wat is de reactie van de Commissie op deze Amerikaanse beslissing?

Dienen alle aspecten van deze nieuwe technieken niet op Europees niveau te worden onderzocht?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(7 oktober 1987)

Met betrekking tot de rechtsbescherming van de resultaten van dergelijke onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten op het gebied van genetisch gemanipuleerde dieren, moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 518/87 van de heer Härlin ⁽¹⁾.

Inzake het onderzoek op Europees niveau van de verschillende aspecten van de nieuwe technieken op het terrein van de biotechnologie, moge de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid vestigen op haar Actieprogramma op het gebied van de biotechnologie (1985 — 1989) ⁽²⁾ waarin ook onderzoek en studie met universitaire en industriële kringen zijn opgenomen op het gebied van de microbiologie, biotechnologie en genetische manipulatie technieken.

De Commissie is zelf ook actief bij deze studies betrokken. Niet alleen financiert en beheert zij uitgebreide studies op deze gebieden, maar tevens neemt zij deel aan het analyseren daarvan. In het bijzonder kunnen de volgende documenten van de Commissie worden vermeld:

- Europe 1995: Mutations Technologiques et enjeux sociaux, Rapport Fast.
- Mededeling van de Commissie aan de Raad: een communautair kader voor de regelgeving inzake biotechnologie. Doc. COM(86) 573 def.
- Biotechnologie in de Gemeenschap: stimulering van de agroindustriële ontwikkeling. Doc. COM(86) 221 def.
- Memorandum: naar een Gemeenschap voor technologie. Doc. COM(85) 350 def.
- Biotechnologie: rol van de Gemeenschap. Doc. COM(83) 328 def.
- De biotechnologie in de Gemeenschap. Doc. COM(83) 627 def.

⁽¹⁾ Zie blz. 23 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. L 83 van 25. 3. 1985, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 775/87

van de heer Michael Hindley (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juli 1987)

(88/C 42/61)

Betreft: Maatregelen met het oog op gelijke behandeling van mannen en vrouwen

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de in de afgelopen vijf jaar in Noordwest-Engeland verrichte studies

op het gebied van maatregelen met het oog op gelijke behandeling van mannen en vrouwen?

Kan de Commissie een overzicht geven van de gedurende de afgelopen vijf jaar in Noordwest-Engeland gefinancierde plaatselijke initiatieven ter bevordering van maatregelen met het oog op gelijke behandeling van mannen en vrouwen?

Kan de Commissie een overzicht geven van de maatregelen die de afgelopen vijf jaar in Noordwest-Engeland zijn genomen in het kader van de „positieve actie” op het gebied van gelijke behandeling van mannen en vrouwen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(14 oktober 1987)

De Commissie keurt haar subsidies voor maatregelen inzake gelijke kansen niet op een regionale basis toe, maar uitsluitend volgens de kwaliteit van het desbetreffende project. Zij beschikt dan ook niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 779/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 42/62)

Betreft: Toepassing door België van de richtlijnen over de gelijkheid man/vrouw bij werkloosheid

België blijft discrimineren tussen man en vrouw op het gebied van de sociale verzekering en, zeer duidelijk, bij werkloosheidsuitkeringen waarbij indirect verband met de gezinssituatie van de betrokkene wordt gelegd.

Met de laatste wijzigingen, aangebracht na het met redenen omklede advies van de Commissie, bestaat er thans een basisuitkering voor iedere werkloze, waarnaast dan, duidelijk gebonden aan de positie van de werkloze in het gezin aanvullende uitkeringen worden verstrekt. De indirecte discriminatie treedt aan de dag bij de toekenning van deze aanvullingen.

Hoe denkt de Commissie op dit Belgische standpunt te reageren?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(23 oktober 1987)

De Commissie is van mening dat de nieuwe Belgische regeling inzake werkloosheidsuitkeringen in strijd is met de bepalingen van Richtlijn 79/7/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

Een nieuwe inbreukprocedure overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag is reeds ingeleid.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 801/87

van de leden Dominique Baudis, Jean-Marie Vanlerenberghe, Michel Debatisse, Roger Partrat, Jean-Pierre Abelin, Nicole Fontaine en Jacques Mallet (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 42/63)

Betreft: Berekening van de opbrengst van een motorrijtuigenbelasting-vignet in de twaalf landen van de Gemeenschap

Kan de Commissie aangeven wat de opbrengst in Ecu's zou zijn van de inning van motorrijtuigenbelasting door middel van een in de auto aan te brengen vignet, en wel op basis van de thans in Frankrijk geldende regeling?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(12 oktober 1987)

Het jaarlijkse motorrijtuigenbelastingvignet in Frankrijk varieert naargelang van de fiscale PK van het voertuig, het departement waarin dit is ingeschreven en de ouderdom ervan. De fiscale PK wordt bepaald op grond van een formule die gebaseerd is op de cylinderinhoud van de motor en van een parameter die wordt vastgesteld aan de hand van het aantal voorwaartse versnellingen en het soort versnellingsbak. Verder verschilt deze berekening al naar het voertuig is uitgerust met een benzinemotor of een dieselmotor.

Een berekening van de opbrengst van een motorrijtuigenbelastingvignet in de elf andere Lid-Staten (op basis van de Franse regeling) vereist gedetailleerde informatie over alle bovengenoemde factoren voor het nationaal wagenpark van elke Lid-Staat. Aangezien evenwel zelfs de meest elementaire informatie namelijk, de opbouw van de nationale wagenparken, niet voor alle Lid-Staten beschikbaar is, kan de Commissie de gevraagde informatie niet verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 818/87van de heer **Ferruccio Pisoni** (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 42/64)

Betreft Invoer van appels en peren uit Zuid-Amerika in de Gemeenschap

Is het de Commissie bekend dat sommige Lid-Staten van de Gemeenschap, met name Italië, worden overstroomd met appels en peren uit voornamelijk Argentinië en Chili, en dat de markten van de landen waar deze vruchten traditioneel worden geteeld hierdoor worden verstoord, met alle gevolgen van dien voor de landbouwinkomens?

Is de Commissie derhalve ook niet van mening dat zij passende beschermingsmaatregelen dient te treffen in de vorm van:

1. een verplicht invoercertificaat voor de groothandel, gecombineerd met een waarborgsom, ten einde een duidelijker beeld te krijgen van de omvang van de invoerhandel;
2. preventieve controle op de invoer te regelen via bilaterale onderhandelingen tussen de Gemeenschap en de betrokken landen, ten einde marktverstoring tegen te gaan,
3. zo nodig toepassing van de vrijwaringsclausule op landen zoals Chili, waarvan de regering heeft verklaard niet in staat te zijn de uitvoer van fruit en groente te controleren;
4. volledige uitoefening van haar controletaken opdat de referentieprijzen effectief worden toegepast en gerespecteerd?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(15 oktober 1987)

1 en 2. Voor tafelperen laten de statistieken over de eerste maanden van 1987 in vergelijking met dezelfde periode van 1986 inderdaad een toeneming zien van de invoer uit Chili en Argentinië. Toch moet erop gewezen worden dat een vergelijking van de totale import uit derde landen voor dezelfde periodes een daling van ongeveer 6% te zien geeft. Bovendien is de gemiddelde prijs van Chileense en Argentijnse produkten in 1987 20% hoger dan in 1986. Daarom was er geen enkele bijzondere maatregel aan de grens noodzakelijk.

Voor tafelpappelen heeft de Commissie voor het verkoopseizoen 1986/1987 een aantal maatregelen genomen met betrekking tot de import uit derde landen en meer bepaald uit het zuidelijk halfrond. Elk van de betrokken landen uit het zuidelijk halfrond is geïnformeerd dat de Gemeenschap vrijwaringsmaatregelen zou kunnen toepassen als de invoer van appels bepaalde hoeveelheden zou overschrijden.

Verder heeft de Commissie Verordening (EEG) nr. 886/87 van 27 maart 1987 goedgekeurd⁽¹⁾ die voorziet in een

regelmatige en snelle mededeling van gegevens over de invoer van appels in de Lid-Staten.

3. Uit de op dit ogenblik beschikbare gegevens blijkt dat de vaststelling van een vrijwaringsclausule niet nodig is.

4. Het systeem van referentieprijzen is in overeenstemming met de van kracht zijnde verordeningen toegepast. Er zijn enkele compenserende heffingen voor Chileense produkten vastgesteld toen hun prijs onder de referentieprijzen lag.

In verband met de referentieprijzen zij opgemerkt dat dit systeem in het algemeen zo goed werkt dat die prijzen toegepast en in acht genomen worden. Effectieve toepassing van de regels die zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 1319/85 van de Raad van 23 mei 1985 tot versterking van de middelen voor controle op de toepassing van de communautaire voorschriften in de sector van groenten en fruit⁽²⁾ zou het mogelijk moeten maken het functioneren van bepaalde bijzondere aspecten van het systeem na te gaan, en meer bepaald het constateren van de prijzen op de representatieve importmarkten.

⁽¹⁾ PB nr. L 85 van 28.3.1987, blz. 16.⁽²⁾ PB nr. L 137 van 27.5.1985, blz. 39.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 824/87**van mevrouw **Raymonde Dury** (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)

(88/C 42/65)

Betreft Gevaar van sommige levensmiddelen voor de gezondheid van de consument

Bij een in Frankrijk door het Directoraat-generaal mededinging, consumentenbescherming en bestrijding van bedrog (DGCCRF) uitgevoerde controle bleek dat Spaanse asperges in blik die in de detailhandel werden verkocht, niet voor consumptie geschikt waren.

Op deze produkten van het merk „Prestige” of „California” is het nummer van de gezondheidskeuring 21500NA en een fabricagedatum die ligt tussen 21 maart en 25 mei 1984 aangebracht.

Gezien het feit dat deze controle in Frankrijk is uitgevoerd en dat dezelfde soort artikelen misschien ook in andere Lid-Staten verkocht zijn. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om er zich van te vergewissen dat soortgelijke produkten van hetzelfde fabrikaat niet in andere Lid-Staten verkocht zijn?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de controle te versterken op levensmiddelen in blik, opdat bedorven levensmiddelen niet meer in de detailhandel terechtkomen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(7 oktober 1987)

De Commissie en de Lid-Staten hebben elkaar reeds tweemaal, in juli 1984 en onlangs in april 1987 snel op de hoogte

gebracht zodra er op de Franse markt Spaanse asperges in blik verschenen die niet voor consumptie geschikt waren of waarvan dat werd vermoed.

Het communautair systeem voor snelle informatie-uitwisseling op het gebied van levensmiddelen is erg doeltreffend gebleken aangezien de nodige maatregelen voor het uit de markt nemen of vernietigen van deze produkten konden worden getroffen.

Het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake een officiële controle op levensmiddelen ⁽¹⁾ waarover het Europese Parlement thans wordt geraadpleegd, bevat de algemene beginselen die ten grondslag moeten liggen aan de uitoefening van officiële controles en met name van controles die gericht zijn op de naleving van de bepalingen ter voorkoming van risico's voor de volksgezondheid en ter bestrijding van bedrog.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 747 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 826/87

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1987)
(88/C 42/66)

Betreft: Het uitstel van de vervolgsconferentie over de verontreiniging van de Rijn

Kan de Commissie mededelen waarom de ministeriële vervolgsconferentie over de verontreiniging van de Rijn, die in de tweede helft van mei in Frankrijk plaats zou vinden, is uitgesteld?

Klopt het dat met name Zwitserland om uitstel heeft gevraagd?

Kan de Commissie mededelen welke redenen Zwitserland heeft aangevoerd bij haar verzoek om uitstel?

Zijn er nog meer Rijnsoeverstaten geweest die om uitstel hebben gevraagd en wat waren hun redenen?

Wat is de houding geweest van de EG bij het verzoek om uitstel van de vervolgsconferentie?

Kan de Commissie mededelen hoe ver de Rijnsoeverstaten zijn gevorderd bij het uitvoeren van de besluiten die op de zevende ministeriële conferentie inzake de verontreiniging van de Rijn (december 1986 te Rotterdam, Nederland) zijn genomen?

Welke bijdrage heeft de EG tot nog toe geleverd aan de uitvoering van de besluiten van de zevende ministeriële conferentie over de verontreiniging van de Rijn?

Hoe beoordeelt de Commissie deze hele gang van zaken, zowel met betrekking tot het uitstel van de vervolgsconferentie als met betrekking tot de inhoudelijke voortgang inzake de besluiten van Rotterdam?

Antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

(16 oktober 1987)

De Achtste Ministersconferentie inzake de bescherming van de Rijn is op 1 oktober 1987 in Straatsburg gehouden. De Commissie is niet in staat nadere uitleg te verschaffen over de vraag waarom deze conferentie niet eerder is belegd.

De Commissie beschouwt de resultaten van de Achtste Conferentie, met name de goedkeuring van het Actieprogramma „Rijn”, aan de totstandkoming waarvan de delegatie van de Europese Gemeenschappen actief heeft medegewerkt, als een flinke stap voorwaarts ten opzichte van de besluiten van Rotterdam.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 842/87

van mevrouw Vera Squarcialupi (COM—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)
(88/C 42/67)

Betreft: Autoweg Aosta — Mont Blanc

Kan de Commissie mededelen of de Europese Gemeenschap de aanleg van de autoweg Aosta—Mont Blanc-tunnel heeft gefinancierd of zal financieren en zo ja, op welke wijze en in welke mate?

Is het de Commissie bekend dat de milieueffectstudie waartoe opdracht is gegeven door de maatschappij zelf die de autoweg zal aanleggen, tot de conclusie is gekomen dat in minstens vier gedeelten van het tracé een hoge mate van incompatibiliteit met de milieuwwaarden bestaat?

Welke garanties zal de Commissie verlangen, in geval van een eventuele financiering van dit werk, wat betreft de bescherming van het milieu in dit gebied, één van de meest indrukwekkende gedeelten van het Alpenmassief?

Antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

(8 oktober 1987)

De Gemeenschap ontving tot dusver geen verzoek om financiële deelneming in de verwezenlijking van de autoweg Aosta—Mont Blanc-tunnel. De Commissie is dan ook niet op de hoogte van de door het geachte Parlementslid genoemde studie.

Een eventueel verzoek om financiering zou, evenals zulks geldt voor ieder ander project dat in aanmerking komt voor financiële steun van de Gemeenschap, pas in overweging kunnen worden genomen na evaluatie van de gevolgen van een en ander voor het milieu.

Voorts wijst de Commissie erop dat op 3 juli 1988 Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ van kracht wordt betreffende de noodzaak van het verrichten van milieueffectstudies vóór de verwezenlijking van elk groot project.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 847/87
van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 42/68)

Betreft: Een EEG-kredietkaart

Welke vorderingen heeft de Commissie gemaakt in haar besprekingen met de banken over de invoering van een EEG-kredietkaart? Is de Commissie het met mij eens dat dit een belangrijk initiatief is, gezien het groeiende volume van de zakelijke transacties en aankopen die per kredietkaart worden afgewikkeld?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(12 augustus 1987)

De Commissie is het ermee eens dat op kredietkaarten gebaseerde betalingssystemen sterk in opmars zijn. De afwikkeling van grensoverschrijdende betalingen in het algemeen en van grensoverschrijdende transacties met kredietkaarten in het bijzonder moet zonder beperkingen kunnen plaatsvinden.

Met betrekking tot de elektronische betaalkaarten (die speciaal worden gebruikt voor elektronische overschrijvingen op „verkooppunten” en voor toegang tot geldautomaten) heeft de Commissie in januari 1987 een mededeling aan de Raad gezonden ⁽¹⁾ waarin zij haar voornemens op dit gebied bekendmaakt; de Commissie onderhoudt contacten met banken en kaartorganisaties en is ervan overtuigd dat goede vorderingen worden gemaakt met betrekking tot de onderlinge verenigbaarheid van kaartsystemen.

De ontwikkeling van een EG-kredietkaart maakt niet noodzakelijkerwijs deel uit van deze voornemens. Het is aan de betrokken banken en kaartorganisaties om te bepalen in hoeverre hun producten uniform of verschillend moeten zijn. Zelfs in het geval van verschillende producten pleit de Commissie echter voor wat zij in haar mededeling aan de Raad heeft omschreven als de „onderlinge verenigbaarheid” van elektronische betaalkaartsystemen.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 754.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 848/87
van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/69)

Betreft: Overproductie in de staalindustrie

Heeft de Commissie kennisgenomen van de raming van de staalcommissie van de OESO, volgens welke de wereldstaalindustrie in het jaar 1990 een overcapaciteit van meer dan 20%, dat is bijna 200 miljoen ton, zal kennen? Welke stappen overweegt de Commissie, gelet op het feit dat vele landen van de Gemeenschap reeds maatregelen hebben

genomen om hun binnenlandse productie te beperken, om te voorkomen dat deze landen in de toekomst worden gestraft voor de zelfdiscipline waarvan zij blijk hebben gegeven?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(20 oktober 1987)

Inderdaad werd in een recent perscommuniqué van de Staalcommissie van de OESO de mondiale overcapaciteit in de ijzer- en staalindustrie per 1990 op circa 200 miljoen ton geraamd.

Ten einde zich ervan te verzekeren dat de Gemeenschapslanden in de toekomst niet worden bestraft wegens hun zelfregulering bij de inkrimping van capaciteit en productie, heeft de Commissie reeds de volgende maatregelen genomen, die in de toekomst zullen worden gehandhaafd:

1. Sinds 1978 is een stelsel van staalovereenkomsten met de voornaamste staalexporterende landen gesloten en beheerd, dat bijna 70% van alle staalimport van de Gemeenschap bestrijkt.

De overeengekomen jaarlijkse hoeveelheden worden regelmatig aangepast aan het geraamde reële staalverbruik van de Gemeenschap. De Commissie treedt derhalve op in overeenstemming met haar internationale verplichtingen, zoals de oorspronkelijke verbintenissen in het kader van de Staalcommissie van de OESO.

Dit stelsel van regelingen, dat in 1978 werd opgezet, heeft in de afgelopen jaren goed gewerkt en geleid tot de stabilisatie van de importpenetratie op een peil dat aanvaardbaar kan worden geacht in vergelijking met de andere industrielanden. Opgemerkt zij dat de invoer naar de Gemeenschap in het afgelopen halfjaar iets is vertraagd, terwijl de export is gestegen.

2. Er wordt zo dikwijls als nodig gebruikt gemaakt van de bepalingen van de anti-dumpingregeling en het stelsel van retorsierechten tegen laag en/of oneerlijk geprijsde staalimport uit niet-Lid-Staten waarmee de Commissie geen regelingen heeft afgesloten.

De Commissie is van mening dat zij met haar stelsel van basisprijzen voor invoer en Beschikking nr. 2177/84/EGKS ⁽¹⁾ beschikt over doeltreffende handelsinstrumenten ter bescherming van de belangen van haar ijzer- en staalindustrie. De Commissie zal in de toekomst, zoals zij ook in het verleden heeft gedaan, de uiterste nauwlettendheid betrachten met betrekking tot dergelijke invoer.

⁽¹⁾ PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 849/87
van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 42/70)

Betreft: Bedrijfspensioenfondsen

Is de Commissie voornemens met voorstellen te komen om een limiet te stellen aan het deel van het pensioenfonds van

een bedrijf dat door de beheerders mag worden geïnvesteerd in aandelen van hetzelfde bedrijf? Heeft de Commissie een idee vanaf welk niveau van belegging in de eigen aandelen van de firma men moet spreken van „teveel eieren in één mand”?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(14 oktober 1987)

De Commissie ziet de coördinatie van het beleggingsbeleid van de betrokken pensioenfondsen niet als een prioriteit in het kader van de totstandbrenging van de interne markt in 1992. De Commissie zal dan ook op korte termijn geen voorstellen dienaangaande indienen; zij sluit daarbij evenwel a priori niet uit dat de problemen in verband met de pensioenfondsen te zijner tijd zullen worden onderzocht.

De Commissie is van mening dat een goed beheer van de pensioenfondsen de naleving van het principe van risicospreiding impliceert en dat bij de belegging van de middelen van de pensioenfondsen met dit principe rekening dient te worden gehouden. Dit betekent dat vermeden dient te worden dat een te groot deel van de pensioenfondsen in effecten van één enkele emittent wordt belegd en a fortiori in de aandelen van de onderneming die het pensioenfonds heeft opgericht. De Commissie kan evenwel zonder nader onderzoek niet vaststellen welk percentage van de middelen van een pensioenfonds maximaal in de effecten van een dergelijke onderneming zou mogen worden belegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 854/87

van de heer André Fourçans (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1987)

(88/C 42/71)

Betreft: „Capital development” in Afrika

Herhaaldelijk nemen particuliere investeerders uit de Lid-Staten van de Gemeenschap deel aan investeringen in ontwikkelingslanden die de Overeenkomst van Lomé III hebben ondertekend.

De deelneming in reeds bestaande ondernemingen en met name „capital development” is nog een uitzonderlijk verschijnsel.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om „capital development” met name in de Afrikaanse landen te bevorderen?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(24 september 1987)

Financiering van industriële projecten in de particuliere sector is in de ACS-staten een echt probleem bij risicodragend

kapitaal evengoed als bij de kredietverlening aan ondernemingen, en vooral het midden- en kleinbedrijf, zowel voor de investeringen in het begin als voor de latere ontwikkeling van de onderneming. De financiering is echter niet de enige, en zelfs niet de belangrijkste hinderpaal voor de industrialisatie van de ACS-Staten of *a fortiori* voor de industriële samenwerking tussen buitenlandse (Europese) ondernemingen en ACS-promotoren. De studies die op initiatief van de Commissie zijn uitgevoerd, zijn zeer duidelijk op dit punt. De Commissie tracht haar ACS-partners aan de hand van deze rapporten bewust te maken van één en ander. Het zal een nog geschiktere gelegenheid zijn om dit probleem aan de orde te stellen wanneer overeenkomstig artikel 241 van de Derde Overeenkomst van Lomé wordt overgegaan tot bestudering van de maatregelen waardoor een stabielere toevoer van kapitaal naar de ACS-staten kan worden vergemakkelijkt.

Voorts heeft het Europees Ontwikkelingsfonds kredietlijnen voor tal van financiële instellingen in de ACS-staten geopend met het oog op de aanvulling van de financiële middelen van de kleine en middelgrote ondernemingen. Nadere inlichtingen dienaangaande worden het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

Bij operaties met risicodragend kapitaal dat komt uit de middelen van het Europees Ontwikkelingsfonds en dat door de EIB in het kader van de Overeenkomst van Lomé wordt beheerd, kan de EIB namens, voor rekening en voor risico van de Gemeenschap deelnemen in het kapitaal van ondernemingen of van instellingen voor de financiering van de ontwikkeling van de ACS-staten (zie bij voorbeeld artikel 199 voor de Derde Overeenkomst van Lomé).

Ook kan zij steun in de vorm van semi-kapitaal aan een ACS-staat of een ontwikkelingsbank verlenen voor de financiering van haar deelneming in het kapitaal van ondernemingen die in aanmerking komen voor financiële bijstand van de Gemeenschap.

Minderheidsdeelnemingen van de EIB van tijdelijke aard mogen samengaan met een andere vorm van communautaire steun.

Deze directe of indirecte deelnemingen zijn hoe dan ook bestemd om investeringen te vergemakkelijken of de financiële structuur van de betrokken bedrijven te versterken zodat ze optimaal kunnen bijdragen aan de economische ontwikkeling van de betrokken ACS-staat.

In het kader van de Overeenkomst van Lomé is reeds herhaaldelijk gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 859/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/72)

Betreft: Communautaire financiering ten behoeve van hernieuwbare energie

Kan de Commissie een overzicht geven van de huidige stand van zaken van de financiering door de Gemeenschap ten behoeve van het gebruik van hernieuwbare energie?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
(20 oktober 1987)**

De door de Gemeenschap in 1986 verleende steun ter ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen beliep 57,4 miljoen Ecu, waarvan 39,9 voor demonstratieprojecten op energiegebied en 17,6 miljoen Ecu voor O & O-uitgaven (rechtstreekse actie en actie met deling van de kosten).

Voor meer gegevens betreffende het voorafgaande begrotingsjaar doet de Commissie het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks het document „Les interventions financières (aides et prêts) de la Communauté pour l'énergie en 1985” toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 860/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 juli 1987)
(88/C 42/73)

Betreft: Financiering door het Europees Sociaal Fonds

Kan de Commissie een overzicht geven van de door het Europees Sociaal Fonds verleende steun aan NGO's gedurende de laatste jaren?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(2 oktober 1987)**

De Commissie kan geen overzicht geven van de uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds aangegane betalingsverplichtingen ten behoeve van niet-gouvernementele organisaties (NGO's).

In het kader van het Sociaal Fonds wordt een verdeling gemaakt tussen publiekrechtelijke lichamen, privaatrechtelijke instellingen met winstoogmerk en privaatrechtelijke instellingen zonder winstoogmerk. In laatstgenoemde categorie kan echter niet worden onderscheiden tussen niet-gouvernementele en andere organisaties.

Hieronder vermeldt de Commissie de bedragen waarvoor van 1984 t/m 1987 betalingsverplichtingen uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds zijn aangegaan ten behoeve van particuliere instellingen zonder winstoogmerk.

Jaar	Betalingsverplichtingen
1984	68,30 miljoen Ecu
1985	124,01 miljoen Ecu
1986	175,71 miljoen Ecu
1987	299,60 miljoen Ecu

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 865/87

van de leden Jacques Mallet, Jean-Pierre Abelin, Nicole Fontaine, Roger Partrat, Jean-Marie Vanlerenberghe en Michel Debatisse (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 juli 1987)
(88/C 42/74)

Betreft: Toelating van burgers van de Gemeenschap tot nationale ambten

Kan de Commissie mededelen in welke landen van de Gemeenschap burgers van de Gemeenschap een overheidsfunctie kunnen uitoefenen in een land dat niet het hunne is?

Kan de Commissie mededelen of er in bepaalde landen een wetgeving in voorbereiding is die een dergelijke aanwerving mogelijk maakt?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(22 oktober 1987)**

Het ontgaat de Commissie niet dat in sommige Lid-Staten, en voor bepaalde ambten, de gedecentraliseerde overheid personen aanwerft die niet de nationaliteit van het land bezitten.

Tot op heden heeft geen enkele Lid-Staat de Commissie medegedeeld dat wettelijke maatregelen in voorbereiding zijn waardoor het mogelijk wordt dat onderdanen van andere Lid-Staten voor een overheidsfunctie worden aangeworven.

De Commissie, die zich bewust is van het belang van het vrije verkeer van personen voor de verwezenlijking van het Europa van de Burgers, bezint zich momenteel op de door de geachte Parlementsleden geopperde problemen.

In dit verband wijst de Commissie erop dat het Hof van Justitie in zijn Arrest van 3 juni 1986 in zaak 307/84 voor recht heeft verklaard dat „door de benoeming en de vaste aanstelling op permanente posten van ziekenverpleger/-verpleegster bij openbare ziekenhuizen aan haar eigen onderdanen voor te behouden, de Franse Republiek de krachtens artikel 48 van het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 877/87

van de heer Peter Price (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 juli 1987)
(88/C 42/75)

Betreft: Steun aan ontwikkelingslanden in Azië en Latijns-Amerika

Tegenover de Begrotingscommissie van het Europese Parlement heeft de heer Christophersen, *vice-voorzitter van de*

Commissie, tijdens een pleidooi van een Commissievoorstel ter vermindering van de kredieten in artikel 930 door middel van een overdracht (36/86) naar de negatieve reserve, medegedeeld dat het personeel belast met de afwikkeling van steun aan ontwikkelingslanden in Azië en Latijns-Amerika zou worden uitgebreid zodat vanaf 1987 personeelsgebrek zowel in Brussel als in de betrokken regio's niet langer de uitbreiding van de steun aan deze landen in de weg zou staan. Welke extra posten zijn er sedert zijn pleidooi voor dit werk aangewezen, om welke rangen gaat het hierbij en waar bevinden deze personeelsleden zich? Heeft de Commissie bij het plaatsen van deze extra personeelsleden prioriteit gegeven aan de minstontwikkelde landen?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(21 oktober 1987)

Sedert medio 1986 is het personeelsbestand van de diensten van het Directoraat-generaal Buitenlandse Betrekkingen (zetel te Brussel) belast met de steun aan de ontwikkelingslanden van Latijns-Amerika en Azië uitgebreid met zeven functionarissen van rang A, één functionaris van rang B en drie functionarissen van rang C.

Deze uitbreiding van het personeel werd verwezenlijkt door de interne overplaatsing van ambtenaren die zich bezighielden met taken welke als minder prioritair dan de steun aan de ontwikkelingslanden van Latijns-Amerika en Azië werden beschouwd.

Het personeel van de buitenlandse delegaties werd in dezelfde periode uitgebreid met zes functionarissen met een rang equivalent aan A en één functionaris met een rang equivalent aan B.

Bovendien zij erop gewezen dat in het kader van het voorontwerp van begroting voor 1988 de Commissie acht posten heeft aangevraagd (3 A, 3 B en 2 C) voor een specifieke actie betreffende Latijns-Amerika en Azië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 879/87

van de leden Ernest Mühlen (PPE—L) en Werner Münch (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/76)

Betreft: Ontwikkeling van de toestand op de markt voor pluimvee en eieren

Onder verwijzing naar het in oktober 1986 door het Europese Parlement goedgekeurde verslag over de problemen op de markt voor pluimvee en eieren zouden de indieners van de schriftelijke vraag ter zake van de Commissie willen vernemen:

1. Hoe heeft de toestand zich sedert de goedkeuring van dit verslag op deze beide markten ontwikkeld?

2. Wat heeft de Europese Commissie in de tussentijd ter sanering van de markten voor pluimvee en eieren ondernomen?
3. De auteurs van de schriftelijke vraag terzake zouden met name willen weten hoever de gesprekken met het oog op de door het Europese Parlement aanbevolen oprichting van een interprofessionele organisatie van de eier- en pluimveebedrijven op Europees niveau zijn gevorderd?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 augustus 1987)

1. De markt voor eieren en slachtpluimvee heeft zich na de inzinking in de zomer van 1986 duidelijk hersteld. In de periode na Pasen 1987 heeft zich weer een seizoengebonden daling van de marktprijzen voorgedaan, maar de verhouding tussen de voederprijzen en de eierprijzen bleef deze zomer gunstiger dan in de overeenkomstige periode van vorig jaar.

De situatie op de markt voor slachtpluimvee en meer in het bijzonder die voor mestkippen, die 67% uitmaakt van de totale produktie van slachtpluimvee in de Gemeenschap, is verschillende jaren op zijn minst bevredigend geweest, ook voor de producenten. Dit heeft in sommige Lid-Statens recentelijk tot een te sterke uitbreiding van de produktiecapaciteit geleid en zelfs enige druk op de prijzen veroorzaakt.

2. De Commissie heeft de pogingen van de belanghebbenden om de markt voor eieren en slachtpluimvee te stabiliseren ondersteund en heeft dan ook de mogelijkheden in het kader van de regeling voor de buitenlandse handel benut en een regelmatige uitwisseling van gegevens over de marktsituatie en -vooruitzichten georganiseerd. Deze samenwerking op een beter georganiseerde markt voor pluimvee is sinds 1984 in duurzame verbeteringen geresulteerd. Deze verbeteringen lijken echter door bovengenoemde recente ontwikkeling in gevaar te komen, zodat opnieuw besluiten zullen moeten worden genomen om de produktie te beperken.

Wat de markt voor eieren betreft, die in tegenstelling tot die voor pluimvee stagneert en in verschillende Lid-Statens zelfs achteruitgaat, of althans overal onstabiel is — heeft de Commissie bij de vaststelling van restituties in ruimere mate rekening gehouden met de specifieke gegevens voor iedere markt. Het beste middel om de markt voor eieren op middellange termijn te stabiliseren bestaat erin om, terwijl de afhankelijkheid van de wereldmarkt wordt verminderd, het vrije verkeer binnen de Gemeenschap te garanderen, en daartoe dient de Commissie te zorgen voor de ontwikkeling van aan de markt aangepaste gemeenschappelijke handelsnormen en voor de uniforme toepassing ervan. Verleden jaar werd aan deze opdracht prioriteit gegeven, maar de noodzakelijke verificaties konden nog niet volledig worden uitgevoerd.

3. De diensten van de Commissie plegen sinds vorig najaar overleg met de organisaties van het bedrijfsleven in de sector eieren en slachtpluimvee. Dit overleg is echter een eerste keer onderbroken in afwachting van de conclusies van

de aan de gang zijnde werkzaamheden voor het uitwerken van een voorstel van de Commissie inzake een kaderverordening voor de sectoriële organisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 882/87

van de heer Pol Marck (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/77)

Betreft: Bebossing vroegere mijngronden

Heeft de EG bijgedragen tot de bebossing van vroegere mijngronden en stortkegels?

Welke programma's en bedragen werden hierbij voorzien, meer in het bijzonder in de Belgische mijnstreken?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

Op dit ogenblik wordt geen specifieke communautaire steun verleend voor de bebossing van steenberg en mijngronden. De Gemeenschap heeft evenwel in het verleden reeds bijstand toegekend voor de bebossing van tienduizenden hectare, met name in rechtstreeks of indirect verband met de landbouw.

Het is dus mogelijk dat vroegere gronden van mijnen deel uitmaakten van bepaalde gebieden die met steun van de Gemeenschap werden bebost. Het is eveneens mogelijk dat in het kader van bepaalde werkzaamheden voor milieubescherming, die door de Gemeenschap werden gesteund, ook steenberg en van vroegere mijnen zijn bebost.

Gelet op de aard van de betrokken programma's en de ter zake beschikbare statistieken is het in geen van beide gevallen mogelijk nadere gegevens betreffende dergelijke werkzaamheden te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 884/87

van de leden Hedy d'Ancona (S—NL), Marijke Van Hemeldonck (S—B) en Ien van den Heuvel (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/78)

Betreft: Het verslag over de tenuitvoerlegging van de aanbeveling positieve acties voor vrouwen

In de aanbeveling van de Europese Raad van 13 december 1984 betreffende de bevordering van positieve acties voor

vrouwen wordt de Europese Commissie verzocht „binnen drie jaar na aanneming aan de hand van door de Lid-Staten verstrekte informatie aan de Raad een verslag voor te leggen over de vooruitgang die bij de tenuitvoerlegging is geboekt”.

1. Verwacht de Commissie voor 13 december 1987 aan het verzoek van de Raad te kunnen voldoen en voornoemd verslag over te kunnen leggen?
2. Is de Commissie bereid op korte termijn in de vorm van een interimrapportage het Europese Parlement in te lichten over de voortgang inzake de informatievoorziening vanuit de Lid-Staten ten einde leden van het Europese Parlement in staat te stellen, indien noodzakelijk, op basis van deze informatie contacten op te nemen in de verschillende Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(15 oktober 1987)

De Commissie heeft het voornemen in de loop van dit jaar bij de Raad het verslag — waar momenteel aan wordt gewerkt — in te dienen over de vooruitgang bij de tenuitvoerlegging van de aanbeveling van de Raad van 13 december 1984 met betrekking tot de bevordering van positieve acties voor vrouwen.

Om deze reden zal geen interimverslag aan de hand van de door de Lid-Staten verstrekte inlichtingen worden opgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 889/87

van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/79)

Betreft: Nederlands visserijbeleid; rol Europese Commissie

De onderzoekcommissie inzake het Nederlands visserijbeleid, ingesteld door de Tweede Kamer, zegt in haar verslag⁽¹⁾ te betreuren dat de Europese Commissie geen medewerking aan haar onderzoek heeft verleend. De commissie zegt graag met enkele EG-ambtenaren te hebben willen spreken, met name betreffende de achtergronden van de quoteringsmaatregelen en de situatie in de andere Lid-Staten. „Zowel langs formele als informele weg zijn daartoe pogingen ondernomen, die echter niet tot resultaat hebben geleid. De laatste brief van de zijde van de subcommissie, gericht aan de EG-Commissaris, de heer A. Cardoso e Cunha, gedateerd 25 februari 1987 is tot op heden zelfs niet beantwoord.”

Waarom heeft de Europese Commissie geen medewerking verleend aan dit onderzoek?

(1) Tweede Kamer, vergaderjaar 1986—1987, 19955, nrs. 1—5, blz. 5.

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(22 oktober 1987)

Zoals is gezegd in het schrijven van 13 februari 1987 aan de Subcommissie Visquoteringsregelingen die door de Tweede Kamer der Staten-generaal is ingesteld, lijkt het de Commissie niet aangewezen een standpunt te geven in zaken die het voorwerp kunnen worden van geschillen die behandeld worden bij een nationale of Europese gerechtelijke instantie. Wat de kwesties betreft die de Subcommissie interesseren, is het juist zo dat overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag tegen de Nederlandse regering een procedure wegens inbreuk op dat Verdrag gaande is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 903/87

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/80)

Betreft: Opneming van de Europese Akte in de tekst van het Verdrag van Rome

Hoewel de Europese Akte, met uitzondering van Ierland, reeds door alle Lid-Staten is geratificeerd, bestaat er tot dusver nog geen officiële editie van de desbetreffende instanties van de Europese Economische Gemeenschap van de volledig in het Verdrag van Rome verwerkte tekst.

Acht de Commissie het geen tijd, gezien het feit dat er niettemin al verschillende particuliere versies van deze nieuwe tekst bestaan die wegens de gebruikte terminologie aanleiding hebben gegeven tot enkele polemieken, dat zo spoedig mogelijk, de officiële, definitieve versie wordt gepubliceerd en aan de bovengenoemde polemieken een einde komt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(15 oktober 1987)

De voorbereiding van de definitieve editie van de bij de Europese Akte alsook bij andere sedert de laatste editie ondertekende akten gewijzigde basisverdragen in de officiële taal van de Gemeenschap behoort tot de verantwoordelijkheid van de Raad. De Commissie en het Europese Parlement hebben medegewerkt aan de opstelling van het document in de Franse taal dat als basis heeft gedient voor de vertaling in de andere talen. Gezien de staat van vorderingen bij de vertaalwerkzaamheden zal de publikatie in alle officiële talen van de Gemeenschap waarschijnlijk in het vierde kwartaal van dit jaar plaatsvinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 906/87

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/81)

Betreft: Farmaceutische dienstverlening aan de toeristen in de Gemeenschap

Behalve natuurlijke voordelen ondervinden de toeristen tijdens hun reizen in de zomervakantie door diverse landen in de Gemeenschap, ook veel nadelen die soms het eindresultaat van de vakantie sterk beïnvloeden.

Een van deze nadelen ligt op farmaceutisch gebied omdat de toerist die de taal van het bezochte land niet kent, zich onmogelijk voldoende duidelijk kan maken om de elementaire geneesmiddelen te vragen die hij nodig heeft voor dringende behandelingen en andere onverwachte behoeften in verband met zijn gezondheid.

Acht de Commissie het niet wenselijk dat er een lijst van de allernoodzakelijkste geneesmiddelen in de voornaamste talen van de Gemeenschap wordt opgesteld, hetgeen van groot nut zou zijn zowel voor het personeel van apotheken en drogisten als voor de toeristen in de Gemeenschap?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(23 oktober 1987)

Het idee om ten behoeve van toeristen een lijst van geneesmiddelen voor dringende behandelingen op te stellen is de moeite waard en kan misschien de belangstelling krijgen van de Europese uitgevers die werken over geneesmiddelen uitgeven ten behoeve van de medische beroepen of van de consumenten. De diensten van de Commissie beschikken momenteel echter niet over de noodzakelijke middelen of bevoegdheden om een dergelijk werk op te stellen vooral indien het officieel gevalideerde informatie dient te bevatten.

De werkelijk dringende geneesmiddelen worden over het algemeen niet door de patiënt gekozen maar door een arts voorgeschreven en zelfs toegediend. Indien het een vernieuwing betreft van een in het land van herkomst opgesteld recept beschikken de apothekers meestal over referentiewerken die hen in staat stellen om zonet identieke dan toch met het voorgeschrevene vergelijkbare geneesmiddelen af te geven.

In haar Witboek over de voltooiing van de interne markt ⁽¹⁾ beoogt de Commissie in de komende jaren gerichte acties ter verbetering van de informatie van artsen en patiënten over de geneesmiddelen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 910/87

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/82)

Betreft: Kredieten van het Europees Sociaal Fonds voor gepensioneerde arbeiders

Wat werd er gedurende het begrotingsjaar 1985—1986 aan kredieten uit het Europees Sociaal Fonds uitgegeven voor wegens ouderdom gepensioneerde arbeiders? Welk percentage vormt dit van de totale uitgaven van het Fonds?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(16 oktober 1987)

Het Europees Sociaal Fonds is bevoegd voor het medefinancieren van de steun aan de beroepsopleiding en de werkgelegenheid. Steun voor gepensioneerden komt derhalve niet voor bijstandsverlening door het Fonds in aanmerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 911/87

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/83)

Betreft: Uitgaven uit het Europees Sociaal Fonds voor kinderen van emigranten

Wat is er in het begrotingsjaar 1985—1986 aan kredieten uit het Europees Sociaal Fonds uitgegeven voor kinderen van emigranten ongeacht hun herkomst? Welk percentage is dit van de totale uitgaven van het Fonds?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(16 oktober 1987)

In 1985 besteedde de Commissie 61,34 miljoen Ecu aan de hulpverlening voor migrerende werknemers en hun gezinsleden in de vorm van bijstand door het Europees Sociaal Fonds. In 1986 is dat bedrag opgelopen tot 73,9 miljoen Ecu. Voor de beide begrotingsjaren vertegenwoordigen deze bedragen 3,4% van de totale uitgaven van het Fonds.

De Commissie beschikt niet over gegevens met betrekking tot de in de hierboven vermelde rubriek opgenomen kinderen van migranten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 919/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/84)

Betreft: Ondergrondse watervoorraden

Beschikt de Commissie over een overzicht van de ondergrondse watervoorraden in de Europese Gemeenschap met gegevens betreffende de kwaliteit ervan en hoe kwetsbaar zij zijn?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(2 oktober 1987)

In 1979 heeft de Commissie een groot programma opgezet om tot een overzicht te komen van de beschikbare gegevens over de ondergrondse watervoorraden in de Gemeenschap.

Deze studie werd in twee fasen uitgevoerd: de eerste bestond in een evaluatie van deze voorraden (inventaris, hydrogeologie, exploitatie en mogelijkheden voor verdere exploitatie van het grondwater); in de tweede fase werd meer aandacht besteed aan de kwaliteit en de kwetsbaarheid van de ondergrondse waterlagen.

De eerste fase die betrekking had op de negen Lid-Staten van de toenmalige Gemeenschap, werd in 1984 voltooid en de resultaten ervan werden in 1986 gepubliceerd.

Op dit ogenblik is men bezig met de publikatie van de resultaten van de tweede fase en van de uitbreiding tot de tiende Lid-Staat, Griekenland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 920/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1987)

(88/C 42/85)

Betreft: Handel in kikkerbiljetjes

Kan de Commissie in aanvulling op statistische gegevens over de jaren 1984 en 1985 die wij hebben ontvangen in antwoord op onze vraag nr. 3033/85⁽¹⁾, de gegevens verstrekken waarover zij beschikt betreffende de handel in kikkerbiljetjes over het jaar 1986?

⁽¹⁾ PB nr. C 182 van 21. 7. 1986, blz. 62.

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(6 oktober 1987)

Onderstaande tabel biedt een overzicht van de invoer van kikkerbiljetjes in de Gemeenschap in 1986.

Invoer per partner en aanmelder 1986

Vlees van walvissen en van robben; kikkerbilletjes
Nimexe RS = 4,020492

(1 000 ECU)

Aanmelder	Partner			
	India	Bangladesh	Intra-EG	Extra-EG
EUR 12	2 363	3 511	4 878	25 831
Frankrijk	587	70	3 062	11 860
België/Luxemburg	1 696	2 843	810	10 239
Nederland	51	495	250	1 991
B. R. Duitsland	2	58	524	135
Italië	0	0	0	1 324
Verenigd Koninkrijk	27	45	185	72
Denemarken	0	0	38	12
Portugal	0	0	9	0
Spanje	0	0	0	198

Bron: Eurostat — Comext.

Invoer per partner en aanmelder 1986

Vlees van walvissen en van robben; kikkerbilletjes
Nimexe RS = 4,020492

(1 000 kg)

Aanmelder	Partner			
	India	Bangladesh	Intra-EG	Extra-EG
EUR 12	545	747	1 003	6 022
Frankrijk	172	16	654	2 768
België/Luxemburg	350	594	163	2 352
Nederland	15	113	44	477
B. R. Duitsland	0	13	100	36
Italië	0	0	0	321
Verenigd Koninkrijk	8	11	35	19
Denemarken	0	0	6	4
Portugal	0	0	1	0
Spanje	0	0	0	45

Bron: Eurostat — Comext.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 921/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1987)
(88/C 42/86)

Betreft: Beleid inzake afval

In haar antwoord op mijn schriftelijke vragen nr. 1029 ⁽¹⁾, nr. 1039/84 ⁽²⁾, nr. 1043/84 ⁽²⁾ en nr. 1045/84 ⁽²⁾ heeft de Commissie zich verplicht (sic) aan het Europese Parlement

voor het einde van 1985 gegevens te verstrekken die zij uit de verslagen van de Lid-Statens heeft gedistilleerd over de toepassing van de „afval”-richtlijnen, alsmede een mededeling over een coherent beleid inzake het beheer van alle afval. Hoe staat het momenteel met betrekking tot deze verplichting?

⁽¹⁾ PB nr. C 93 van 15. 4. 1985, blz. 8.⁽²⁾ PB nr. C 93 van 15. 4. 1985, blz. 9.**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(6 oktober 1987)

De Commissie heeft een syntheserapport opgesteld waarin de — soms laattijdig — door de Lid-Statens medegedeelde inlichtingen over de toepassing van de „afvalrichtlijnen” zijn opgenomen. In dit rapport wordt de stand van zaken in 1987 behandeld. Het moet vóór het einde van het jaar aan het Parlement worden gezonden.

In overeenstemming met het vierde milieu-actieprogramma ⁽¹⁾ (punten 5.3.8. tot 5.3.12) werkt de Commissie momenteel aan een Mededeling over het beleid inzake het afvalbeheer. In deze mededeling wordt rekening gehouden met de bij de Resolutie van de Raad goedgekeurde prioriteiten en de onlangs door het Parlement te kennen gegeven wensen inzake het beheer van gevaarlijke afvalstoffen. De mededeling is al besproken in het Comité voor het beheer van afvalstoffen; de definitieve tekst wordt zo spoedig mogelijk vastgelegd.

⁽¹⁾ PB nr. C 70 van 18. 3. 1987.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 929/87**

van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 juli 1987)
(88/C 42/87)

Betreft: Tijdelijke invoer van honden en katten

Veel Europeanen die met vakantie gaan zouden hun huisdier willen meenemen. Helaas gelden in de Lid-Statens tal van verschillende eisen voor de invoer van honden en katten ⁽¹⁾. Enkele voorbeelden: voor certificaten van inenting tegen rabies gelden verschillende vervaldata; Duitsland en Spanje eisen een vertaling in hun landstaal; Frankrijk eist daarenboven een gezondheidsverklaring die niet ouder mag zijn dan vijf dagen; Griekenland wenst dat in de gezondheidsverklaring uitdrukkelijk is vermeld dat het dier is behandeld tegen hydatigera en echinococcus (lintwormen); Italië kent een melkorfgebod; Engeland en Ierland maken het onmogelijk een hond of kat voor een vakantie mee te nemen.

Is de Commissie, gelet op het belang van het toerisme voor de Europese economie, en ter bevordering van het Europa van

de burger, bereid besprekingen te beginnen met de Lid-Staten, om te bezien hoe de regels voor tijdelijke invoer van deze huisdieren meer eensluidend kunnen worden gemaakt?

(¹) ANWB reisvoorwaarden „Hond en poes tijdens de vakantie”.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(28 oktober 1987)

De Commissie is op de hoogte van de problemen die zich voordoen wanneer eigenaren hun huisdieren meenemen voor korte bezoeken aan andere Lid-Staten.

Het ligt in de bedoeling dat deze en andere hiermee verband houdende aangelegenheden binnenkort het onderwerp van een verslag van de Commissie uitmaken. Dit verslag zal vergezeld gaan van voorstellen om eenvormigheid te brengen in het certificaat voor honden en katten voor korte bezoeken, in de gevallen waarin certificaten voorgeschreven zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 932/87

van de heer Christopher O'Malley (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/88)

Betreft: Rechtszaak tussen de Dublin Milk Board en de Town of Monaghan Co-op

In de Republiek Ierland is nog steeds een wet uit de jaren dertig van kracht op grond waarvan zuivelbedrijven die buiten de gewesten Dublin en Cork zijn gevestigd, hun produkten aldaar niet mogen afzetten. De oorspronkelijke reden voor deze wettelijke regeling (d.w.z. om de continuïteit van de voorziening te waarborgen) is niet langer geldig sedert Ierland's toetreding tot de Gemeenschap en de nadien ontstane melkoverschotten, alsmede de verbetering in de koeltechnologie. Deze wet heeft volgens de Commissie een handelsbeperkend effect dat strijdig is met het Europees recht. Desondanks werd een producent van buiten Dublin (Town of Monaghan Co-op) onlangs een verbod opgelegd om zijn produkten op de markt van Dublin af te zetten, hoewel bedoeld bedrijf voor 12% van zijn inkomsten van deze markt afhankelijk is. Zelfs indien de Town of Monaghan Co-op deze zaak wint zal het bedrijf zijn positie op de markt van Dublin wellicht zijn kwijtgeraakt tegen de tijd dat de zaak is afgehandeld.

Is de Commissie bereid, gezien het feit dat dit en andere bedrijven de dupe zijn van een wet die door de Europese autoriteiten al jaren geleden had moeten worden afgeschaft, ervoor te zorgen dat bedrijven zoals Monaghan een passende schadevergoeding krijgen voor eventuele verliezen die zij lijden doordat geen enkele haast wordt gemaakt met het afschaffen van een wet die indruist tegen het Gemeenschapsrecht?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(21 oktober 1987)

De Commissie heeft tegen de Ierse regering de inbreukprocedure op grond van artikel 169 van het EEG-Verdrag de inbreukprocedure ingeleid ten aanzien van de door het geachte Parlementslid bedoelde wet. De Commissie is van mening dat het huidige systeem van gereserveerde zones voor de levering van zuivelprodukten rond Dublin en Cork in strijd is met de voorschriften van de gemeenschappelijke marktordening in de zuivelsector en een potentiële zo niet feitelijke inbreuk is op de voorschriften betreffende het vrije verkeer van goederen. De Ierse regering heeft laten weten dat zij bereid is de huidige regeling te vervangen, maar wil niettemin bepaalde andere maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat het gehele land het jaar door van consumptiemelk kan worden voorzien.

De oorspronkelijke voorstellen van de Ierse autoriteiten leveren nog enige problemen op met betrekking tot de verenigbaarheid met de wetgeving van de Gemeenschap en vormen nog het onderwerp van een gedachtenwisseling tussen de Commissie en de Ierse regering. De Commissie heeft onlangs de aandacht van de Ierse autoriteiten opnieuw gevestigd op het feit dat de betrokken regeling nog steeds wordt toegepast. Over de kwestie van de compensatie van de verliezen die de fabrieken door de handhaving van de regeling hebben geleden, moet bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht worden beslist overeenkomstig de nationale wetgeving betreffende de aansprakelijkheid van de staat voor wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in strijd zijn met hogere rechtsvoorschriften.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 940/87

van Lord O'Hagan (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/89)

Betreft: Plattelandsbeleid

Het is de Commissie stellig bekend dat de plattelands- en perifere gebieden die uit hoofde van het Regionale Fonds steun krijgen, te lijden zullen hebben onder de besnoeiingen in de landbouwsector.

1. Wat heeft de Commissie tot dusver ondernomen om een plattelandsbeleid uit te stippelen?
2. In welke zin komt er verandering in het gebruik van het EOGFL?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar de antwoorden op zijn schriftelijke vragen nr. 1455/84 (¹) en nr. 1924/86 (²); daarin heeft zij erkend dat de ontwikkeling

van plattelandsgebieden een belangrijke doelstelling van het communautaire beleid moet worden en heeft zij ook een overzicht gegeven van de reeds bestaande maatregelen ter zake. Die doelstelling wordt ook nadrukkelijk genoemd in de mededeling „Voor het succes van de Europese Akte, een nieuwe grens voor Europa”⁽³⁾.

De intenties op dit vlak worden bevestigd door het voorstel tot hervorming van de structuurfondsen, dat op 22 juli 1987 door de Commissie is aanvaard⁽⁴⁾ en dat een uitbreiding van de financiële interventiemogelijkheden van het EOGFL-Oriëntatie ten gunste van de ontwikkeling van plattelandsgebieden beoogt.

De bijstand van het EOGFL kan, volgens dit voorstel, in samenhang met de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, worden verleend voor de heroriëntatie van landbouwactiviteiten en meer bepaald voor het scheppen van werkgelegenheid in plattelandsgebieden.

⁽¹⁾ PB nr. C 176 van 15. 7. 1985.

⁽²⁾ PB nr. C 23 van 28. 1. 1988.

⁽³⁾ Doc. COM(87) 100.

⁽⁴⁾ Doc. COM(87) 376.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 953/87

van de heer John Bird (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/90)

Betreft: Slachten van dieren in Spanje

Onlangs is mij ter ore gekomen dat in Spanje stierenvechters in opleiding in de abattoirs worden toegelaten om het doden van de stier te oefenen. Volgens mij is dit in strijd met Richtlijn 74/577/EEG⁽¹⁾ van 18 november 1974 over de verdooving van dieren voor het slachten.

Kan de Commissie commentaar leveren op deze berichten?

Is een dergelijke activiteit in strijd met EEG-richtlijnen?

Zo ja, wat denkt de Commissie dan daartegen te doen?

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 26. 11. 1974, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 986/87

van de heer James Ford (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/91)

Betreft: Spaanse abattoirs

Is het de Commissie bekend dat het oefenen van stierenvechters met in abattoirs opgesloten vee een in Spanje gangbare

praktijk is, en dat deze indruist tegen Richtlijn EEG/74/577⁽¹⁾ van 18 november 1974? Kan de Commissie bevestigen dat zij juridische stappen moet ondernemen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan deze onwettige praktijk?

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 26. 11. 1974, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1001/87

van de heer Winston Griffiths (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/92)

Betreft: Beweerde inbreuk op Richtlijn 74/577/EEG⁽¹⁾ (verdooving van dieren voor het slachten)

Is de Commissie op de hoogte van de beweringen volgens welke de matadors de „descabello” (genadeschot) oefenen op koeien die voor de slacht zijn bestemd?

Kan zij nagaan of deze beweringen gegrond zijn, en als dit inderdaad het geval blijkt te zijn, maatregelen nemen om dergelijke praktijken in de toekomst te voorkomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 26. 11. 1974, blz. 10.

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 953/87, nr. 986/87 en nr. 1001/87

(15 oktober 1987)

De Commissie is op de hoogte van de beweringen in de pers dat stierenvechters zich in de slachthuizen oefenen in het doden van dieren, en dit in strijd met Richtlijn 74/577/EEG van de Raad met betrekking tot het verdoven van dieren voor het slachten.

De Commissie heeft Spanje informatie over deze zaak gevraagd. In hun antwoord hebben de Spaanse autoriteiten ontkend dat in de slachthuizen dieren op een onwettige manier gedood worden, maar hebben zij beloofd een onderzoek naar de beweringen in te stellen. De Commissie heeft Spanje gevraagd haar te informeren over het resultaat van dit onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 958/87

van de heer Karl von Wogau (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/93)

Betreft: Ziekteverzekeringstelsel in de Europese Gemeenschap

Krachtens de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ en nr. 574/72⁽²⁾ vormt in alle Lid-Staten — met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk — het formulier E 111 het bewijs van aanspraak op medische behandeling in een Lid-Staat van

de EG. In het Verenigd Koninkrijk is het voldoende het paspoort te tonen aan de nationale gezondheidsdienst. In de praktijk lopen de met deze communautaire regeling opgedane ervaringen sterk uiteen. Met name bij vakantiegangers heeft deze regeling, volgens welke het formulier E 111 in principe eerst aan de plaatselijke gezondheidsautoriteiten moet worden afgegeven om daar tegen een nationale verklaring te worden ingewisseld, tot schier onoverkomelijke moeilijkheden geleid (b.v. het dichtsbijzijnde kantoor van de gezondheidsdienst ligt soms meer dan 100 km verwijderd van het vakantieoord).

1. Is de Commissie op de hoogte van deze ernstige belemmering in het intracommunautaire ziekteverzekeringsstelsel?
2. Deelt de Commissie mijn opvatting dat de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en nr. 574/72 zodanig dienen te worden gewijzigd, dat het op medische behandeling rechtgevend formulier E 111 door de behandelende arts rechtstreeks als een nationale verklaring moet worden gehonoreerd, waarna het formulier dan door de arts ter verrekening aan de bevoegde plaatselijke gezondheidsdienst moet worden toegezonden?

(¹) PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

(²) PB nr. L 74 van 27. 3. 1972, blz. 1.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(27 oktober 1987)

De Commissie is niet bekend met enige belemmering in verband met de toekenning van een medische behandeling aan onderdanen van een Lid-Staat gedurende een tijdelijk verblijf in een andere Lid-Staat.

Communautaire onderdanen die tijdelijk in een andere Lid-Staat verblijven dienen dezelfde procedure te volgen als de onderdanen van die Lid-Staat om een medische behandeling te verkrijgen, ook al verschillen de procedures van Lid-Staat tot Lid-Staat.

De Commissie heeft reeds een aantal voorstellen onderzocht ter vereenvoudiging van de wijze waarop een medische behandeling in dringende gevallen kan worden verkregen, en zelfs gedacht aan vervanging van formulier E 111 door het paspoort of de nationale identiteitskaart. Aangezien deze voorstellen niet unaniem door de Lid-Staten zijn gesteund kon er geen enkele wijziging in de verordeningen worden aangebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 962/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/94)

Betreft: Situatie van de kermisexploitanten in het Europa van 1992

Welke specifieke maatregelen overweegt de Commissie om een werkelijk vrij verkeer van kermisexploitanten in geheel Europa tot stand te brengen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(12 oktober 1987)

De belemmeringen voor het vrije verkeer van kermisexploitanten ten gevolge van nationale kwalificatie-eisen zijn uit de weg geruimd door Richtlijn 75/368/EEG van 16 juni 1975 („diverse werkzaamheden”) (¹), die overgangsmaatregelen bevat onder andere voor „andere recreatieve activiteiten”, alsmede door Richtlijn 75/369/EEG van 16 juni 1975 („werkzaamheden die op ambulante wijze worden verricht”) (²), die overgangsmaatregelen bevat onder andere voor de genoemde activiteiten als deze op ambulante wijze worden verricht.

Andere, praktische problemen kunnen dit verkeer echter bemoeilijken. Derhalve bestuderen het Comité voor handel en distributie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de Groep van regeringsdeskundigen „Handel en Distributie” op het ogenblik alle problemen in verband met de gezamenlijke ambulante activiteiten.

(¹) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 22.

(²) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 963/87

van de heer Ernest Mühlen (PPE—L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/95)

Betreft: Koppeling van de communautaire hulp aan de veroordeling van geweld

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het door de Amerikaanse Senaat vastgestelde besluit waarbij de Amerikaanse hulp voor de landen van Zuid-Afrika wordt gekoppeld aan de veroordeling van politiek geweld?

2. Acht zij het niet wenselijk de Raad voor te stellen dit standpunt over te nemen om de landen, bewegingen, organisaties en groepen die het gebruik van geweld voorstaan, van de rechtstreekse communautaire hulp uit te sluiten?

Antwoord van de heer Natali

namens de Commissie

(22 oktober 1987)

1. Ja.

2. De Commissie is van mening dat de door het geachte Parlementslid voorgestelde maatregel totaal overbodig is. De ontwikkelingssteun (toegekend aan ontwikkelingslanden of Europese NGO's) wordt beheerd op grond van hetzij na onderhandelingen met de betrokken staten gesloten internationale overeenkomsten, hetzij door de Raad van de EEG

vastgestelde regels en is gericht op het bevorderen van de ontwikkeling in de zin van het welzijn van de bevolking. Ten aanzien van de positieve maatregelen ten behoeve van de slachtoffers van de apartheid in Zuid-Afrika is één van de voor de keuze van de te financieren projecten overeengekomen criteria dat die projecten de raciale integratie moeten bevorderen en dat ieder project of iedere organisatie met een gewelddadig karakter dient te worden uitgesloten. In verband hiermee wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 584/87 van mevrouw Lehideux ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 30 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 970/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/96)

Betreft: Stadsverval

In antwoord op onze schriftelijke vraag nr. 593/84 ⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat een studie naar de problematiek van het stadsverval eind 1984 zou worden voltooid. Vervolgens deelde de Commissie in antwoord op onze schriftelijke vraag nr. 978/86 ⁽²⁾ mede dat het eindrapport van deze studie in feite in de loop van januari 1987 zou worden voorgelegd. Kan de Commissie ons nu eindelijk in kennis stellen van de resultaten van deze studie en meedelen welk gevolg zij hieraan denkt te geven?

⁽¹⁾ PB nr. C 301 van 12. 11. 1984, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 45 van 23. 2. 1987, blz. 27.

Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie

(16 oktober 1987)

Het eindrapport van de studie waarnaar het geachte Parlementslid verwijst is onlangs aan de Commissie voorgelegd.

De Commissie zal de nodige maatregelen nemen om de resultaten daarvan te verspreiden.

De Commissie heeft reeds besloten in de ontwerp-verordening over de hervorming van de structuurfondsen (algemeen voorstel zoals bedoeld in artikel 130 D van het EEG-Verdrag) ⁽¹⁾ de Raad voor te stellen in de taken van de fondsen met een structurele strekking de problemen in verband met stedelijke gemeenschappen op te nemen.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 376 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 977/87

van mevrouw Jessica Larive (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juli 1987)

(88/C 42/97)

Betreft: Europese Richtlijn voor onderlinge erkenning van ingenieursdiploma's

1. Kan de Commissie mededelen in hoeverre de informatie aan vragensteller juist is dat de werkzaamheden met betrekking tot de goedkeuring van de ontwerprichtlijn voor de onderlinge erkenning van het ingenieursdiploma (Doc. COM(69) 334) stagneren?

2. Is het de Commissie bekend dat in de Europese Federatie van Nationale Ingenieursverenigingen Feani, waarbij 1 000 000 ingenieurs uit 20 landen in Europa (waaronder alle Lid-Statens van de Gemeenschap behalve Luxemburg) overeenstemming is bereikt over de criteria waaraan een Europese ingenieur moet voldoen en over de eisen voor het voeren van een titel Eur. Ing.?

3. Acht de Commissie het zinvol het akkoord in de Feani als uitgangspunt te gebruiken voor een nieuw in te dienen ontwerp voor een richtlijn voor erkenning van ingenieursdiploma's?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(5 oktober 1987)

1. De haalbaarheid van een richtlijn voor onderlinge erkenning van ingenieursdiploma's wordt momenteel besproken in de Raad. Vóór eind 1987 zal naar verwachting worden beslist of al dan niet wordt verder gewerkt aan een dergelijke richtlijn.

2. Ja. De Commissie volgt de werkzaamheden van de Europese Federatie van Nationale Ingenieursverenigingen (Feani) met belangstelling.

3. Totdat is beslist in beginsel verder te werken aan een richtlijn voor ingenieursdiploma's, kan de Commissie niets zeggen over de vorm die een dergelijke richtlijn zal krijgen. Het Feani-akkoord belichaamt een van een aantal mogelijke modellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 980/87

van mevrouw Barbara Castle (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/98)

Betreft: Welzijn van dieren

Kan de Commissie naar aanleiding van het antwoord op mijn vraag nr. 151/87 ⁽¹⁾ de volgende vragen beantwoorden:

- a) Wanneer zal het onderzoek van de Commissie naar het gedrag en de reactie op stress bij dieren tijdens het vervoer zijn afgerond?
- b) Waarom wacht de Commissie op de afronding van dit onderzoek om de dringend noodzakelijke inspectie in te stellen die toezicht uitoefent op de internationale handel in levende dieren en onderzoek instelt naar schendingen van de bestaande richtlijnen en gedragscodes, zoals gevraagd in het verslag Simmonds over het welzijn van dieren, vooral met het oog op de schendingen, zoals geschetst in de klacht die de in het VK gevestigde RSPCA in 1985 bij de Commissie heeft ingediend?
- c) Waarom acht de Commissie het nodig zich verder in onderzoek te verdiepen voordat zij een verordening voorstelt waarin 24 uur wordt vastgelegd als de absoluut maximale reistijd zonder water, rust en voedsel voor levende dieren?

(¹) PB nr. C 261 van 30. 9. 1987, blz. 55.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

- a) De lopende onderzoekcontracten zullen eind 1987 zijn afgerond.
- b) en c) De Commissie wenst niet vooruit te lopen op de resultaten van studies en onderzoekingen op dit gebied, die thans hun voltooiing naderen.

Mocht uit deze resultaten blijken dat verdere actie noodzakelijk is, dan zal de Commissie niet aarzelen om alle nodige maatregelen ter bescherming van dieren tijdens het vervoer te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 981/87

van de heer **Alfons Boesmans (S—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/99)

Betreft: De schending van mensenrechten in Ethiopië

Amnesty International heeft dossiers opgesteld waaruit blijkt dat politieke gevangenen daar nog steeds op een systematische wijze gemarteld worden door leden van de staatsveiligheid. Deze martelingen hebben tot doel van de gevangenen bekentenissen te verkrijgen dat ze tot de politieke oppositie

behoren of tot doel hen te dwingen hun mening of overtuiging op te geven.

Is de Europese Commissie op de hoogte van deze martelpraktijken, en zo ja, welke stappen werden reeds ondernomen bij de Ethiopische autoriteiten om deze verwerpelijke praktijken stop te zetten?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

De Commissie streeft er voortdurend naar op de hoogte te blijven van de toestand wat betreft de mensenrechten, hoewel het vaak moeilijk is te weten te komen of de beschikbare informatie juist en nauwkeurig is.

De Commissie hecht het allergrootste belang aan de bescherming van de fundamentele rechten en zij houdt daar in de uitoefening van haar functies rekening mee bij het nastreven van de doelstellingen van de Europese Gemeenschappen.

De Commissie kiest de meest passende wijze om de aandacht van een regering te vestigen op de situatie van de mensenrechten in het betrokken land. Zij is van mening dat het door haar te behalen resultaat vaak afhankelijk is van de discretie van haar optreden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1012/87

van de heer **Joachim Dalsass (PPE—I)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/100)

Betreft: Bouw van basisspoorwegtunnel onder de Brennerpas — Onderhandelingen met Oostenrijk

Kan de Commissie, ervan uitgaande dat alle betrokken landen de noodzaak erkennen van de bouw van een spoorwegtunnel onder de Brennerpas, ten einde enerzijds het spoorwegverkeer te verbeteren en te bespoedigen en anderzijds meer rekening te houden met de bescherming van het milieu, alsmede gezien het feit dat aan deze vereisten het beste kan worden voldaan door de bouw van een basistunnel, zoals algemeen wordt aanvaard en dat de Oostenrijkse regering er bijzonder belang bij heeft dit project te verwezenlijken, aangezien het district Tirol het meest onder de huidige toestand heeft te lijden, mededelen welke stappen zij reeds heeft ondernomen of denkt te ondernemen om de verwezenlijking van dit project te bespoedigen en of zij reeds officiële onderhandelingen ter zake met de Oostenrijkse regering heeft aangeknoopt, temeer daar met name Oostenrijk, maar ook Italië en de Bondsrepubliek Duitsland bij de bouw van deze basistunnel onder de Brennerpas belang hebben, en zo niet, wanneer zij deze onderhandelingen zal openen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(8 oktober 1987)

Bij Verordening (EEG) nr. 4059/86 van de Raad van 22 december 1986 betreffende het verlenen van financiële bijstand voor vervoersinfrastructuurprojecten ⁽¹⁾ heeft de Commissie financiële steun toegekend voor een studie en voorbereidende werkzaamheden ter verbetering van de Brennerpas tussen de Bondsrepubliek Duitsland en Italië via Oostenrijk.

Aangezien het resultaat van deze studie nog niet bekend is, is de Commissie niet in staat haar standpunt te bepalen ten aanzien van op een later tijdstip eventueel te nemen concrete maatregelen.

Voor zover deze maatregelen financiële betalingsverplichtingen van de zijde van de Gemeenschap impliceren, zijn zij enerzijds afhankelijk van de beschikbaarheid van begrotingsmiddelen en anderzijds van een basisbesluit van de Raad. In dit verband zij herinnerd aan het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende het verlenen van financiële bijstand in het kader van een vervoersinfrastructuurprogramma op middellange termijn ⁽²⁾ dat nog niet door de Raad is goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 24.

⁽²⁾ Doc. COM(86) 340 van 23. 9. 1986, PB nr. C 328 van 22. 12. 1986, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1013/87

van de heer Carlos Robles Piquer (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/101)

Betreft: Internationale overeenkomst over wetenschappelijke journalistiek

In een recente internationale overeenkomst over samenwerking in het kader van de wetenschappelijke journalistiek, wordt het legitieme streven van de media inzake de ontwikkeling van dit belangrijke facet van de journalistiek aan de orde gesteld.

De daartoe opgerichte journalistieke vereniging beoogt de door haar erkende nieuwsmedia het nodige voor verspreiding bestemde informatiemateriaal te verstrekken.

Kan de Commissie in dit verband, en gezien het groeiende belang van een passende wetenschappelijke en technische voorlichting van de burgers, meedelen welke van haar afhankelijke publikaties regelmatig wetenschappelijke en technische informatie verstrekken?

Acht de Commissie het voorts wenselijk dat de Europese Gemeenschap via de diverse gespecialiseerde publikaties zich

bij deze internationale vereniging aansluit, zowel om te profiteren van de informatie op het gebied van wetenschap en onderzoek als om zelf met ideeën in initiatieven te komen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(14 oktober 1987)

De Commissie verspreidt per jaar 600 tot 700 publikaties waarin verslag wordt uitgebracht van de resultaten van haar wetenschappelijke en technische werkzaamheden. Bijzonderheden van deze publikaties verschijnen in het wetenschappelijke en technische tijdschrift van de Commissie Euro-abstracts en zijn opgenomen in de EABS-database.

De Commissie wil graag met belanghebbenden overleggen op welke wijze de toegang van wetenschappelijke journalisten tot dit materiaal kan worden verbeterd.

De Commissie neemt aan dat het geachte Parlements lid verwijst naar de Europese Unie van Verenigingen van Wetenschappelijke Journalisten waarmee de Commissie nauwe banden heeft. Deze vereniging werd in 1972 op initiatief van de Commissie opgericht.

De Commissie is vanzelfsprekend bereid nauwe contacten met deze vereniging te onderhouden en zal alles in het werk stellen om de doorstroming van informatie over communautaire O, O & T-werkzaamheden naar de vakpers en de algemene pers te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1019/87

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1987)

(88/C 42/102)

Betreft: Vangst van onvolgroeide vis

Blijkens eensluidende getuigenissen leggen Spaanse vissers zich toe op de vangst van onvolgroeide vis, hetgeen in strijd is met de communautaire verordeningen.

De Bretonse beroepsvissers stellen een vermindering van de visreserve vast, waardoor zij gedwongen zijn hun activiteiten naar moeilijker en dus gevaarlijker gronden te verplaatsen.

Zijn tijdens de inspecties dezelfde feiten geconstateerd? Overweegt de Commissie maatregelen om aan deze praktijken een einde te maken?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(2 oktober 1987)

Bij de inspecties van de Commissie is inderdaad gebleken dat in verscheidene Lid-Statens inbreuk wordt gemaakt op de

communautaire technische maatregelen betreffende de maaswijdte en de minimumgrootte, waarmee wordt beoogd slechts de vangst van volwassen vis mogelijk te maken.

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid en heeft deze schendingen van de communautaire voorschriften gesignaleerd, met name in haar verslag aan de Raad van 9 juni 1986 betreffende de toepassing van het gemeenschappelijke visserijbeleid. Zij heeft bij de Lid-Staten alle haar ter beschikking staande middelen aangewend, en zal dit ook in de toekomst blijven doen, om te bereiken dat bovengenoemde regels overal in de Gemeenschap volledig en uniform worden toegepast; hiertoe heeft zij ook de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1031/87

van de heer Jochen van Aerssen (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 42/103)

Betreft: 00-koolzaad

Uit recent wetenschappelijk onderzoek blijkt steeds duidelijker dat de onlangs geteelde 00-koolzaadsoort zeer schadelijk is voor in het wild levende dieren. De nieuwe koolzaadsoort, die de dieren kennelijk goed smaakt, leidt tot een eiwitshock of tot chronische aandoeningen.

Kan de Commissie, gezien het plan om tot 1990 uitsluitend deze nieuwe koolzaadsoort in de EG te verbouwen en te subsidiëren, mededelen of zij op de hoogte is van bedoelde schade en of overwogen wordt hoe deze tot dusver kennelijk onderschatte schade beperkt kan worden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1184/87

van de heer Gerhard Schmid (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/104)

Betreft: Wildsterfte door 00-koolzaad

1. Is het de Commissie bekend dat volgens mededelingen van jagersverenigingen en landbouwkundigen het hazen- en reënbestand groot gevaar loopt — deze dieren consumeren namelijk teveel 00-koolzaad omdat deze plant geen bittere smaak meer heeft;

2. Deelt de Commissie deze bezorgdheid;

3. Is zij bereid haar plan om na 1990 alleen nog de verbouw van 00-koolzaad te subsidiëren, nader te bezien?

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1031/87 en nr. 1184/87 (22 oktober 1987)

De Commissie moge de geachte Parlementsleden verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vragen nr. 2543/86 van de heer Mertens en nr. 2634/86 van de heer Zarges ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 23 van 28. 1. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1041/87

van mevrouw Jacqueline Thome-Patenôtre (RDE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)

(88/C 42/105)

Betreft: Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

Uit hoofde van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsverdragen van 22 januari 1972, 28 mei 1979 en 12 juni 1985 hebben de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap zich verplicht het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 27 september 1968, uit te breiden tot Denemarken, Spanje, Griekenland, Ierland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk.

Kan de Commissie de stand van zaken aangeven wat betreft de nakoming van deze verplichting?

Antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(6 oktober 1987)

1. Het Verdrag van 9 oktober 1978 moet nog slechts door Ierland worden geratificeerd.

Het Verdrag van 25 oktober 1982 is geratificeerd door Nederland, Frankrijk, Luxemburg, Italië, België en Denemarken.

Ingevolge artikel 15 kan het eerst in werking treden na ratificatie door Griekenland en de Bondsrepubliek Duitsland.

De onderhandelingen met Spanje en Portugal met het oog op de sluiting van een gelijksoortig verdrag moeten spoedig een aanvang nemen, opdat de ondertekening zo mogelijk begin 1988 zou kunnen plaatsvinden.

2. De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlements lid op de resolutie ⁽¹⁾ die op 25 mei 1987 door de Raad en de ministers van Justitie, in het kader van de Raad bijeen, is aangenomen en waarin met name wordt bekle-

toond „dat . . . de toepassing van het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 en van het Protocol van 3 juni 1971 spoedig tot de gehele Gemeenschap dient te worden uitgebreid . . .”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1050/87

van de heer Stephen Hughes (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1987)
(88/C 42/106)

Betreft: Bezoeken van het personeel van de Commissie aan Noord-Oost-Engeland

Kan de Commissie mededelen op welke data, tijdstippen en plaatsen Commissieleden of hogere ambtenaren van de Commissie de noordoostelijke regio van het Verenigd Koninkrijk hebben bezocht?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(12 oktober 1987)

De Commissie houdt niet systematisch boek van de bezoeken van haar leden aan de verschillende regio's van de Gemeenschap. In het algemeen is de Commissie er echter wel attent op, de leden van het Europese Parlement kennis te geven van voorgenomen bezoeken van Commissieleden aan hun kiesdistricten. Het zou beheer technisch noch praktisch uitvoerbaar zijn, dergelijke schikkingen ook voor bezoeken van ambtenaren van de Commissie te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1090/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)
(88/C 42/107)

Betreft: Opstelling van reservelijsten voor de aanwerving van ambtenaren bij de Commissie

In een brief van de afdeling aanwerving (ref. IX.A.4.-FFV3-B) werd één van de geslaagden voor vergelijkend onderzoek COM/C/407 meegedeeld dat de namen in alfabetische volgorde op de reservelijst worden vermeld en niet op basis van de behaalde resultaten.

Aangezien de naam van de persoon in kwestie met de letter V begint, zijn diens kansen om aangenomen te worden vermindert.

Acht de Commissie dit een normale gang van zaken? Zou capaciteit geen billijker criterium zijn?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(12 oktober 1987)

De juryleden van vergelijkende onderzoeken die de reservelijsten met de namen van de voor de examens geslaagde kandidaten opstellen, delen deze in hetzij per groep naar verdienste, hetzij in een enkele groep, zulks naar gelang van de globale waarde van de geslaagde kandidaten.

Binnen elk van deze gelijkwaardige groepen wordt de naam van elke geslaagde in alfabetische volgorde opgenomen. De Commissie is niet van oordeel dat deze methode bepaalde geslaagden kan benadelen, omdat de diensten bij de aanwerving binnen deze homogene groepen hun keuze maken naar gelang van de overeenstemming van het profiel van de geslaagde met de specifieke te vervullen functie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1111/87

van de heer Pol Marck (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)
(88/C 42/108)

Betreft: Verbod van commercialisatie van tomaten cat. II in Frankrijk

Op 26 juni heeft de Franse minister van Landbouw een besluit genomen waarbij de commercialisatie van tomaten cat. II wordt verboden.

1. Is de EG-Commissie op de hoogte van dit besluit?
2. Is de EG-Commissie van oordeel dat een dergelijk éénzijdig besluit beantwoordt aan het EG-Verdrag en aan het vrij verkeer van goederen?
3. Wat zal de EG-Commissie doen om de toestand te regulariseren?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(28 oktober 1987)

1. De Commissie is op de hoogte van het door het geachte Parlementslid bedoelde besluit.

2. Bij het interministeriële besluit in kwestie van 26 juni 1987 heeft Frankrijk een binnen het kader van de bedrijfsorganisatie voor groenten en fruit (Interfel) gesloten overeenkomst betreffende de kwaliteit van tomaten die rechtstreeks naar de consument gaan, tot de gehele handel uitgebreid. Met deze maatregel is het op het gehele Franse grondgebied en in alle stadia vanaf de productie verboden tomaten van klasse II in het algemeen alsmede ronde tomaten kleiner dan 47 mm van alle kwaliteitsklassen in de handel te brengen.

De nationale maatregelen wijken af van het communautaire stelsel van kwaliteitsnormen voor tomaten, dat een uitputtend karakter heeft. Derhalve is de Commissie van mening dat de maatregelen tot uitbreiding van deze binnen de bedrijfsorganisatie gesloten overeenkomst onverenigbaar zijn met de ter zake geldende communautaire normen. Aangezien tomaten van klasse II een belangrijk deel van de betrokken markt vormen, is de Commissie bovendien van mening dat het verbod in kwestie, voor zover het voor uit andere Lid-Staten ingevoerde produkten geldt, in strijd is met het in artikel 30 van het EEG-Verdrag neergelegde beginsel van het vrije verkeer van goederen.

3. De Commissie onderwerpt het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde vraagstuk momenteel aan een grondig onderzoek in het kader van de bevoegdheden die haar zijn verleend bij de artikelen 155 en 169 van het EEG-Verdrag, betreffende respectievelijk het initiatiefrecht op wetgevend gebied en de bevoegdheid om de procedure tot vaststelling van het in gebreke blijven van een Lid-Staat in te leiden. Zij zal niet nalaten in deze zaak alle nodige initiatieven te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1113/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/109)

Betreft: Boter uit Oost-Duitsland

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft genomen en wanneer om ervoor te zorgen dat de procedures waarop zij doelt in mondelinge vraag H-135/87⁽¹⁾ betreffende het verbod om in de Duitse Democratische Republiek geproduceerde boter op te slaan in de Bondsrepubliek Duitsland, correct worden toegepast en door wie?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 352 (juni 1987).

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

De communautaire wetgeving bepaalt dat boter die wordt aangekocht door de interventiebureaus aan de volgende eisen moet voldoen:

- zij moet in de Gemeenschap zijn geproduceerd (artikel 6, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad, PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13);
- zij moet door een officieel erkend bedrijf zijn geproduceerd (artikel 1, lid 1, sub a), van Verordening (EEG) nr. 985/68 van de Raad, PB nr. L 169, van 18. 7. 1968, blz. 1);
- voorts wordt door het Duitse interventiebureau alleen „Markenbutter” aangekocht (artikel 1, lid 3, sub b), derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 985/68).

Bovendien kopen de interventiebureaus de hun aangeboden boter slechts aan als:

- een kwaliteitscontrole is uitgevoerd op een monster van de boter (artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 685/69 van de Commissie, PB nr. L 90 van 15. 4. 1969, blz. 12);
- de boter voldoet aan de houdbaarheidseisen (artikel 2, lid 2, sub a), artikel 3 en artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 685/69);
- de boter vervaardigd is in de periode van 14 dagen vóór de dag van inslag in het koelhuis dat aangewezen is door het interventiebureau (artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 685/69 van de Commissie);
- op de verpakking de gegevens vermeld zijn die de fabriek, de datum van vervaardiging, de datum van opslag, het nummer van de levering en van de verpakkingseenheid aanduiden (artikel 5, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 685/69).

De Commissie zijn geen gevallen bekend waarbij de nationale overheden deze reglementering niet zouden hebben toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1116/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/110)

Betreft: Hof van Justitie

Kan de Commissie mededelen hoeveel zaken bij het Hof van Justitie de afgelopen vijf jaar in de Ierse taal zijn behandeld?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(14 oktober 1987)

Volgens de door het Hof van Justitie verstrekte inlichtingen is de Ierse taal tot dusver in geen enkele procedure voor het Hof bezigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1120/87

van de heer Frederick Tuckman (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/111)

Betreft: Door de Commissie georganiseerde algemeen vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van personeel

In de gids voor kandidaten die deelnemen aan algemene vergelijkende onderzoeken, gepubliceerd in het Publikatie-

blad van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ (Engelse uitgave) staat op bladzijde 13 te lezen dat beroepservaring alleen wordt meegeteld vanaf het tijdstip waarop de kandidaat het vereiste onderwijsniveau heeft bereikt. Zo zal bij algemene vergelijkende onderzoeken voor de categorie „A”, waarvoor een universitaire opleiding is vereist, ervaring, voor zover de instellingen zijn betroffen, alleen worden meegeteld vanaf het tijdstip waarop de graad werd verkregen.

1. Waarom is dit een vereiste?
2. Waarom is ervaring verkregen voor het verkrijgen van een graad minder waardevol dan ervaring die is opgedaan nadat het betreffende examen is afgelegd?
3. Is dit geen onnodig restrictieve bepaling die noch de burgers of de Commissie enig voordeel biedt?

Kan de Commissie in haar antwoord de reden voor deze eis uiteenzetten en niet alleen volstaan met de opmerking dat zo nu eenmaal is besloten?

⁽¹⁾ PB nr. C 164 van 23 juni 1987, blz. 12.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

Gezien de moeilijkheid van het vergelijken van functie-omschrijvingen in 12 Lid-Statens wordt het, ten einde te verzekeren dat de beroepservaring van de sollicitant van het vereiste niveau is, noodzakelijk geacht een academische graad als uitgangspunt te nemen vanaf hetwelk deze ervaring wordt beoordeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1123/87

van de heer Gerardo Gaibisso (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/112)

Betreft: Uitsluiting van de provincies Latina, Rieti en Rome van de maatregelen van de EEG

Volgens persberichten zouden de provincies Latina, Rieti en Rome zijn uitgesloten van de maatregelen van de EEG ten behoeve van de in moeilijkheden verkerende streken, aangezien op grond van de statistieken de economische groei en de werkgelegenheid aldaar boven het nationale gemiddelde zouden liggen.

Kan de Commissie mededelen of dit inderdaad waar is en op welke reële gegevens een dergelijke ernstige beslissing zou zijn gebaseerd?

Is de Commissie bovendien niet van mening dat er een strikt onderzoek naar de reële situatie moet worden verricht, waarvoor niet alleen op statistieken kan worden afgestaan, die dikwijls meer het resultaat zijn van de fantasie dan van zorgvuldige verificaties?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(10 november 1987)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat er in het kader van de hervorming van de Fondsen nog geen enkel besluit is genomen betreffende het voor structurele maatregelen in aanmerking komen van regio's met een ontwikkelingsachterstand en regio's waarin industriële omschakeling plaatsvindt.

In het voorstel dat het voorstel voor een verordening dat de Commissie bij de Raad indiende ⁽¹⁾, begeleidt, staat vermeld dat de „met de eerste doelstelling van de Commissie beoogde regio's met een ontwikkelingsachterstand die zijn met een in koopkrachtpariteit uitgedrukt BBP per inwoner op administratief niveau NUTS II van minder dan 75% van het gemiddelde in de Gemeenschap”. De achteruitgaande industriële regio's die voor hun omschakeling steun van de Gemeenschap kunnen ontvangen, hebben als kenmerken een hoge werkloosheid en ernstige industriële problemen.”

Onmiddellijk na de goedkeuring van het voorstel voor een verordening door de Raad zal de Commissie de lijst van de beoogde regio's vaststellen. De Commissie is er zich van bewust dat zulks moet berusten op een nauwkeurige verificatie van de werkelijke situatie die met name moet zijn gebaseerd op het opmaken van betrouwbare statistieken voor de gezamenlijke regio's van de Gemeenschap, waarmee een begin moet worden gemaakt.

De Commissie wijst er tenslotte op dat de doelstellingen van inhaalmaatregelen voor de regio's met een ontwikkelingsachterstand en omschakeling van de achteruitgaande industriële regio's slechts twee van de vijf prioritaire doelstellingen van de te verwezenlijken structurele actie van de Gemeenschap zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 376.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1140/87

van de heer Horst Langes (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/113)

Betreft: Contracten die door de EG werden gesloten in de jaren 1983—1986 over communautair onderzoek in samenwerking met universiteiten en industriële ondernemingen in de Bondsrepubliek Duitsland

Volgens mededelingen van de heer Jean-Pierre Contzen, adjunct-directeur-generaal van het Directoraat-generaal „Wetenschap, onderzoek en ontwikkeling”, heeft de Gemeenschap in de periode van 1983 tot 1986 voor een bedrag van 163 miljoen Ecu contracten afgesloten over communautair onderzoek in samenwerking met universiteiten en industriële ondernemingen in de Duitse Bondsrepubliek. Kan de Commissie mededelen:

1. Hoe de middelen over de Bondsrepubliek werden verdeeld?

2. Welke universiteiten en industriële ondernemingen een prioritair aandeel hadden in het onderzoek en welke projecten daarbij werden uitgevoerd?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(19 oktober 1987)

Het door het geachte Parlementslid in zijn vraag vermelde bedrag van 163 miljoen Ecu aan communautaire middelen voor onderzoek omvat de uitgaven voor de in de periode 1983—1986 door het Directoraat-generaal „Wetenschappen, Onderzoek en Ontwikkeling, Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek” gesloten onderzoekscontracten. Dit bedrag omvat niet de uitgaven voor de Programma's ESPRIT, RACE en Landbouwonderzoek en voor demonstratieprojecten op het gebied van energie. De onderzoekscontracten die zijn gesloten hebben betrekking op projecten van universiteiten en industriële ondernemingen, openbare onderzoeksinstituten, stichtingen en verenigingen en omvatten ook contracten met deskundigen.

Op basis van de geografische spreiding van de onderzoeksprojecten is de procentuele verdeling van de middelen ongeveer als volgt:

- Beieren: 45 %,
- Baden-Württemberg: 20 %,
- Noordrijn-Westfalen: 19 %,
- Hessen: 6 %,
- Nedersaksen: 5 %,
- Overige deelstaten minder dan: 1 %.

Ten aanzien van deze cijfers dient er rekening mee te worden gehouden dat circa de helft van de middelen naar projecten op het gebied van kernfusieonderzoek in Beieren, Baden-Württemberg en Noordrijn-Westfalen gaat. Een lijst van de in de periode 1983—1986 met Duitse universiteiten en industriële ondernemingen gesloten onderzoekscontracten, met vermelding van de benamingen van de projecten, wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1145/87

van de heer Michelangelo Ciancaglini (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/114)

Betreft: Prioriteit voor steunmaatregelen in de Mezzogiorno

Uit berichten in de pers blijkt dat de Commissie op het punt staat de criteria te wijzigen voor financiële steun voor de regio's in de Mezzogiorno te wijzigen. In dat verband zouden de provincies van Aquila en Teramo bij steunmaatregelen de voorrang verliezen en de provincies van Chieti en Pescara zullen minder gebruik kunnen maken van de communautaire maatregelen. Dit slechte nieuws heeft een grote ontevredenheid veroorzaakt bij de bevolking en haar bestuurders en

diepe bezorgdheid gewekt bij de vraagsteller. De regio Abruzzo kan het wat haar ontwikkeling betreft niet stellen zonder de hulp van de Gemeenschap en geen enkele bestaande bureaucratische parameter kan haar uitsluiten van de benadeelde regio's. Alle interne streken behoren tot de meest achtergebleven gebieden van het land en het werkloosheidscijfer is er zeer hoog. Kan de Commissie derhalve mededelen wat de reden is van de berichten die, indien zij op waarheid berusten, aanleiding zouden moeten zijn tot een onmiddellijke annulering van de besluiten die ze hebben veroorzaakt?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(23 oktober 1987)

De Commissie wijst er het geachte Parlementslid op dat in het kader van de hervorming van de structuurfondsen nog geen enkele beslissing genomen is ten aanzien van de mate waarin regio's welke een achterstand in ontwikkeling en/of problemen met omschakeling van de industrie kennen, van structuursteun kunnen profiteren.

Zodra het voorstel voor een verordening dat zojuist door de Commissie bij de Raad is ingediend ⁽¹⁾ door deze is goedgekeurd zal de Commissie de lijst opmaken van de regio's waarop de beide bovengenoemde kenmerken van toepassing zijn.

Tenslotte wijst de Commissie erop dat deze beide doelstellingen vergezeld gaan van drie andere prioriteiten welke in de toekomst eveneens de structurele maatregelen welke door de Gemeenschap worden genomen mede zullen bepalen:

- de bestrijding van de langdurige werkloosheid;
- de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces;
- de aanpassing van de landbouwstructuur en de ontwikkeling van het platteland.

⁽¹⁾ Doc. (COM)376 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1148/87

van mevrouw Nicole Fontaine en de heer Jacques Mallet
(PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/115)

Betreft: Vrij verkeer van cultuurgoederen

De in recente jaren door de Commissie voorgestelde uitbreiding van de communautaire maatregelen in de culturele sector moet worden gericht op vier hoofdlijnen, en met name het vrije verkeer van cultuurgoederen.

Heden ten dage echter vormen de grenzen nog al te dikwijls een belemmering voor de doorgang van kunstwerken of van werkinstrumenten van kunstenaars. Inderdaad, de formaliteiten waaraan nog steeds moet worden voldaan (storting van een waarborgsom, afgifte van een foto van elk kunstwerk, . . .) vormen een bron van moeilijkheden, en

kosten en veroorzaken een groot tijdverlies ingevolge allerlei démarches en lang oponthoud aan de grens.

Is de Commissie niet van mening dat indien het vrije verkeer in werkelijkheid zou worden toegepast op kunstenaars en hun werken, zulks een grote culturele opbloei in de Gemeenschap teweeg zal brengen en bij de jonge kunstenaars grote verwachtingen zal wekken?

Of het nu gaat om de belangen van de kunstenaars of om de uitstraling van de nationale culturen, urgent is dat onderzoek wordt verricht naar de zeer ontmoedigende procedures die worden toegepast door de douanediensdiensten en die de uitwisselingen op artistiek gebied tussen de landen van de Europese Gemeenschap aanzienlijk bemoeilijken.

Kan de Commissie mededelen in welk stadium zich haar voorstel voor een verordening van de Raad bevindt houdende een regeling van het verkeer in de Gemeenschap voor goederen die door een Lid-Staat worden verzonden met het oog op een tijdelijk gebruik in een andere Lid-Staat?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(13 oktober 1987)

De Commissie kan niet anders dan het standpunt van de geachte Parlementsleden ondersteunen volgens hetwelk het vrije verkeer van kunstenaars, hun werkinstrumenten en hun werken de culturele opbloei van de Gemeenschap zou bevorderen.

Zoals de Commissie dit in haar Witboek over de voltooiing van de interne markt van juni 1985 ⁽¹⁾ heeft geconstateerd, worden voor de controles aan de binnengrenzen van goederen en personen met name redenen van fiscale, commerciële, economische, statistische en politieke aard als argument aangevoerd.

De volledige afschaffing van deze controles hangt derhalve af van de geleidelijke aanneming van de 300 voorstellen van het Witboek, waarin hetzij de totale afschaffing van de oorzaken die tot grens-controles leiden, hetzij het opzetten van alternatieve wegen en middelen ter waarborging van vergelijkbare beschermingsniveau's wordt beoogd. Op dit gebied is door de Commissie een zeer belangrijke stap gezet doordat zij de Raad haar voorstellen op het gebied van de belastingen heeft voorgelegd.

Bovendien onderhoudt de Commissie betrekkingen met de beroepsgroepen die te maken hebben met het handelsverkeer in kunstwerken, ten einde op basis van de artikelen 30 en volgende van het EEG-Verdrag de ongerechtvaardigde belemmeringen van het verkeer van deze werken tussen de Lid-Staten op te heffen.

Het voorstel voor een verordening tot instelling van een regeling voor intracommunautair verkeer van goederen die uit een Lid-Staat worden verzonden om tijdelijk te worden gebruikt in één of meer andere Lid-Staten is op 19 december 1983 aangenomen als Verordening (EEG) nr. 3/84 van de Raad ⁽²⁾. De Commissie heeft de toepassingsmodaliteiten van deze regeling aangenomen bij Verordening (EEG) nr. 2364/84 van 31 juli 1984 ⁽³⁾. De Commissie zal de Raad binnenkort op basis van door de Lid-Staten verschaft gegevens een verslag voorleggen betreffende de ervaringen

die sedert de toepassing van deze regeling op 1 juli 1985 zijn opgedaan, alsmede een voorstel dat met name gericht is op uitbreiding van het toepassingsgebied daarvan.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

⁽²⁾ PB nr. L 2 van 4. 1. 1984.

⁽³⁾ Doc. PB nr. L 222 van 20. 8. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1150/87

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/116)

Betreft: Recht van verblijf in Frankrijk van onderdanen van andere Lid-Staten

Een gepensioneerde Belgische onderdaan, voornemens om zich in Frankrijk te vestigen, heeft alvorens de Franse autoriteiten hem daarvoor toestemming verleenden een visum voor vestiging moeten aanvragen bij het Franse consulaat dat heeft geëist dat aan de volgende formaliteiten werd voldaan, namelijk overlegging van:

1. een certificaat betreffende het eigendom of de huur van een woning hetgeen in geval van een huurwoning betekent dat terstond een huur moet worden betaald voor een woning die pas enkele maanden later kan worden betrokken,
2. een attest van goede levenswijze en zeden,
3. een certificaat betreffende het inkomen,
4. een medisch attest waaruit blijkt dat de betrokkene aan geen enkele ziekte of lichamelijke handicap lijdt.

Dit laatste punt betekent dat iemand die bij voorbeeld hartklachten of een maagzweer heeft, aan kanker lijdt of gehandicapt is, zich niet in Frankrijk kan vestigen omdat de medicus een dergelijk attest niet kan afgeven. Hoe valt dit te rijmen met de medische zwijgplicht?

Wanneer al deze certificaten en attesten bij het consulaat zijn ingediend wordt de vergunning tot vestiging drie à vier maanden later afgegeven en hebben alle démarches bij elkaar ongeveer zes maanden in beslag genomen.

Kan de Commissie mededelen of deze procedure door alle Lid-Staten wordt gevolgd, met name door België?

Hoe beoordeelt de Commissie deze eisen, met name wat betreft het medisch attest en de termijnen en is zij van opvatting dat deze in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Verdragen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(9 oktober 1987)

Het Gemeenschapsrecht voorziet in het huidige stadium alleen in een verblijfsrecht voor gepensioneerden in de Lid-Staat waar zij, al dan niet in loondienst, werkzaam zijn geweest. Degenen op wie de vraag kennelijk slaat en die zich

na hun pensionering in een andere Lid-Staat willen vestigen, kunnen ter zake geen beroep doen op het Gemeenschapsrecht.

Het verblijfsrecht voor deze personen, alsmede de desbetreffende voorwaarden en procedures vallen dus volledig onder het nationale recht.

Om in deze leemte te voorzien, heeft de Commissie in 1979 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn inzake het verblijfsrecht van onderdanen van de Lid-Staten op het grondgebied van een andere Lid-Staat ⁽¹⁾. Ondanks aandringen van de Commissie is dit voorstel nog steeds niet door de Raad aangenomen. Bij aanneming van het voorstel krijgen personen zoals die waarop de vraag betrekking heeft een verblijfsrecht in de Lid-Staat van hun keuze; de verblijfskaart kan dan in het land van ontvangst worden aangevraagd. De Commissie zou er evenwel op willen wijzen dat het huidige voorstel inhoudt dat het land van ontvangst documenten vraagt waaruit blijkt dat de betrokkene en zijn familieleden over voldoende eigen, of door een passende garantie gedekte, middelen beschikken om gedurende hun verblijf in hun onderhoud te voorzien; het land van ontvangst kan de verlening van het verblijfsrecht ook afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de betrokkenen over een als normaal te beschouwen woning beschikken. Voorts is in het voorstel voor een richtlijn bepaald dat de Lid-Staten zich het recht kunnen voorbehouden het verblijfsrecht te weigeren om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid. De Commissie beschikt niet over volledige inlichtingen over de in de nationale wettelijke regelingen van alle Lid-Staten vervatte voorwaarden en procedures met betrekking tot het verblijfsrecht van de onderdanen van de Gemeenschap, die ter zake geen beroep op het Gemeenschapsrecht kunnen doen. In België is deze aangelegenheid geregeld bij de artikelen 62—69 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad van 27. 10. 1981): de onderdanen van de Gemeenschap die ter zake geen beroep kunnen doen op het Gemeenschapsrecht kunnen na binnenkomst in België een verblijfskaart aanvragen; deze wordt hun verstrekt indien zij bewijzen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken, tenzij het verzoek wordt afgewezen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid.

⁽¹⁾ PB nr. C 207 van 17. 8. 1979, blz. 14; wijziging PB nr. C 188 van 25. 7. 1980, blz. 7; wijziging PB nr. C 292 van 11. 11. 1980, blz. 3; wijziging PB nr. C 171 van 10. 7. 1985, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1162/87

van de heer Peter Price (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/117)

Betreft: Gevolgen van regelgeving voor de begroting

Mag ik, gezien het zeer algemeen gestelde antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2994/86 ⁽¹⁾, conclude-

ren dat de specifieke antwoorden op mijn vragen luiden: „In geen enkele”, resp. „niet van toepassing”?

⁽¹⁾ Zie blz. 6 van dit Publikatieblad.

Antwoord van de heer Christophersen namens de Commissie

(19 oktober 1987)

De Commissie handhaaft haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2994/86 van het geachte Parlementslid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1172/87

van de heer James Ford (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1987)

(88/C 42/118)

Betreft: Voedselhulp aan Mozambique en Midden-Somali

Kan de Commissie, gezien het chronische voedseltekort in Mozambique en de hongersnood die op dit ogenblik heerst in Midden-Somali na de recente droogte, mededelen of zij voornemens is korte-termijn-noodhulp te verstrekken uit de communautaire voedselvoorraden om verlichting in deze beide situaties te brengen?

Antwoord van de heer Natali namens de Commissie

(6 oktober 1987)

Mozambique ontvangt vanaf 1983 op grote schaal uitzonderlijke voedsel- en spoedhulp. In 1987 werd besloten tot verlening van voedselhulp aan Mozambique in de vorm van in totaal 133 000 ton granen, 1 590 ton magere melkpoeder, 1 500 ton plantaardige olie en ongeveer 6 500 ton bonen; deze voedselhulp wordt toegezonden aan zowel de overheid als internationale en niet-gouvernementele organisaties. Voorts werd nog voor 5 650 000 Ecu spoedhulp verstrekt voor geneesmiddelen, de aankoop van kleding, zaden, verbetering van de watervoorziening enz.

Wat Somalië betreft, is het gedeelte van de bevolking dat door de droogte wordt getroffen veel kleiner; ook is er in dit land geen algehele noodsituatie. Aan de door de droogte getroffen nomaden in het centrum/westen van het land, die op ongeveer 300 000 tot 500 000 mensen worden geschat, werd voornamelijk hulp geboden door het Wereldvoedselprogramma.

De EEG leverde een bijdrage door de kosten van het binnenlands vervoer en de voedselverdeling voor haar rekening te nemen en 2 000 ton tarwemeel, 250 ton butteroil en 280 ton magere melkpoeder te verstrekken. Er werd besloten

tot twee spoedhulpacties: één, ten bedrage van 235 000 Ecu, voor de aankoop van waterpompen voor het getroffen gebied en één, ten bedrage van 110 000 Ecu, voor verdere voedselaankopen, vervoer en herstelwerkzaamheden aan ziekenhuizen, medische centra enz.

De Commissie zal de situatie in beide landen zeer zorgvuldig blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1217/87
van de heer Robert Delorozoy (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 november 1987)
(88/C 42/119)

Betreft: Voedselhulp aan Ethiopië

De voedselhulp aan de Ethiopische bevolking met name uit de Gemeenschap heeft tot heftige polemieken geleid. Geschreven werd dat „2 miljard dollar aan hulp alleen tot gevolg hebben gehad dat de stabiliteit en het voortbestaan van een marxistisch-leninistische dictatuur werd verzekerd”.

Er wordt tevens op gewezen dat de geconstateerde nood het gevolg is van de willekeurige gedwongen verhuizing door de regering van duizenden mensen onder onaanvaardbare omstandigheden.

Niettemin hebben de internationale organisaties en de westerse regeringen gemeend de hulp niet te moeten onderbreken om de duizenden mannen, vrouwen, kinderen en zieken niet aan hun ellendige lot over te laten.

Gezien dit alles dient echter alles in het werk te worden gesteld om te verzekeren dat de verleende hulp ook ten goede komt aan mensen waarvoor zij is bestemd.

Welke maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat de hulp onderweg verdwijnt; welke controle is ingesteld om te verzekeren dat deze steun effectief helpt de nood van de betrokken bevolking te lenigen?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(13 oktober 1987)

De communautaire voedselhulp wordt verstrekt volgens een door het begunstigde land of orgaan opgesteld verdelingsplan dat vóór de verzending van de produkten door de Commissie is bestudeerd en goedgekeurd.

Bij de distributie van de hulp worden door vertegenwoordigers van de Commissie, niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en andere donors rechtstreekse controles aan de hand van bewijsstukken ter plaatse verricht. Tot dusver

bleek uit de verrichte controles dat de voedsel- en spoedhulp aan Ethiopië, die zowel door Ethiopische officiële organen als door internationale en niet-gouvernementele organisaties onder de bevolking werd verdeeld in het algemeen correct werd gebruikt ten behoeve van de noodlijdende bevolkingsgroepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1230/87
van de heer Llewellyn Smith (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 september 1987)
(88/C 42/120)

Betreft: Kernenergie

Kan de Commissie mededelen welke onderzoeken thans worden gedaan naar de technische uitvoerbaarheid van de plaatsing op het terrein van kerncentrales van installaties voor de droge opslag van gebruikte splijtstoffen afkomstig van Magnox- en lichtwaterreactoren ter vermindering van de gevaren voor het milieu van het transport van gebruikte splijtstof naar opwerkingsfabrieken?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(16 oktober 1987)

Er zijn verschillende studies uitgevoerd (USA, Bondsrepubliek Duitsland) om de uitvoerbaarheid aan te tonen van de droge opslag van gebruikte splijtstoffen, zoals die plaatsvindt op het terrein van sommige kerncentrales.

De Commissie zelf is bezig aan een studie waarbij het bestaande nationale onderzoek op het gebied van tijdelijke droge opslag wordt geïnventariseerd en de uitvoerbaarheid en consequenties van dit type opslag worden geanalyseerd. Bij al deze studies staat de in lichtwaterreactoren gebruikte splijtstof centraal, aangezien van Magnox-reactoren afkomstige splijtstoffen specifiek zijn voor het Verenigd Koninkrijk. Opgemerkt dient te worden dat de droge opslag van gebruikte splijtstoffen geen definitieve oplossing is; de gebruikte splijtstoffen moeten eens hetzij naar de opwerkingsfabriek, hetzij, wanneer zij als afval worden aangemerkt, naar een definitieve ondergrondse opbergplaats worden overgebracht. Transport kan bijgevolg niet worden vermeden, maar slechts uitgesteld door toepassing van droge opslag.

De mededeling van de Commissie aan de Raad van 29 juli 1987 getiteld: „Analyse van de huidige en te verwachten situatie op het gebied van het beheer van radioactieve afvalstoffen in de Europese Gemeenschap”⁽¹⁾ bevat meer gedetailleerde aanvullende gegevens.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 312 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1231/87
van de heer Llewellyn Smith (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (11 september 1987)
 (88/C 42/121)

Betreft: Kernenergie

Kan de Commissie mededelen welke methode wordt verkozen voor het beheer van

- a) laagactief afval,
- b) met plutonium besmet materiaal (PCM),
- c) warmte producerend, langlevend hoogactief afval,

dat thans in de Gemeenschap aanwezig is?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
 (16 oktober 1987)

De methode die wordt gebruikt voor het beheer van radioactief afval wordt hoofdzakelijk bepaald door de keuze van het opbergprocédé; deze keuze hangt af van diverse geologische, technische, economische en sociale parameters, die niet in alle Lid-Staten van de Gemeenschap gelijk zijn. Bijgevolg is er geen voorkeursmethode voor het beheer van afval in de Gemeenschap.

Laagactief afval (LLW)

Sinds de stopzetting van het dumpen op zee in 1983 wordt in de Gemeenschap de voorkeur gegeven aan de volgende twee methodes: storten dicht onder de oppervlakte in uitgegraven sleuven en kunstmatig heuvels, en storten in de diepe ondergrond, met name in daarvoor geschikte oude mijnen.

In Frankrijk wordt de eerstgenoemde mogelijkheid toegepast sinds 1969 en België en Spanje zijn voornemens hetzelfde te doen. De Bondsrepubliek Duitsland zal over enkele jaren de tweede mogelijkheid gaan toepassen in een oude mijn. Het Verenigd Koninkrijk heeft onlangs besloten van de eerste methode over te schakelen op de tweede zodra een geschikte locatie gevonden is.

Met plutonium besmet materiaal (PCM)

Er bestaat een brede consensus over het feit dat deze categorie afval moet worden ondergebracht in geologische opbergplaatsen. Aangezien de hoeveelheden van dit soort afval die zich in de Lid-Staten hebben opgehoopt veel geringer zijn dan de hoeveelheden LLW, is er nog tijd voor verdere verfijning van het opbergconcept en de toepassing daarvan, mede gezien het feit dat de isolering van het betrokken materiaal gedurende een zeer lange periode gewaarborgd moet zijn.

Tot dusver zijn alleen in de Bondsrepubliek Duitsland opbergplaatsen aangewezen: niet-warmteproducerend PCM zal vanaf 1992 worden ondergebracht in een oude ijzermijn.

In de meeste overige landen zal PCM-afval opgeslagen blijven tot een geschikte opbergplaats in gebruik kan worden genomen. In Frankrijk, België en het Verenigd Koninkrijk wordt gezocht naar mogelijke locaties en worden voorbereidende geologische onderzoeken uitgevoerd. Aangezien in Spanje niet aan opwerking/recycling wordt gedacht, zullen in dit land in plaats van PCM en HLW onbehandelde afgewerkte splijtstoffen moeten worden opgeborgen.

De methodes voor behandeling en verpakking van dit afval die een veilige opslag en hantering mogelijk moeten maken zijn, voor het meeste laagactief afval, PCM en hoogactief afval, grotendeels ontwikkeld in het kader van de EG-onderzoekprogramma's

Warmteproducerend hoogactief afval

Dit soort afval wordt slechts in geringe hoeveelheden geproduceerd. Er bestaat een brede consensus over de wenselijkheid van stabilisatie van dit afval door verglazing en opberging daarvan in geschikte geologische formaties in de diepe ondergrond. Over het algemeen wordt voorzien in een opslagperiode voor afkoeling, afhankelijk van het gastheergesteente (bij voorbeeld zout, graniet en kiel). In de Bondsrepubliek Duitsland is de zoutkoepel van Gorleben geselecteerd als de belangrijkste mogelijke locatie voor de eerste opberginstallatie voor HLW in Europa; voor deze locatie in gebruik kan worden genomen moeten de eerste gunstige bevindingen worden bevestigd door de resultaten van uitgebreide onderzoeken in experimentele schachten en galerijen. Volgens de huidige planning zullen de eerste opbergingen begin volgende eeuw plaatsvinden.

Voorts worden onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's uitgevoerd in België, Frankrijk, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk, in samenhang met het O & O-programma inzake radioactief afval van de CEG.

De mededeling van de Commissie aan de Raad van 29 juli 1987 getiteld „Analyse van de huidige en te verwachten situatie op het gebied van het beheer van radioactieve afvalstoffen in de Europese Gemeenschap”⁽¹⁾ bevat meer gedetailleerde aanvullende gegevens.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 312 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1232/87
van de heer George Stevenson (S—GB)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (11 september 1987)
 (88/C 42/122)

Betreft: Erkenning van de rechten van de mens in Turkije

Kan de Raad de verzekering geven dat hij bij de behandeling van ieder verzoek van Turkije om samenwerking, op welk niveau ook, met de Europese Gemeenschap, rekening zal houden met het „Stauder-arrest van 1969” van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en zich ervan zal overtuigen dat de mensenrechten, zoals vastgelegd in het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens dat door Turkije is ondertekend, in dit land worden nageleefd?

Antwoord
(9 december 1987)

De Raad herinnert eraan dat de betrekkingen tussen de EEG en Turkije voortvloeien uit de in 1963 gesloten Associatie-overeenkomst.

Wat betreft het verzoek om toetreding van Turkije, zal de Raad alle ter zake dienende beoordelingsfactoren in aanmerking nemen wanneer hij zich zal dienen uit te spreken over het gevolg dat aan dit verzoek moet worden gegeven.

Ten aanzien van de referentie van de geachte afgevaardigde aan een arrest van het Hof van Justitie herinnert de Raad eraan dat de jurisprudentie van het Hof van Justitie, dat de eerbiediging van het recht bij de uitlegging en de toepassing van het Verdrag verzekert, een integrerend deel van het *acquis communautaire* is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1241/87
van de heer Hans-Jürgen Zahorka (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 september 1987)
(88/C 42/123)

Betreft: Bekostiging door de EG-Commissie van een analyse van het aanbod van 101 reisorganisatoren uit 7 Lid-Statens

Het Instituut voor toegepast consumentenonderzoek e. v. te Keulen heeft in opdracht van de Commissie Directoraat-generaal milieuzaken, consumentenbelangen en nucleaire veiligheid, een onderzoek voorgelegd over het thema „Vakantieaanbiedingen aan de Middellandse Zee — een vergelijkende studie van het aanbod van 101 reisorganisatoren uit zeven landen van de Europese Gemeenschap”. Heeft de Commissie deze studie ten volle bekostigd of slechts gedeeltelijk en met welk bedrag heeft zij dit onderzoek betaald c. q. gesubsidieerd?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(7 oktober 1987)

De vergelijkende studie van de prijzen van all-in-reizen in zeven Lid-Statens van de Gemeenschap waaraan het geachte Parlementslid refereert, werd volledig door de Commissie gefinancierd.

De uitgave van 6 000 Ecu werd geboekt onder post 6 675 van de begroting 1987 „Controle van markten en prijzen”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1266/87
van de heer Claude Wolff (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1987)
(88/C 42/124)

Betreft: Bescherming van auteursrechten

De Japanners brengen thans audionumerieke registreerapparaten op de markt die tot omwentelingen aanleiding zullen geven, vooral omdat zij piraterij en het kopiëren door privé-personen nog meer in de hand zullen werken. Gegeven de opkomst van dit soort nieuwe technologieën is het van fundamenteel belang dat de voorschriften betreffende de bescherming van auteursrechten worden herzien.

Door methoden zoals het anti-kopieersysteem zou systematische piraterij kunnen worden voorkomen. Er zijn reeds voorstellen in die zin aan het Congres van de Verenigde Staten voorgelegd. Is de Commissie voornemens beschermende maatregelen te nemen, ter beveiliging van het kapitaal aan creativiteit en cultuur dat alleszins wordt bedreigd?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(14 december 1987)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vragen nr. 7/87 van mevrouw Fontaine, nr. 181/87 van de heer Collins, nr. 258/87 van mevrouw Anglade en nr. 268/87 van mevrouw Van den Heuvel en van de heer Beumer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 331 van 9. 12. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1271/87
van de heer Axel Zarges (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1987)
(88/C 42/125)

Betreft: Uitgave van het maandblad „EG-Magazin”

Onder verwijzing naar mijn vraag nr. 2752/86 ⁽¹⁾ betreffende de uitgave van het maandelijks tijdschrift „EG-Magazin” en het antwoord van de heer Ripa di Meana namens de Commissie van 7 april 1987 vraag ik de Commissie andermaal mij mede te delen:

1. Onder welke voorwaarden konden uitgevers zich inschrijven om te dingen naar de opdracht?
2. Werden deze aan belanghebbenden schriftelijk medegedeeld?
3. Wanneer werden desbetreffende gesprekken gevoerd met de twee resterende uitgeverijen Europa Union Verlag Bonn en Nomos Verlag Baden Baden?
4. Is de Commissie bij haar besluit ervan uitgegaan dat zij de opdracht wilde plaatsen bij een „neutrale” uitgever die

niet tot de organisaties behoort die zich toch al inspanningen getroosten voor de Europese integratie?

5. Hoe beoordeelt de Commissie de journalistieke kwaliteit en de informatieve waarde van het blad voor wat betreft de prioritaire communautaire onderwerpen nadat verschillende edities van het EG-Magazin in de Nomos Verlag zijn verschenen?

(¹) PB nr. C 212 van 10. 8. 1987, blz. 50.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(16 oktober 1987)

De Commissie verwijst naar haar antwoord van 7 april jongstleden en zou nogmaals willen benadrukken dat de gesprekken met de twee resterende uitgeverijen Europa-Union Verlag en Nomos-Verlag uiterst nauwkeurig en onder inachtneming van objectieve criteria werden gevoerd.

De Commissie, die is vertegenwoordigd in de redactionale raad van het EG-Magazine, volgt met grote aandacht de ontwikkeling van het tijdschrift en stelt met voldoening vast, dat deze aan haar verwachtingen voldoet. Over de journalistieke kwaliteit van de bijdragen en de informatieve waarde van het tijdschrift oordelen uiteindelijk de lezers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1272/87

van de heer Pol Marck (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1987)

(88/C 42/126)

Betreft: Interventievoorraad boter

1. Wat gebeurt er met de boter die nog in voorraad is en die dateert van 1982, 1983, 1984 en derhalve wellicht onbruikbaar is voor menselijke consumptie?
2. Hoe komt het dat de helft van de in 1986 in interventie gebrachte boter zich concentreert in Duitsland en Nederland?
3. Welke maatregelen werden genomen om de concentratie van de interventie in West-Duitsland van boter en magere-melkpoeder te vermijden, vooral wat de monetaire speculatie aangaat?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(22 oktober 1987)

1. Boter die zo oud is als door het geachte Parlementslid wordt bedoeld, wordt voornamelijk afgezet voor bijmenging

in veevoeder uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2409/86 (¹).

2. De aankoop van boter door de interventiebureaus varieert aanzienlijk van Lid-Staat tot Lid-Staat afhankelijk van in eerste instantie de melkproductie en in tweede instantie de boterproductie en het gedeelte daarvan dat in elke Lid-Staat op de markt wordt afgezet, d.w.z. afhankelijk van hoofdzakelijk het verbruik. Ook al is in 1986 meer boter aangekocht dan ooit tevoren, ook al zijn de door de interventiebureaus in de Bondsrepubliek Duitsland en Nederland aangekochte hoeveelheden zowel absoluut als relatief nog toegenomen, de algemene tendens is ongewijzigd gebleven.

3. Geen enkele; de Commissie is bovendien van mening dat de interventie in om het even welke Lid-Staat zich niet voor monetaire speculatie leent.

(¹) PB nr. L 208 van 31. 7. 1986, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1278/87

van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1987)

(88/C 42/127)

Betreft: Pensioenrechten van Nederlandse vrouwen die gescheiden zijn van Duitse of Nederlandse grensarbeiders die in Duitsland hebben gewerkt

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1386/86 (¹) heeft de Commissie op 21 oktober 1986 toegezegd over te gaan tot een grondig onderzoek van het probleem met betrekking tot de pensioenrechten van Nederlandse vrouwen die gescheiden zijn van Duitse grensarbeiders.

Kan de Commissie mededelen hoever zij met het onderzoek is gevorderd en wanneer het resultaat daarvan kan worden verwacht?

(¹) PB nr. C 306 van 1. 12. 1986, blz. 44.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(28 oktober 1987)

De Commissie heeft het geachte Parlementslid een aanvullend antwoord op haar schriftelijke vraag nr. 1386/86 op 7 juli 1987 gezonden (¹).

(¹) PB nr. C 315 van 26. 11. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1379/87
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1987)

(88/C 42/128)

Betreft: Bespreking en goedkeuring door de Raad van de Commissievoorstellen betreffende de controle en bedrijfsfusies in de Gemeenschap

In haar jaarverslag over het mededingingsbeleid betreurt de Commissie dat zij niet op gepaste wijze kan reageren op bedrijfsfusies die tot machtsconcentraties leiden of die de concurrentie soms volledig uitsluiten. Wegens het feit dat de bedrijfsconcentraties zich meer en meer over de grenzen heen afspelen en wegens de communautaire verbintenis tegen 1992 een eenheidsmarkt tot stand te brengen, zijn nochtans gemeenschappelijke regels vereist om bedrijfsfusies met een Europese dimensie te kunnen controleren.

De uit 1973 daterende voorstellen van de Commissie ter zake, werden evenwel ondanks herhaalde aanpassingen, nooit door de Ministerraad behandeld. Graag vernam ik van het voorzitterschap of het overweegt deze voorstellen ter bespreking en ter goedkeuring aan de Raad voor te leggen of dat de Raad de voorkeur blijft geven aan de huidige a posteriori controle van bedrijfsfusies in de Gemeenschap.

Antwoord

(21 december 1987)

De Raad heeft op zijn zitting van 5 oktober een verklaring van de Commissievertegenwoordiger over de controle op bedrijfsfusies in de Gemeenschap gehoord, waarna er kort van gedachten is gewisseld over de stand van de bespreking van de Commissievoorstellen. De Raad is overeengekomen, op zijn zitting op 30 november zijn besprekingen te hervatten ten einde politieke beleidslijnen voor de toekomstige werkzaamheden uit te stippelen. Deze beleidslijnen zouden bepalend moeten zijn voor de door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde procedur- en beleidsvraagstukken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1420/87

van de heer Peter Price (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 oktober 1987)

(88/C 42/129)

Betreft: Bevordering van het begrip tussen de volkeren

Is de Commissie van mening dat het begrip tussen de volkeren zou worden bevorderd wanneer het merendeel van de

wereldbevolking een gemeenschappelijke taal zou spreken (met behoud van hun eigen taal en taalcultuur)? Zo ja, is er in de Gemeenschap een andere taal dan het Engels die zulk een wereldtaal zou kunnen worden? Zo ja, welke taal en om welke redenen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(15 december 1987)

De Commissie verkeert niet in de positie om een zinnig antwoord te geven op de door het geachte Parlementslid gestelde vraag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1487/87

van de heer Gérard Deprez (PPE—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 oktober 1987)

(88/C 42/130)

Betreft: Herstructurering van ondernemingen en voorlichting van de werknemers

Zoals U weet is er tot nu geen enkele Europese richtlijn inzake „de voorlichting en de raadpleging van de werknemers in ondernemingen met ingewikkelde en in het bijzonder een transnationale structuur” goedgekeurd. Het voorstel voor de richtlijn „Vredeling-Davignon” is namelijk nog steeds geblokkeerd.

In de afgelopen weken hebben zich echter in België diverse situaties voorgedaan die voorkomen hadden kunnen worden indien een dergelijke richtlijn reeds bestaan had. Dit is het geval met de ondernemingen Memorex in de regio Luik en Chausson in de regio Brussel.

Het komt steeds vaker voor dat ondernemingen die in diverse vormen overheidssteun hebben ontvangen, hun poorten sluiten en het centrum van hun activiteiten zonder enige aankondiging of informatie naar elders overhevelen. Het vooruitzicht van de interne markt tegen 1992 dreigt deze gang van zaken te versnellen.

Kan de Raad meedelen of hij voornemens is op zijn besluit van 21 juli 1986 (besluit tot verdaging tot eind 1989 van iedere beraadslaging over voorlichting en raadpleging van werknemers in ondernemingen met een ingewikkelde structuur) terug te komen?

Antwoord

(9 december 1987)

De Raad blijft bij zijn conclusies van 21 juli 1986 ⁽¹⁾ waarin hij zijn standpunt inzake de voorlichting en de raadpleging

van de werknemers in ondernemingen met een ingewikkelde structuur heeft uiteengezet.

Hij zal dus op basis van de verslagen van de Commissie begin 1989 de bestudering hervatten van het gewijzigde voorstel voor een richtlijn (de zogenoemde Vredeling-richtlijn), dan wel van enig ander voorstel dat de Commissie hem eventueel voorlegt betreffende de voorlichting en de raadpleging van de werknemers.

(¹) PB nr. C 203 van 12. 8. 1986, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1510/87

van de heer Michael Welsh (ED—GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 oktober 1987)

(88/C 42/131)

Betreft: Wegwerken van botervoorraden en het „compromis van Luxemburg”

Kan de Raad mededelen of de aanneming met een gekwalificeerde meerderheid van het programma voor het wegwerken van botervoorraden, ondanks het feit dat Spanje en Portugal er specifiek op hebben gewezen dat hier een vitaal nationaal belang in het geding was, het einde betekent van het „compromis van Luxemburg” als doorslaggevende factor bij de besluitvorming in de Raad?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1511/87

van de heer Michael Welsh (ED—GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 oktober 1987)

(88/C 42/132)

Betreft: Landbouwprijzen en het „compromis van Luxemburg”

Kan de Raad een met wettelijke redenen omklede motivering geven voor de redenering die ertoe heeft geleid dat bepaalde voorstellen die deel uitmaakten van het landbouwprijzenpakket, in de zitting van 16 juni van de landbouwministers niet zijn aangenomen omdat de Duitse delegatie zich, volgens een verklaring van de Commissie, op een vitaal nationaal belang beriep hoewel het voorzitterschap, volgens de verklaring van de Commissie, heeft vastgesteld dat hiervoor een gekwalificeerde meerderheid beschikbaar was, terwijl een dergelijk beroep van de Spaanse en Portugese delegaties tijdens een zitting van de Raad over de financiering en het wegwerken van botervoorraden niet kon verhouden dat dit voorstel met gekwalificeerde meerderheid door de Raad werd aangenomen?

Gecombineerd antwoord op schriftelijke vragen nr. 1510/87 en 1511/87

(9 december 1987)

Aan het eind van zijn zitting van 15—18 juni 1987 diende de Raad zich uit te spreken over een algemene compromisoplossing die de Commissie in verband met het „landbouwprijzenpakket en begeleidende maatregelen voor het verkoopseizoen 1987/1988” had voorgelegd; de Commissie had namelijk benadrukt dat dit compromis een onverbreekelijk geheel vormde.

Toen de leden van de Raad zich hadden uitgesproken, bleek dat de vereiste gekwalificeerde meerderheid voor dit algemene compromis niet kon worden gehaald, hoewel een dergelijke meerderheid voor enkele onderdelen daarvan wel binnen de mogelijkheden had gelegen.

Pas aan het eind van de zitting van 30 juni/1 juli 1987 bereikte de Raad, na kennis te hebben genomen van de conclusies van de Europese Raad van 29/30 juni 1987, een akkoord over het uiteindelijke algemene compromis dat de Commissie hem had voorgelegd.

Wat betreft de aanneming van Verordening (EEG) nr. 801/87 (¹), die betrekking heeft op de financiering van een aanvullend programma voor de afzet van boter uit openbare opslag, heeft de Raad op zijn zitting van 16 maart 1987 vastgesteld dat aan de voorwaarden voor aanneming van deze richtlijn met gekwalificeerde meerderheid was voldaan, en heeft hij derhalve die verordening vastgesteld.

(¹) PB nr. L 79 van 21. 3. 1987, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1512/87

van de heer Michael Welsh (ED—GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 oktober 1987)

(88/C 42/133)

Betreft: Reglement van de Raad en de stemming waarbij een meerderheid van de uitgebrachte stemmen vereist is

Kan de Raad een verduidelijking geven van zijn Reglement, en wel over de omstandigheden waaronder om een stemming kan worden verzocht waarbij een besluit van de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen moet worden genomen; of de Commissie op eigen gezag om een dergelijke stemming kan verzoeken; of het Reglement erin voorziet dat een dergelijk verzoek wordt afgewezen en zo ja, op welke gronden? Kan de Raad, mocht het Reglement geen richtsnoeren omtrent deze kwesties bevatten, verklaren op welke basis het voorzitterschap besluit of een stemming wel of niet wordt gehouden in die gevallen waarin een Raadsbesluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vereist is?

Antwoord*(9 december 1987)*

De Raad verzoekt het geachte Parlementslid de wijzigingen na te slaan die de Raad heeft aangebracht in zijn Reglement van Orde en die staan in Publikatieblad nr. L 291 van 15 oktober 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1524/87

van mevrouw Ludivina Garcia Arias (S—E)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(23 oktober 1987)**(88/C 42/134)*

Betreft: Industriële en handelssamenwerking met Latijns-Amerika

Is de Raad van mening dat de voorstellen voor kapitalisering van de Latijns-Amerikaanse schuld die enkele landen in dit gebied waaronder Argentinië hebben gedaan, perspectieven openen voor Europese investeringen en samenwerking op industrieel en commercieel gebied?

Antwoord*(9 december 1987)*

De Raad is op de hoogte van de besprekingen die thans worden gevoerd over de omzetting van schulden in kapitaal, ten einde de schuldpositie van Latijns-Amerika te verlichten. Dergelijke initiatieven vallen onder de bevoegdheid van de betrokken Latijns-Amerikaanse Staten, de krediteurlanden, de internationale financiële instellingen en de commerciële banken.

In zijn toespraak tot de jaarvergadering van het IMF-Wereldbank in september heeft de heer Palle Simonsen, fungerend Voorzitter van de Raad, namens de Gemeenschap verklaard dat deze positief staat tegenover nuttige vernieuwende maatregelen die de commerciële-bankkrediteuren meer mogelijkheden en financieringstechnieken bieden, waardoor er gemakkelijker financiële regelingen kunnen worden uitgewerkt en in de praktijk gebracht. De heer Simonsen benadrukte tevens dat alle betrokkenen zich in een geest van samenwerking moeten blijven beijveren om de schuldstrategie volledig ten uitvoer te leggen en dat particuliere financiering daarbij een belangrijke rol speelt, zowel door de steun van de banken als via niet-schuldcreërende kapitaalstromen naar debiteurlanden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1533/87

van de heer Pol Marck (PPE—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(23 oktober 1987)**(88/C 42/135)*

Betreft: Verbod hormonengebruik

1. Kan de Raad mij mededelen welke maatregelen in de verschillende Lid-Staten werden genomen om het hormonenverbod uit te voeren?
2. Kan de Raad tevens aangeven hoe de desbetreffende controle zal worden uitgeoefend?
3. Wat is het antwoord van de Raad op de bewering van de meeste wetenschapslieden dat de controle geen antwoord kan opleveren op de vraag of er al dan niet natuurlijke hormonen zijn gebruikt?

Antwoord*(9 december 1987)*

De Raad vestigt de aandacht van de geachte Afgevaardigde op artikel 10 van Richtlijn 85/649/EEG van de Raad van 31 december 1985 tot instelling van een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij⁽¹⁾; in dit artikel wordt bepaald dat de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in werking doen treden om uiterlijk op 1 januari 1988 aan genoemde richtlijn te voldoen en dat zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen. De geachte Afgevaardigde kan zich voor de door hem benodigde gegevens derhalve tot de Commissie wenden, aangezien deze Instelling de betrokken informatie van de Lid-Staten moet hebben ontvangen.

De Raad herinnert er voorts aan dat de Lid-Staten krachtens de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 85/649/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen⁽²⁾, enerzijds verplicht zijn een „centrale dienst of organisatie met de coördinatie van de uitvoering van de controles” te belasten en anderzijds aan de Commissie een plan moeten voorleggen waarin de nationale maatregelen worden aangegeven die dienen te worden getroffen om de doelstelling van Richtlijn 85/649/EEG te verwezenlijken; deze plannen dienen, wat de hormonen betreft, vóór eind 1987 door de Commissie te worden goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

⁽²⁾ PB nr. L 275 van 29. 9. 1986, blz. 26.

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

CONVENTION ON INTERNATIONAL TRADE IN ENDANGERED SPECIES OF
WILD FAUNA AND FLORA

EC annual report 1985

424 pp.

Published in: EN

Catalogue number: CB-49-87-373-EN-C ISBN: 92-825-7524-1

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

IRL 25.20 UKL 23.10 USD 36.90 BFR 1 400 ECU 32.50

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

COMMISSION DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

**TABLEAUX COMPARATIFS DES RÉGIMES DE SÉCURITÉ SOCIALE APPLICABLES
DANS LES ÉTATS MEMBRES DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES**

**14e édition — (au 1er juillet 1986)
Régime général (salariés de l'industrie et du commerce)**

La présente brochure, élargie à l'Espagne et au Portugal, permet, grâce à des tableaux de caractère schématique, des comparaisons rapides entre les régimes de sécurité sociale des différents États membres.

Elle est mise à jour au 1er juillet 1986 et couvre les régimes applicables aux salariés de l'industrie et du commerce, régimes qui, dans certains pays, valent aussi pour l'ensemble des travailleurs, voire l'ensemble de la population.

La brochure n'a pas pour objet de fournir une documentation complète, mais constitue un document d'information rapide conçu de telle sorte que le lecteur puisse comparer facilement, en ce qui concerne les éléments essentiels, la législation de son pays à celle des autres pays (pour toute étude approfondie, on se reportera utilement aux études spéciales). Aussi n'a-t-il pas semblé opportun de mentionner tous les détails de chaque réglementation, ni de suivre de près les terminologies nationales dont les différences de pure forme risquent d'accroître dans les apparences les différences de fond.

La définition de la sécurité sociale correspond à celle retenue par la convention n° 102 de l'OIT (Organisation internationale du travail) et englobe donc toutes les éventualités prévues par celle-ci. Ces diverses éventualités font l'objet, chacune, d'une série de tableaux, les deux premières séries étant consacrées aux principes d'organisation et aux modalités de financement, les pays étant classés selon l'ordre alphabétique.

Pour une comparaison «chiffrée» des différents systèmes, on se reportera utilement aux publications spécialisées (comme, par exemple, *Projections à moyen terme des dépenses de protection sociale et leur financement* et *Statistiques de la protection sociale*) et aux études de la Commission.

127 pages

Langues de parution: DE, EN, FR

Numéro de catalogue: CB-48-87-864-FR-C ISBN: 92-825-7541-1

Prix publics au Luxembourg, TVA exclue:

BFR 475 FF 76 Écus 11,10

OFFICE DES PUBLICATIONS OFFICIELLES DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
L-2985 Luxembourg